

Jilid I
Bil. 66

Hari Isnin
29hb Julai, 1991

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT

House of Representatives

PARLIMEN KELAPAN

Eighth Parliament

PENGGAL PERTAMA

First Session

KANDUNGAN

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Optik [Ruangan 10805]

Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan (Pindaan) [Ruangan 10816]

Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos [Ruangan 10832]

Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos (Syarikat Pengganti) [Ruangan 10917]

Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak [Ruangan 10944]

USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat
[Ruangan 10902]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KELAPAN

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Dalam Negeri, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, D.K.I., D.U.K., S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S.,
S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M.,
P.I.S. (Kubang Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Pembangunan Luar Bandar,
TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' SERI DR LING LIONG SIK, S.P.M.P.,
D.P.M.P. (Labis).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' SERI S. SAMY VELLU,
S.P.M.P., S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' SERI DR LIM KENG YAIK, S.P.M.P.,
D.P.C.M. (Beruas).

„ Menteri Kerja Raya, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, DATO' SERI RAFIDAH
AZIZ, S.P.M.P., D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pendidikan, DATO' DR HAJI SULAIMAN BIN HAJI DAUD, S.I.M.P.,
P.N.B.S., J.B.S. (Petra Jaya).

„ Menteri Pertanian, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, S.S.S.A., D.S.D.K.,
D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Menteri Kewangan, DATO' SERI ANWAR BIN IBRAHIM, S.S.A.P.
(Permatang Pauh).

„ Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO'
HAJI ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, S.P.M.S., D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala
Selangor).

„ Menteri Kesihatan, DATO' LEE KIM SAI, D.S.S.A., P.P.N. (Hulu Langat).

„ Menteri Pertahanan, DATO' SERI HAJI MOHD. NAJIB BIN TUN HAJI ABDUL
RAZAK (Orang Kaya Indera Shahbandar), S.S.A.P., S.I.M.P., D.S.A.P.,
P.N.B.S. (Pekan).

„ Menteri Penerangan, DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.I.M.P.,
S.S.S.A., S.S.I.J., D.P.M.J., D.P.M.S., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).

- Yang Berhormat Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' SABBARUDDIN CHIK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.S. (Temerluh).
- „ Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' NAPSIAH BINTI OMAR, D.S.N.S. (Kuala Pilah).
- „ Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR MOHAMAD YUSOF BIN HAJI MOHAMED NOR, S.P.M.T., D.P.M.T., J.M.N., S.M.T., P.P.T. (Besut).
- „ Menteri Sumber Manusia, DATO' LIM AH LEK, S.I.M.P., D.S.A.P., S.M.T., J.P. (Bentung).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., P.N.B.S., D.P.T.J., J.M.N. (Kuala Rajang).
- „ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, K.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DR TING CHEW PEH (Gopeng).
- „ Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, TAN SRI DATUK HAJI SAKARAN BIN DANDAI, P.S.M., P.G.D.K., S.P.D.K., J.P., A.D.K. (Semporna).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Kehakiman, TUAN SYED HAMID BIN SYED JAAFAR ALBAR, A.M.N., S.M.J. (Kota Tinggi).
- „ Menteri Luar Negeri, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN ONG TEE KEAT, S.M.S. (Ampang Jaya).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, TUAN HAJI JUHAR BIN HAJI MAHIRUDDIN (Kinabatangan).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO' MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, D.P.C.M., D.S.A.P., A.M.P., A.M.K. (Pasir Salak).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA, S.M.J. (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATO' MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, D.P.M.P., A.M.P. (Gerik).
- „ Timbalan Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, DATO' ALEXANDER YU LUNG LEE, D.P.M.P. (Batu).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO' WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMED, D.I.M.P. (Jerantut).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, DATO' DR SITI ZAHARAH BINTI HAJI SULAIMAN, D.I.M.P. (Mentakab).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' LOKE YUEN YOW, D.P.M.P., A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN OSU BIN HAJI SUKAM (Papar).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN RAILEY BIN HAJI JAFFREY, J.M.N. (Silam).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Pengangkutan, DATIN PADUKA HAJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Selayang).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, RAJA DATO' ARIFFIN BIN RAJA SULAIMAN, D.S.D.K., S.M.S. (Baling).

„ Timbalan Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, DATO' HAJI MOHD. KHALID BIN MOHD. YUNUS, D.S.N.S. (Jempol).

„ Timbalan Menteri Pendidikan, DR LEO MICHAEL TOYAD, J.B.S. (Mukah).

„ Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO' DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN, D.P.C.M., P.C.M. (Bukit Gantang).

„ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN ABDUL GHANI BIN OTHMAN, S.M.J. (Ledang).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' DRS SULEIMAN BIN MOHAMED, D.P.M.S. (Titiwangsa).

„ Timbalan Menteri Kesihatan, TUAN MOHAMED FARID BIN ARIFFIN (Balik Pulau).

„ Timbalan Menteri Belia dan Sukan, CIK TENG GAIK KWAN, A.M.N., P.P.N. (Raub).

„ Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN PETER CHIN FAH KUI, P.B.S., A.B.S. (Miri).

„ Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, TUAN CHUA JUI MENG, P.I.S. (Bakri).

„ Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DATO' ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, D.S.D.K. (Kulim Bandar Baharu).

„ Timbalan Menteri Kerja Raya, TUAN KERK CHOO TING (Taiping).

„ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, DATO' HAJI TENGGU MAHMUD BIN TENGGU MANSOR, D.P.M.T., K.M.N., P.J.C., J.P., P.J.K. (Setiu).

„ Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar, TUAN MOHD. YASIN BIN KAMARI, A.M.N., P.D.N., P.I.S., B.S.I. (Sri Gading).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO WONG SEE WAH, D.S.N.S. (Rasah).

„ Timbalan Menteri Kerja Raya, DATUK PETER TINGGOM ANAK KAMARAU, P.N.B.S., K.M.N., A.M.N., P.P.C. (Saratok).

„ Timbalan Menteri Pendidikan, DR FONG CHAN ONN (Selandar).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO DR HAJI ABDUL HAMID BIN HAJI OTHMAN, D.S.D.K., S.M.J., K.M.N., P.P.T. (Sik).

„ Timbalan Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' CHAN KONG CHOY (Lipis).

„ Timbalan Menteri Sumber Manusia, DATO' M. MAHALINGAM (Kapar).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, DATO' ABDUL RAMAN BIN SULIMAN, D.P.M.P., P.M.P., A.M.P., J.P. (Parit Buntar).
- „ Setiausaha Parlimen, di Jabatan Perdana Menteri, TUAN OTHMAN BIN ABDUL, A.M.P., P.P.T. (Pendang).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Pembangunan Luar Bandar, DATO MOHAMED BIN JAMRAH, D.P.M.P., A.M.P., P.P.T. J.P. (Bagan Datok).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Belia dan Sukan, DATO' ISMAIL BIN SAID, D.P.M.T., S.M.T., A.M.N. (Kemaman).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi, TUAN MOHD. NOH BIN RAJAB (Tampin).
- „ Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, TUAN DOUGLAS UGGAH EMBAS, A.B.S., P.B.S. (Betong).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Pertanian, TUAN MOHD. SHARIFF BIN HAJI OMAR, P.P.T. (Tasek Gelugor).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, TUAN YONG KHOON SENG (Padawan).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Dalam Negeri, TUAN ONG KA TING (Pontian).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Penerangan, DATO' HAJI FAUZI BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.I.M.P., A.M.P., P.P.N. (Kuantan).
- „ Setiausaha Parlimen, Kementerian Kesihatan, DATO' K. KUMARAN (Taph).
- „ TUAN ABDOL MULOK BIN AWANG DAMIT (Labuan).
- „ DATO' ABDUL AJIB BIN AHMAD, D.G.S.M., D.P.M.J., B.S.I. (Mersing).
- „ TUAN HAJI ABDUL HADI BIN HAJI AWANG (Marang).
- „ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN ABDUL RAHMAN (Sungai Benut).
- „ DATUK HAJI ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).
- „ TUAN ABDUL MALEK MUNIP (Muar).
- „ DATUK HAJI ABDUL RASHID BIN MUHAMMAD (Kuala Nerus).
- „ DATUK PATINGGI TAN SRI HAJI ABDUL TAIB MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Kota Samarahan).
- „ TUAN HAJI NIK ABDULLAH BIN HAJI ARSHAD, S.M.K. (Pengkalan Chepa).
- „ DATO' DR AFFIFUDIN BIN HAJI OMAR, D.S.D.K., J.S.M., K.M.N., B.C.K. (Padang Terap).
- „ TUAN AHMAD BIN NOR (Bayan Baru).
- „ TUAN AHMAD BIN OMAR, P.P.N. (Pagoh).
- „ TUAN AHMAD SHUKRI BIN HAJI HASSAN (Machang).
- „ DATO' ALIAS BIN MD. ALI, D.P.M.T., J.S.M., S.M.T., K.M.N., P.J.K. (Hulu Terengganu).

Yang Berhormat DATU AMIR KAHAR BIN TUN DATU MUSTAPHA (Marudu).

- „ TUAN HAJI AWANG BIN JABAR, S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Dungun).
- „ DATUK HAJI BASRI BIN BAJURI, D.S.S.A., K.M.N., S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ DATUK BERNARD GILUK DOMPOK, P.G.D.K. (Penampang).
- „ TUAN BILLY ABIT JOO (Hulu Rajang).
- „ TUAN HAJI BUNYAMIN BIN YAAKOB (Bachok).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Bukit Mertajam).
- „ TUAN CHOR CHEE HEUNG (Alor Setar).
- „ TUN DAIM ZAINUDDIN, S.S.M., D.H.M.S., S.S.A.P. (Merbok).
- „ DR V. DAVID (Puchung).
- „ TUAN FONG KUI LUN (Klang).
- „ TUAN FOO PIEW KOK (Batu Gajah).
- „ TUAN GEORGE SANGKIN (Bandau).
- „ TUAN HAJI GHAZALI BIN AHMAD, A.M.N., P.C.K. (Jerai).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN HAJI HAMZAH BIN HAJI MOHAMED ZAIN (Tasek Chenderoh).
- „ TUAN HARRISON NGAU LAING (Baram).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN ALI (Pasir Mas).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN JENDOL, P.J.K. (Alor Gajah).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN MAHMOOD (Kuala Krai).
- „ TUAN IBRAHIM BIN PATEH MOHAMAD (Tanah Merah).
- „ CHE IBRAHIM BIN MUSTAFA (Sungai Petani).
- „ LT. KOL. (B) IBRAHIM BIN SAREH (Jelebu).
- „ PUAN HAJAH ILANI BINTI DATO HAJI ISAHAK (Kota Bharu).
- „ TUAN HAJI ISHAK BIN ARSHAD (Kangar).
- „ DR HAJI JAMALUDDIN BIN HAJI JARJIS (Rompin).
- „ TUAN JAWAH ANAK GERANG (Lubok Antu).
- „ TUAN JAMES JIMBUN ANAK PUNGGGA, P.B.S. (Kapit).
- „ TUAN JOSEPH MAUH AK IKEH (Selangau).
- „ TUAN KANG CHOW OH (Kluang).
- „ TUAN R. KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KERK KIM HOCK (Pasir Pinji).

Yang Berhormat DR KUA KIA SOONG (Petaling Jaya).

- „ TUAN LAI LUN TZE (Sandakan).
- „ TUAN LAU DAK KEE (Ipoh).
- „ TUAN ROBERT LAU HOI CHEW (Sibu).
- „ TUAN LIEW AH KIM (Seputeh).
- „ TUAN LIM GUAN ENG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM HOCK SENG (Bagan).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Tanjong).
- „ PUAN LIM LAY HOON (Padang Serai).
- „ DATIN LING CHOOI SIENG (Lumut).
- „ TUAN HAJI MAHBUD BIN HAJI HASHIM (Sabak Bernam).
- „ TUAN MAIDOM P. PANSAL (Kota Belud).
- „ DR T. MARIMUTHU (Telok Kemang).
- „ TUAN MICHAEL ASANG, B.S.K. (Jambongan).
- „ TUAN MICHAEL LISA KAYA @ GOR KAYA (Bukit Mas).
- „ TUAN HAJI MOHAMAD BIN ABDULLAH, P.J.K. (Maran).
- „ TUAN HAJI MOHAMAD BIN SABU (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED KAMAL BIN HUSSAIN (Lembah Pantai).
- „ TUAN MOHAMED KHALED BIN NORDIN (Johor Bahru).
- „ DATO' HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ HAJI MOHD. SHARIF BIN JAJANG, A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ TUAN MOHD. TAMRIN BIN ABDUL GHAFAR (Batu Berendam).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZIHIN BIN HAJI MOHD. HASSAN (Larut).
- „ DATUK MONGGOH OROW, P.G.D.K., K.M.N., A.D.K. (Tuaran).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., S.P.D.K., S.I.M.P., P.N.B.S., S.P.M.J., S.P.M.P., S.P.C.M., K.C.R.L., K.St.J. (Limbawang).
- „ TUAN NASRUDDIN BIN HAJI ALANG SAIDIN, A.M.P. (Parit).
- „ DR NAWAWI BIN MAT AWIN (Tambun).
- „ TUAN NURNIKMAN BIN ABDULLAH (Kimanis).
- „ TUAN ONG TIN KIM (Teluk Intan).
- „ DR OSMAN MINUDIN (Kinabalu).
- „ DATUK JOSEPH PAIRIN KITINGAN (Keningau).
- „ TUAN G. PALANIVEL (Hulu Selangor).

Yang Berhormat DR PATAU RUBIS, P.B.S. (Mas Gading).

- „ DATUK DOMINIC JOSEPH PUTHUCHEARY (Nibong Tebal).
- „ DATO' HAJI QAMARUZAMAN BIN HAJI ISMAIL, D.P.M.P., P.C.M., K.M.N., B.C.K., P.J.K. (Bagan Serai).
- „ TUAN RADIN MALLEH (Padas).
- „ PUAN HAJAH RAKIBAH BINTI HAJI ABDUL MANAP (Shah Alam).
- „ TUAN RICHARD RIOT ANAK JAEM (Serian).
- „ PUAN ROHANI BINTI ABD. KARIM (Santubong).
- „ TUAN RUHANIE BIN AHMAD (Parit Sulong).
- „ Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Gua Musang).
- „ TUAN SAIDIN @ YUSOF BIN ADAM (Tanjong Karang).
- „ DR SANUSI BIN DAENG MARIOK (Rantau Panjang).
- „ TUAN SHAHIDAN BIN KASSIM, A.M.P. (Arau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ PUAN SITI ZAINABON BINTI ABU BAKAR (Tebrau).
- „ TUAN S. S. SUBRAMANIAM, P.J.K., A.M.S. (Segamat).
- „ TUAN HAJI SUKRI BIN HAJI MOHAMED (Kok Lanas).
- „ TUAN TAIMIN BIN LUMAING (Pensiangan).
- „ DATUK DANIEL TAJEM ANAK MIRI, P.N.B.S., J.M.N. (Sri Aman).
- „ TUAN TAN KOK WAI (Sungai Besi).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN WAHAB BIN SUHAILI (Batang Sadong).
- „ WAN HANAFIAH BIN WAN MAT SAMAN (Kota Setar).
- „ WAN JUNAIDI BIN TUANKU JAAFAR (Batang Lupa).
- „ TUAN HAJI WAN MOHD. JAMIL BIN WAN MAHMOOD (Tumpat).
- „ WAN OMAR BIN WAN MAJID (Pasir Puteh).
- „ TUAN WEE CHOO KEONG (Bukit Bintang).
- „ TUAN WONG WING ON (Kampar).
- „ TUAN VUN SHIN CHOI @ JOSEPH VOON (Tanjong Aru).
- „ DATUK AMAR JAMES WONG KIM MIN (Bintulu).
- „ TUAN JASON WONG SING NANG (Lanang).
- „ TUAN WOON SEE CHIN, S.M.J., A.M.N., P.I.S. (Senai).
- „ TUAN GEOFFREY YEE LING FOOK (Tawau).
- „ TUAN YIM CHEE CHONG (Seremban).
- „ TUAN PHILIP YONG CHIEW LIP (Gaya).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Dato' Haji Wan Zahir bin Sheikh Abdul Rahman, D.P.M.P.,
J.S.M.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

Penolong Setiausaha: Haji Ghazali bin Haji Abdul Hamid, A.M.N.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Ketua Penyunting: Hj. Yahya bin Manap.

Penyunting Kanan: Haji Osman bin Sidik.

Penolong Penyunting: Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Shamsiah binti Md. Yusop.

Pelapor Perbahasan Parlimen:

Haji Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Haji Hassan.

Hajah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

Su Soon Chuan.

Norwahidah binti Azizi.

Rozita binti Abd. Samad.

Jainah binti Sakimin.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Isnin, 29hb Julai, 1991

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG OPTIK

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguh atas masalah "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang. (26hb Julai, 1991)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Timbalan Menteri Kesihatan, sila jawab.

2.32 ptg.

Timbalan Menteri Kesihatan (Tuan Mohamed Farid bin Ariffin): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat daripada Pasir Mas, Tumpat dan Kepong yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan Rang Undang-undang Optik ini.

Yang Berhormat dari Pasir Mas telah membangkitkan hal berkenaan dengan kelulusan-kelulusan yang telahpun dijadualkan dalam Jadual Pertama.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Rang Undang-undang Optik

ini ataupun Akta Optik ini adalah satu Rang Undang-undang yang akan membawa perubahan yang amat besar kepada profesion optik dan optometri kerana sebelum ini tidak ada sebarang undang-undang yang telahpun dimaklumkan mengenai dengan cara dan juga prosedur-prosedur tertentu untuk, dengan izin, regulate para-para profesion dalam bidang optik dan optometri. Oleh kerana kesedaran ini timbul walaupun sejak 1983 ataupun lebih awal daripada itu lagi, maka Kementerian Kesihatan telahpun mengambil inisiatif untuk menentukan bahawa suatu undang-undang yang berkaitan dengan profesion tersebut perlu diadakan.

Kementerian Kesihatan mengaku ada menerima memorandum daripada beberapa persatuan termasuk Persatuan Optik dan Persatuan Optometri. Memang benar jika sekiranya kita kaji Akta ini dengan mendalam dan mengikut cadangan yang telahpun dicatatkan Akta Optik ini, hanya mempunyai satu tujuan yang khusus iaitu untuk mengemas-kinikan ataupun dengan izin, regulate profesion dalam bidang optik dan optometri, dengan mengadakan keperluan-keperluan pendaftaran ke atas semua orang-orang yang sedang dan akan mengamalkan perniagaan, berkaitan dengan optik ataupun profesion berkenaan dengan bidang optik.

Seksyen 18 dan 19, Tuan Yang di-Pertua, membenarkan hanya orang-orang yang berdaftar sahaja menjadi mengamalkan juruoptik termasuk yang

tidak ada apa-apa kelulusan pada masa ini, tetapi mempunyai pengalaman seperti yang ternyata dalam Seksyen 18.

Dari segi ini dengan izin, register ini akan mendaftarkan semua ahli-ahli optik yang mempunyai pengalaman dan juga yang mempunyai kelulusan mengikut Jadual Pertama. Oleh kerana itulah maka kita mensifatkan register ini sebagai satu register yang tertutup ataupun, dengan izin, closed register selepas Akta ini berkuatkuasa mengikut kuasa-kuasa yang diturunkan ke atas Menteri.

Orang-orang yang terletak di bawah Seksyen 18 dan 19 tidak boleh mengamal sebagai juruoptometri seperti yang disalahsangkan oleh beberapa Ahli Yang Berhormat yang telah membahaskan Rang Undang-undang ini, melainkan mereka ditakrifkan di bawah Seksyen 30 seperti yang tercatat.

Selepas Akta ini berkuatkuasa tidak siapa yang tidak berkelulusan di bawah Seksyen 18 dan 19 boleh menjadi ahli optik ataupun ahli optometri, hanya orang-orang di bawah takrif Seksyen 29 sahaja yang boleh bergelar ahli optometri.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Tumpat telahpun membangkitkan berkenaan dengan perlindungan yang perlu diberi kepada orang ramai.

Sebenarnya, mengikut Akta ini jika diteliti dengan mendalam itulah tujuan yang telahpun ditimbulkan ataupun diadakan Akta ini, dan sebenarnya selepas perbincangan dibuat satu Jawatankuasa teknikal telahpun mengkaji semua senarai-senarai kelulusan daripada institusi-institusi berkenaan, dan didapati daripada kurikulum ataupun institusi berkenaan ataupun berikut bahawa latihan yang diterima oleh mereka adalah boleh disifatkan mencukupi untuk menjalankan amalan sebagai juruoptik dan bukan juruoptometri.

Tuan Yang di-Pertua, undang-undang ini telahpun dibincang sejak 1983 lagi dan mula siap dalam tahun 1987, tetapi oleh kerana perbincangan itu perlu dipanjangkan mengikut kehendak-kehendak pihak-pihak tertentu, maka baru tahun inilah Akta ini boleh dilengkapkan.

Perkara yang kedua yang dibangkitkan oleh Ahli dari Tumpat ialah tugas Majlis Optik. Memang tugas ahli-ahli Majlis Optik ialah untuk mengawal pendaftaran pengamal-pengamal juruoptik dan juruoptometri dan tidak sekali-kali untuk mengawal harga ataupun dengan izin, price cermin mata ataupun kanta lekup, harga cermin mata dan kanta lekup akan bergantung kepada harga pasaran.

Ahli Yang Berhormat dari Kepong telah membangkitkan berkenaan dengan hal-hal yang serupa yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pasir Mas dan juga daripada Tumpat tetapi telah membangkitkan beberapa kelemahan, katanya di dalam Akta tersebut mengenai khusus berkenaan dengan kaedah untuk mendaftar.

Saya ingin menekankan di sini bahawa tanggapan Ahli Yang Berhormat daripada Kepong agak terlalu umum kerana beliau mungkin tidak meneliti dengan lebih mendalam Seksyen 18 sampailah Seksyen 19 mengenai dengan cara-cara pendaftaran dan penguatkuasaan.

Jika sekiranya dikaji dengan lebih mendalam lagi beliau akan mendapati bahawa Anggota Majlis Optik yang dikatakan mungkin tidak bebas adalah tertera dengan jelasnya di dalam seksyen 4(1) sampailah seksyen 4(1)(a) sampai (f).

Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan penguatkuasaan, begitulah juga semua yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Kepong mengenai

butiran yang berkenaan sudah pun tercatat dengan jelasnya di dalam Akta ini mengenai dengan penguatkuasaan sesiapa yang tidak mempunyai kelulusan dan pengalaman yang sepatutnya,

Tuan Yang di-Pertua, satu hal yang mungkin telahpun dibangkitkan oleh Yang Berhormat dari Kepong ialah berkenaan dengan ahli-ahli pakar mata daripada Russia. Saya ingin hanya menyentuh secara umum untuk maklumat Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian bahawa Menteri Kesihatan sebenarnya mempunyai kuasa di bawah Akta Perubatan untuk mendaftar doktor-doktor daripada luar negeri. Walaupun Majlis Perubatan tidak bersetuju dengan isu tersebut tetapi saya ingin meletakkan rekod atau put on record bahawa hanya 5 orang daripada 24 orang ahli-ahli Majlis tersebut telahpun meletakkan jawatan mengenai isu tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja butir-butir yang boleh saya jawab yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat daripada tiga kawasan tadi. Jika sekiranya ada butir-butir lain yang

Tuan Lim Kit Siang: Minta penjelasan kerana perkara ini bersangkut-paut dengan pelaksanaan Rang Undang-undang Optik. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri berkata bahawa dalam masalah doktor-doktor Soviet itu di mana beliau berkata Menteri Kesihatan ada kuasa untuk mendaftar mereka sungguhpun tidak dapat persetujuan sebenarnya bantahan sekeras-kerasnya oleh Majlis Perubatan. Apakah sebab-sebab di belakang keputusan ini di mana Yang Berhormat Menteri ambil keputusan bertentangan dengan perakuan Majlis Perubatan. Tentulah ada sebab-sebab di mana satu keputusan yang begitu luar biasa dibuat. Bolehkah kita faham apa sebab-sebabnya?

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menyatakan bahawa walaupun isu ini tidak ada berkaitan dengan Akta yang

sedang kita bincang di dalam Dewan yang mulia ini pada masa ini, saya hanya ingin meletakkan di dalam rekod, as a matter of record untuk menyatakan bahawa 5 daripada 24 orang ahli Majlis itu telah meletak jawatan. Mengenai sebab-sebab yang telahpun diberi atau digunakan oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan adalah tertakluk kepada keadaan-keadaan tertentu. Oleh kerana saya tidak mempunyai rekod-rekod yang diperlukan pada ketika ini saya memohon sedikit masa untuk memberi penjelasan tersebut. Jika boleh saya beri secara bertulis. Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya tidak ada perkara-perkara lain untuk ditambah. Sekian sahaja, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 42—

2.46 ptg.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Pengerusi, Fasal 18 di mana ada peruntukan mengenai orang-orang yang berhak didaftarkan sebagai juruoptik. Fasal kecil (1) ada buat peruntukan di mana kelayakan seorang untuk didaftar di bawah Jadual Pertama. Fasal kecil (2) (a) yang mengatakan bahawa mereka yang telah menjalankan amalan

mempreskripsi dan mendispens kanta mata selama tempoh yang tidak kurang daripada satu tahun sebelum sahaja Akta ini mula berkuatkuasa. Sampai sini tidak ada masalah. Masalahnya ialah (2) (b) di mana ada peruntukan bahawa Majlis boleh membenarkan pendaftaran di mana seorang yang mempunyai kelulusan yang tidak dinyatakan di dalam Jadual Pertama, dengan izin, holds a qualification which is not specified in the First Schedule but is deemed suitable by the Minister, after consulting the Council, for purposes of registration.

Kita sekarang ada satu rang undang-undang untuk buat satu kawalan mengenai juruoptyk dan optometris dan kenapa apabila kita menubuhkan satu Majlis untuk mendaftarkan juruoptyk ada peruntukan (2) (b) di mana bukan Majlis yang buat keputusan tetapi Menteri yang berkenaan yang ada kuasa maha besar untuk membuat keputusan bahawa seorang yang tidak memenuhi syarat-syarat yang dibuat di dalam Rang Undang-undang ini termasuk Jadual-jadual yang Pertama pun boleh didaftarkan sebagai juruoptyk. Bukankah dengan kuasa ini tidak bererti, tidak bermakna mengadakan satu Akta Rang Undang-undang Optik, semua sudah diberikan kuasa kepada Menteri untuk mengatasi semua peruntukan yang ada.

Oleh kerana kita ada Jadual Pertama, the First Schedule, iaitu List of Registrable Qualification of Optician, kalau pihak Kementerian Kesihatan atau dengan persetujuan Majlis berpendapat bahawa selepas satu masa lagi ada qualifications yang perlu ditambah, yang perlu diiktiraf, saya rasa apa yang perlu dibuat ialah untuk meminda Jadual Pertama dan ini ada diperuntukkan di dalam Fasal 41 yang berbunyi:

"The Minister, after consulting the Council, may by order published in the Gazette add to, delete from or amend the list of registrable qualifications in the Schedules."

Itulah cara yang patut digunakan kalau mahu tambah kelayakan-kelayakan (qualifications) yang sekarang tidak ada dalam Jadual Pertama. Dan apabila Jadual Pertama itu dipinda bagi menambahkan kelayakan-kelayakan yang baru, masa itu Majlis bolehlah menjalankan tugas mereka untuk mengiktiraf seorang sebagai juruoptyk dan mendaftarkannya. Tetapi sekarang apa yang ada ialah tanpa meminda Jadual Pertama, Menteri boleh buat keputusan mengatasi kuasa Majlis. Mungkin Majlis tidak bersetuju, tetapi itu tidak perlu, persetujuan mereka tidak perlu oleh kerana ianya sebagai consultation sahaja. Sungguhpun kelayakan-kelayakan tidak ada dalam Jadual Pertama dan Jadual Pertama tidak dipinda, Menteri berkenaan ada kuasa untuk mengarahkan seorang dengan kelayakan yang tidak diiktiraf, didaftarkan. Bukankah ini, dengan izin, make a mockery Rang Undang-undang ini? Di sinilah timbulnya cara. Apa yang perlu kalau Menteri Kesihatan mahu seorang dengan kelayakan yang tidak diakui diiktiraf atau didaftarkan, ialah satu pindaan kepada Jadual Pertama. Bolehkah satu pindaan dibuat dalam perkara ini?

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin:

Tuan Pengerusi, jika kita baca kedua-dua seksyen sekaligus, Seksyen 18 (2) (b) dan Seksyen 41, kedua-dua Seksyen ialah dengan izin, complementary. Dia memberi kuasa kepada Menteri dan juga selepas dia berunding dengan Majlis. Jika sekiranya kuasa ini tidak diberi pada umumnya mana-mana peraturan dan undang-undang pun ada saving clause. Ini disifatkan sebagai saving clause jika timbul masalah tentang sesuatu yang tidak diduga ketika ini timbul pada masa hadapan. Oleh kerana itu, maka saya berpendapat, Seksyen 18 (2) (b) dan Seksyen 41 adalah complementary sahaja dan pada umumnya Menteri tidak akan membuat keputusan yang sewenang-wenangnya sebelum dia berpuas hati dan berunding dengan Majlis.

Tuan Lim Kit Siang: Saya mahu tanya kenapa perlu saya saving clause dalam keadaan ini. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi satu contoh bagaimana perlu satu saving clause semacam ini oleh kerana tadi saya ada sebut kalau satu ada kelayakan, satu qualification yang tidak diiktiraf, tetapi Menteri Kesihatan rasa bahawa ianya perlu diiktirafkan, ini boleh dibuat di bawah Fasal 41 di mana Menteri yang berkenaan membuat satu notifikasi gezet yang baru untuk meminda Jadual Pertama. Itu sudah ada saving clause. Kenapa lagi mahu satu lagi saving clause to save a clause? Saya mahu faham kenapa perlu peruntukan ini? Saving clause sudahpun ada. Saving clause 41 di mana boleh tambah, boleh tolak, atau apa. Tetapi kenapa mahu lagi satu saving clause? Ini bukan saving clause. Tentu ada satu sebab kenapa satu peruntukan dibuat?

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Pengerusi, saya tidak mahu bercakap panjang mengenai hal ini, tetapi kalau kita baca dengan mendalam Seksyen 18 (2) (b) memberi kuasa kepada Menteri untuk menambah kepada Jadual Pertama selepas dia berunding dengan Majlis. Seksyen 41 memberi kuasa kepada Menteri selepas berunding dengan Majlis menyiarkan dalam Warta tambahan tersebut. Oleh kerana itu, maka saya katakan ianya complementary to each other, dengan izin, dan sesuai dengan satu cara menggubal undang-undang yang lebih elok, maka satu saving clause sedemikian perlu diadakan untuk memasuki barang-barang ataupun hal-hal yang mungkin tidak timbul hari ini tetapi mungkin timbul pada masa hadapan. Terima kasih.

Tuan Kim Kit Siang: Tuan Pengerusi, saya mahu tanya oleh kerana dalam perkara ini dalam Jawatankuasa kita boleh bangun lebih daripada sekali-ini mustahak sebelum kita meluluskan satu Rang Undang-undang kita ada tanggungjawab menentukan bahawa kita jelas dan spesifik mengenai

peruntukannya. Saya bukan mahu cari hujah-hujah. Saya mahu tanya mengenai fasal 18 (2) (b), Yang Berhormat Timbalan Menteri kata inilah complementary. Bukankah ini bererti, kalau saya boleh baca, 18 (2) berbunyi-

"The Council may authorise the registration of any person as an optician if he satisfies the Council that he is not less than eighteen years of age, is a fit and proper person to be registered as an optician and - kita tidak perlu masuk

(a) -

(b) holds a qualification which is not specified in the First Schedule but is deemed suitable by the Minister, after consulting the Council, for purposes of registration", - full stop.

Dengan full stop itu, bukankah ini bererti bahawa Menteri yang berkenaan boleh buat keputusan untuk pendaftaran seorang di mana kelayakannya tidak di dalam Jadual Pertama tanpa menggunakan kuasa di Fasal 41 untuk meminda Jadual. Ini sangat terang. Kalau tidak, 2 (b) perlu lagi ditambah dengan satu bahagian seperti berikut:

"(b) holds a qualification which is not specified in the First Schedule but is deemed suitable by the Minister, after consulting the Council, for purposes of registration and after the First Schedule has been accordingly amended."

Kalau tidak, tanpa pemindaan kepada Jadual Pertama kelayakan boleh diarah didaftarkan oleh Menteri yang berkenaan tanpa Jadual Pertama dipinda.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Pengerusi, saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat dari Tanjong yang telah cuba menjadi seorang draftsman dalam Dewan ini pada

hari ini. Walau bagaimanapun, saya ingat kalau kita baca dengan teliti Seksyen 18 (2) (b) dan Seksyen 41, sebenarnya kedua-dua seksyen ini sebenarnya seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat tadi ialah complementary dan sayapun menyatakan dia memang complement each other. Jadi, Menteri sahaja tidak mempunyai kuasa untuk mengubah undang-undang ini. Dia perlu datang ke Dewan ini untuk amend any parts of this Act, tetapi diberi kuasa untuk menambah Jadual Pertama dan ditokok dengan Seksyen 41 untukewartakan sebarang perubahan tersebut dan, dengan izin, it is self-explanatory. Jadi, saya tidak ingin menambah apa-apa lagi butir berkenaan dengan hal ini. Jika sekiranya ada sebarang kekurangan dalam Rang Undang-undang ini, kita boleh betulkannya dari semasa ke semasa. Dan inilah tujuan Seksyen 18 (2) (b) dan Seksyen 41. Sekian, terima kasih.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 hingga 42 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Pertama dan Jadual Kedua -

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Pengerusi, saya mendapati bahawa Malaysia Association of Optometrists (AMO) dalam memorandunya kepada Kementerian Kesihatan mengenai Jadual Pertama dan Kedua adalah membuat beberapa perakuan dalam perkara ini, khasnya mengenai the list of registrable qualifications for opticians and the list of registrable qualifications for optometrists mengenai kelayakan-kelayakan beberapa institusi tinggi di luar negeri mengenai kelayakan optometri.

Jadual ini adalah diasaskan kepada perakuan-perakuan ini tetapi ada beberapa kelayakan yang ada ditinggalkan semacam University of Montreal, Quebec, Canada, Pennsylvania College of Optometry, Philadelphia, North-Eastern State

University, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu Dewan ini sebab kenapa kelayakan-kelayakan tersebut ditinggalkan atau tidak diterima oleh Kementerian Kesihatan.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Pengerusi, semasa Kementerian mengkaji senarai yang telahpun diturunkan ataupun dicadang diturunkan di dalam Jadual Pertama, satu Jawatankuasa Teknikal telahpun dilantik untuk mengkaji senarai kelulusan daripada semua Institusi-institusi berkenaan dan didapati daripada kurikulum daripada institusi-institusi yang berkenaan, ada yang patut dan ada yang tidak patut dimasukkan di dalam senarai tersebut. Jadi, di mana yang boleh dimasukkan, adalah didapati mencukupi dari segi kurikulumnya dan juga dari segi amalannya untuk menjadi juruoptik untuk Jadual Pertama dan bukan juru optometri. Jadi, seperti yang telah kita bentangkan dalam Akta ini, ada kemungkinan jika sekiranya berpatutan, Jadual ini boleh ditambah ataupun dikurangkan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Jadual Pertama dan Jadual Kedua diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KERAJAAN TEMPATAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

3.03 ptg.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dr Ting Chew Peh): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan suatu Akta untuk meminda Akta Kerajaan Tempatan 1976 dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, pada tahun 1976, Dewan yang mulia ini telah meluluskan Rang Undang-undang Akta Kerajaan Tempatan 1976 yang seterusnya telah diwartakan untuk berkuatkuasa mulai 25hb Mac tahun yang sama. Di antara peruntukan dalam Akta ini ialah Seksyen 107 mengenai kuasa Pihakberkuasa Tempatan mengeluarkan lesen. Pada masa ini terdapat beberapa halangan dan sekatan dalam pentadbiran awam yang mungkin menjejaskan perkembangan pelaburan dan perniagaan dalam negara, oleh kerana sistem pengeluaran lesen dan permit yang rumit di mana terdapat terlalu banyak kelulusan yang perlu diperolehi oleh para pelabur dan peniaga.

Tambahan pula, terdapat ketiadaan keseragaman sistem perlesenan di antara satu negeri dengan negeri yang lain.

Di samping itu, prosedur dan pemerosesan kelulusan memakan masa yang lama. Keperluan untuk mendapat persetujuan dan keputusan daripada berbagai agensi di beberapa peringkat pentadbiran merupakan karenah pentadbiran yang mungkin akan mengakibatkan kelewatan dalam membuat keputusan. Akhirnya bebanan cukai di mana terdapat beberapa cukai yang dikenakan kini yang mungkin merupakan beban khasnya kepada para peniaga kecil.

Kerajaan telah memutuskan supaya semua masalah tersebut di atas diatasi supaya sektor awam dapat memainkan peranannya sebagai pemudah cara kepada sektor swasta dengan lebih cekap dan berkesan, demi memudahkan kegiatan pelaburan dan perniagaan.

Untuk mengatasi masalah-masalah ini, beberapa perakuan yang menyentuh bidangkuasa Pihakberkuasa Tempatan telah diputuskan iaitu supaya pengeluaran lesen oleh Pihakberkuasa Tempatan dibuat dalam bentuk komposit permohonan lesen yang dikeluarkan oleh

Pihakberkuasa Tempatan dibuat dengan menggunakan satu borang komposit dan tempoh sahlaku lesen-lesen yang dikeluarkan oleh Pihakberkuasa Tempatan dilanjutkan dari satu tahun hingga tiga tahun.

Tuan Yang di-Pertua, pelaksanaan perakuan tersebut mempunyai implikasi dari segi undang-undang iaitu memerlukan beberapa peruntukan Akta Kerajaan Tempatan 1976 dipinda khususnya berhubung dengan mengkompositkan borang-borang permohonan dan lesen-lesen serta perlanjutan tempoh sahlakunya yang melibatkan subseksyen-subseksyen 107 (4), 107 (5) dan 107 (2). Oleh itu, adalah dicadangkan suatu pindaan dibuat kepada peruntukan Akta Kerajaan Tempatan 1976, Seksyen 107, dengan memasukkan subseksyen baru iaitu (A), (2A), (7) dan (8).

Subseksyen (1A) bertujuan untuk membenarkan mana-mana lesen atau permit yang diberikan di bawah Akta dikeluarkan bersesama dengan mana-mana lesen atau permit lain. Ini amat berguna bagi peniaga-peniaga dan pelabur-pelabur yang mungkin memohon lebih daripada satu lesen atau permit untuk membolehkan mereka menjalankan perniagaan. Ini akan menggalakkan perkembangan perniagaan, pekerjaan, pelaburan dan pembangunan dalam negara.

Subseksyen (2A) memperuntukkan bahawa pembatalan-pembatalan mana-mana lesen atau permit tertentu yang dikeluarkan bersesama dengan mana-mana lesen atau permit lain yang di bawah subseksyen (1A) tidaklah menjejaskan kesahan mana-mana lesen atau permit lain yang telah dikeluarkan bersesama dengannya.

Subseksyen (4) yang sedia ada telah dipinda untuk melanjutkan keesahan suatu lesen daripada satu tempoh tidak melebihi dua belas bulan kepada suatu tempoh tidak melebihi tiga tahun.

Subseksyen (7) telah dimasukkan untuk mengadakan peruntukan supaya salinan sah yang diperakui bagi lesen itu digunakan bagi maksud Subseksyen (5) ataupun (6) Akta itu; dan

Subseksyen (8) bertujuan mengadakan peruntukan bagi pemerakuan mana-mana lesen sebagai suatu salinan sah oleh Yang DiPertua, Setiausaha atau mana-mana pegawai yang diberikuasa oleh Yang DiPertua secara bertulis.

Tuan Yang di-Pertua, dengan adanya pindaan-pindaan ini dipercayai tindakan mengkomposit borang-borang permohonan dan lesen-lesen yang dikeluarkan oleh pihak berkuasa tempatan serta perlanjutan tempoh sah lakunya adalah dapat dilaksanakan dengan lebih berkesan lagi demi mencapai objektifnya sebagaimana yang diharapkan oleh Dewan yang mulia ini apabila meluluskan Akta Kerajaan Tempatan 1976.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Pendidikan (Dr Fong Chan Onn): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Kerajaan Tempatan 1976, dibacakan kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Padang Terap.

3.12 ptg.

Dato' Dr Affifudin bin Haji Omar (Padang Terap): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengalu-alukan pindaan Rang Undang-undang Akta Kerajaan Tempatan Tahun 1976 ini, kerana pada pendapat saya sampailah

masanya Majlis Tempatan ataupun Kerajaan Tempatan mesti disesuaikan dengan zaman.

Tuan Yang di-Pertua, Majlis Tempatan kalau kita lihat dari segi sejarahnya, ia adalah dievolusikan daripada Majlis ataupun Sanitary Board dahulu-di zaman kolonial dipanggil Sanitary Board, yang mana kerjanya hanya tertumpu kepada usaha-usaha mengawal, ataupun, regulatory function, dengan izin, tetapi pada zaman ini di mana negara sedang membangun dengan pesat yang mana pembangunan ekonomi desa telah menolak banyak modal dan juga banyak guna-tenaga ke bandar dan proses bandarisasi ataupun urbanisasi berjalan dengan pesat, maka perlu Majlis Tempatan ataupun Kerajaan Tempatan mengubah stancenya ataupun stailnya daripada fungsi yang berat kepada regulatory ke arah fungsi yang dicampur dengan fungsi-fungsi development (pembangunan).

Pindaan Rang Undang-undang ini saya lihat adalah satu langkah ke arah itu, khususnya di mana lesen diberi dengan komposit, kerana kalau, Tuan Yang di-Pertua, sedia maklum, banyak peniaga-peniaga kecil yang didaftar di bawah syarikat-syarikat enterprise, mereka memerlukan banyak usaha-usaha untuk mendiversifikasi, misalannya, dia ada buka restaurant dan dia juga hendak buka kedai-kedai untuk memberi perkhidmatan kecil. Jadi, dengan adanya komposit licence ini, maka tidaklah perlu ia berulang alik ke pejabat Pentadbir Majlis Tempatan. Saya juga mengalu-alukan mengenai jangkamasa yang ditambah daripada setahun menjadi tiga tahun.

Tuan Yang di-Pertua, dengan adanya proses urbanisasi pada masa ini, rakyat kampung yang terkeluar ataupun yang hendak menukar cara mereka cari makan daripada pertanian ataupun kerja tani di desa, banyak yang keluar ke bandar-bandar, ke pekan-pekan kecil dan juga ke bandar pusat daerah. Mereka menjual

barang-barang kampung dan juga cuba menjual barang-barang dan perkhidmatan-perkhidmatan mereka di sini iaitu di pekan-pekan kecil ini. Di sini saya ingin menyeru kepada Kementerian agar mengadakan satu skim 'extension' ataupun skim pengembangan yang mana perlu ditukar attitude ataupun sikap pegawai-pegawai dan juga sekali dengan fungsinya supaya apabila pegawai-pegawai daripada Majlis Tempatan dan juga Kerajaan Tempatan apabila menghadapi rakyat ini janganlah menggunakan cara regulatory sangat. Kalau boleh skim pengembangan ini ataupun skim bimbingan ini perlu diadakan supaya rakyat yang datang ke dalam ekonomi bukan pertanian adalah menyumbang kepada pembangunan ekonomi kita.

Apa yang terdapat di pekan-pekan kecil, di wilayah-wilayah seperti di Kedah dan di negeri-negeri lain, banyak rakyat-rakyat kampung yang hendak berniaga di pekan-pekan ini dihalau macam binatang kerana mereka tidak mengikut peraturan-peraturan. Mereka datang untuk menjual barang-barang kampung, tetapi dihalau dan dirampas barang-barang mereka tanpa memberi sebab-sebab yang betul-betul rasional kepada mereka dan kalau mereka tidak tahu mengapa mereka dihalau, mengapa dirampas, maka patut diberi bimbingan kepada mereka. Inilah cadangan saya supaya Majlis Tempatan dan Kerajaan Tempatan menjadi satu badan yang betul-betul badan pembangunan, bukan badan penekan, di mana kita lihat di kawasan-kawasan kecil Pegawai-pegawai Majlis Tempatan dipandang sebagai musuh oleh rakyat yang hendak berniaga di pekan-pekan ini.

Tuan Yang di-Pertua, perkara kedua yang hendak saya bangkitkan ialah di mana apabila lesen makanan hendak diberi, saya harap Majlis Tempatan menitikberatkan sedikit di dalam hal-hal pengawalan, kerana akhir-akhir - tahun sudah kalau saya tidak salah, banyak peristiwa-peristiwa 'food poisoning'

(keracunan makanan) berlaku akibat daripada pemegangan ataupun ketidakcukupan kesihatan orang-orang yang menjual makanan ini, ataupun makanan yang telah diproses. Jadi di sini saya harap pihak Majlis Tempatan, melalui Kementerian supaya diketatkan kehendak ini kerana ini bukanlah perkara yang susah. Tiap-tiap peniaga makanan hanya perlu disuntik untuk melawan dari penyakit-penyakit yang berjangkit. Juga saya harap di dalam usaha membimbing yang saya cadangkan tadi, iaitu pengembangan, pihak Majlis Tempatan mengadakan kursus-kursus ataupun cara memegang makanan ataupun diadakan satu kawalan yang ketat, di mana jika ada gerai-gerai ataupun restoran-restoran yang kecil yang masih lagi tidak mengikut cara-cara memegang makanan ini dan masih memegang dengan tangan, walaupun kita menggalakkan memegang dengan pengapit, ataupun sudu, ataupun tangan yang disaluti dengan glove, masih lagi berlaku peristiwa-peristiwa makanan yang telah dimasak dipegang dengan tangan dan dijual.

Jadi, pada saya ini adalah satu perkara yang cukup tidak elok, dan kita tidak perlu diadakan undang-undang yang ketat tetapi peraturan-peraturan yang dikawal betul-betul, maka saya pasti bahawa penjualan makanan kita akan dijual dengan cara yang lebih selesa dan lebih mementingkan kesihatan.

Sekian, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin):
Lumut.

3.20 ptg.

Datin Ling Chooi Sieng (Lumut):
Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-Undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Kerajaan Tempatan (Pindaan) Tahun 1991.

Rang Undang-Undang ini akan membolehkan sebuah one-stop agency, dengan izin, diwujudkan di bawah Kementerian Kerajaan Tempatan. Seperti dijelaskan di dalam Huraian Rang Undang-Undang ini ia akan membantu ahli-ahli perniagaan dan pelabur-pelabur yang terlibat dengan berbagai jenis perniagaan, dengan izin, multiple trades kerana mereka boleh membuat permohonan sekali gus di one-stop agency, dengan izin. Mereka tidak perlu memohon lesen melalui beberapa Jabatan lagi dan ini akan menjimatkan masa dan wang.

Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, bureaucracy is a necessary evil dan niat Kerajaan Barisan Nasional ialah mengurangkan red-tape, dengan izin, seberapa yang boleh. Ini juga selaras dengan konsep Malaysia Incorporated di mana Kerajaan sentiasa sedia untuk menggalakkan dan membantu pihak swasta menjalankan perniagaan dan bukannya niat untuk menghalang mereka.

Oleh yang demikian, saya ingin mengucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Menteri kerana mengambil langkah untuk menjadikan konsep ini satu kenyataan.

Dengan ini, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Pasir Mas.

3.23 ptg.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali (Pasir Mas): Tuan Yang di-Pertua, saya turut menyokong Akta Kerajaan Tempatan 1976 (Pindaan) dengan tujuan untuk menyelaraskan pendaftaran peniaga-peniaga ataupun usahawan-usahawan supaya dipercepatkan lagi sebagaimana kata Ahli Yang Berhormat dari Lumut iaitu one-stop agency.

Sehubungan dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya daripada Yang Berhormat Menteri mengenai dengan Kerajaan Tempatan di negeri Kelantan. Negeri Kelantan sudah berubah dan sekarang ini ditadbirkan oleh Kerajaan yang berasing dengan Pusat. Oleh itu saya ingin mengetahui pertama, apakah benar dakwaan yang mengatakan bahawasanya pihak Kerajaan Tempatan di Kelantan terutamanya Majlis Daerah Kelantan Tempatan Kelantan tidak menerima bantuan daripada Pusat. Tidak ada grant, adakah ini benar?

Perkara yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, kebimbangan saya ialah di Kelantan sekarang ini, apabila ianya berubah semua Kerajaan Tempatan berada di bawah kekuasaan Kerajaan Negeri. Harapan saya ialah mereka ini dapat melaksanakan tanggungjawab tidak sebagaimana tohmahan sebelum ini iaitu melaksanakan tanggungjawab di negeri Kelantan terutamanya di peringkat Majlis Tempatan yang tidak berasaskan kepada politik.

Walau bagaimanapun, kita dapati sudah ada pihak-pihak yang sudahpun digugur menjadi anggotanya kerana berlainan parti. Manakala sebelum ini apabila Kerajaan Pusat ataupun UMNO menggugurkan mereka tertentu mereka mengatakan ini bukan amalan politik tetapi amalannya sama dilakukan oleh Kerajaan baru yang memerintah Kelantan sekarang ini.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, kita berharap bahawa penyokong-penyokong kepada parti yang bukan menyokong Kerajaan Kelantan sekarang ini, tidak dianaktirikan, tidak diketepikan dalam semua bentuk permohonan terutamanya dari segi peluang-peluang mendapatkan lesen di peringkat daerah yang dikuasai oleh Kerajaan Negeri Kelantan sekarang ini. Kalau ini berlaku sudah barang tentu ianya akan mengecewakan dari segi peniaga-peniaga tanpa mengira parti dan

saya berharap Kerajaan Pusat dapat memberi perhatian khusus kalau perkara ini berbangkit kerana saya difahamkan sudah ada kerumitan di kalangan beberapa pihak bersabit dengan masalah ini sebab ianya didorong oleh politik semata-mata.

Jadi, itu sahaja, Tuan Yang di-Pertua, sebagai peringatan mengenai apa yang saya bangkitkan dalam perkara ini kerana ianya penting bagi peniaga-peniaga dan orang awam mendapat kemudahan daripada pihak berkuasa Tempatan. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Alor Setar.

4.25 ptg.

Tuan Chor Chee Heung (Alor Setar): Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ingin mengucapkan terima kasih kerana memberi kesempatan kepada saya untuk menyokong pindaan Rang Undang-Undang yang bernama Akta Kerajaan Tempatan (Pindaan) 1991.

Seperti kita semua maklum, Pihakberkuasa Kerajaan Tempatan ialah salah satu badan yang terpenting dalam kehidupan harian kita. Kebanyakan perkara-perkara mestilah ada bersangkutan-paut dengan Kerajaan Tempatan, misalnya tandas rumah kita, hasil pintu rumah kita dan juga dari segi perniagaan masalah pengeluaran lesen dan permit juga adalah bersangkutan dengan pindaan Akta ini.

Tuan Yang di-Pertua, setakat ini saya percaya perkhidmatan yang diberi oleh Pihakberkuasa Kerajaan Tempatan di setengah tempat atau kawasan belum begitu memuaskan jika dipandang dari sudut consumer, dengan izin. Perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi seperti pungutan sampah-sarap dan juga masalah pengeluaran lesen dan permit adalah di bawah kawalan pihak berkuasa

Kerajaan tempatan. Maka dengan pindaan yang dicadangkan kepada Seksyen 107, Akta itu tersebut iaitu melalui pertambahan subseksyen baru 1A dan 2A dan juga perlanjutan penguatkuasaan lesen yang dikeluarkan daripada 12 bulan hingga 3 tahun masing-masing adalah tepat sekali dan dialu-alukan.

Melalui pindaan-pindaan ini saya percaya akan mempertingkatkan lagi perkhidmatan-perkhidmatan Tempatan dari segi pelesenan. Dengan pertambahan 2 subseksyen dan juga pindaan tersebut, ianya akan menjimatkan masa dan bebanan semua pihak dan selepas pindaan ini diluluskan, proses birokrasi dalam permohonan dan juga pengeluaran lesen-lesen dan permit oleh Pihakberkuasa Tempatan akan juga dikurangkan.

Tuan Yang di-Pertua, jika dipandang dari segi peniaga-peniaga dan pelabur-pelabur, cadangan pindaan ini akan membawa manfaat kepada mereka yang ingin menjalankan perniagaan yang melibatkan beberapa jenis lesen atau permit seperti pusat membeli-belah, supermarket, dengan izin, kedai-kedai kopi, kedai-kedai runcit yang menjual seribu satu jenis komoditi.

Dalam pengalaman saya, Tuan Yang di-Pertua, saya pernah menerima aduan daripada ramai peniaga yang mana mereka bukan sahaja menghadapi masalah pengeluaran lesen atau permit oleh Pihakberkuasa Kerajaan Tempatan walaupun bayaran telah dijelaskan oleh mereka tetapi mereka terpaksa mempamerkan setiap jenis lesen atau permit di dalam premis perniagaan. Oleh hal yang demikian, memang tepatlah pindaan yang dicadangkan diterima tanpa sebarang keraguan sebab melalui lesen berkomposit maka peniaga-peniaga dapat pameran satu helai lesen sahaja dan bukan macam sekarang yang mana mereka terpaksa pameran semua lesen-lesen yang dikeluarkan oleh Pihakberkuasa Kerajaan Tempatan dalam premis perniagaan di sini.

Di sini juga saya harap surcharge bagi salinan yang sah akan dikenakan tidak begitu tinggi supaya mereka dapat dengan senangnya memohon satu salinan sah apabila lesen mereka hilang. Seperti dimaklumkan oleh Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, kalau boleh, Kerajaan kita akan dengan sedaya upaya mengadakan satu sistem permohonan dan pengeluaran lesen dan permit. Sistem ini saya percaya dapat diseragamkan untuk semua pihak berkuasa Kerajaan Tempatan di seluruh negara kita, sebab jika permohonan dan pengeluaran lesen-lesen dan permit diseragamkan maka peniaga-peniaga atau pelabur-pelabur kita dapat mengikut prosedur dan cara kesenangannya. Kalau seorang pergi ke Alor Setar, kawasan saya, maka Majlis Perbandaran Kota Setar dapat juga mengikut sistem permohonan dan juga pengeluaran lesen dan jika beliau hadir di Johor Bahru, dengan sistem yang diwujudkan ini permohonan dan pengeluaran lesen dapat dikeluarkan tanpa mengelirukan peniaga berkenaan.

Yang kedua, dengan adanya pindaan yang kedua iaitu apabila pindaan ini diluluskan lesen ini akan dikeluarkan secara komposit. Di sini saya harap Kerajaan dapat mengambil berat tentang satu masalah sahaja. Misalannya, seorang peniaga ingin memohon satu lesen untuk 5 komoditi yang dijual di dalam kedainya dan pihak berkuasa Kerajaan Tempatan terpaksa mengeluarkan cuma satu lesen iaitu lesen komposit. Dalam permohonan peniaga ini untuk 3 jenis komoditi, jika 2 komoditi telah diluluskan dan tinggal satu sahaja masih dalam pertimbangan oleh pihak berkuasa Kerajaan Tempatan, maka lesen komposit ini tidak dapat dikeluarkan. Jika lesen ini tidak dikeluarkan walaupun permohonan untuk 2 jenis komoditi telahpun diluluskan, sipemohon ini tidak dapat menjalankan perniagaan sebab lesen komposit tidak dikeluarkan lagi, kecuali

permohonan untuk lesen komoditi jenis yang ketiga ini diluluskan, barulah lesen komposit dikeluarkan. Mungkin ini akan membawa sedikit masalah dan sipemohon ini tidak dapat menjalankan perniagaannya kecuali semua jenis komoditi lesen-lesen itu diluluskan, baru dapat lesen komposit ini.

Dengan yang demikian saya harap Kerajaan kita dapat mengambil perhatian. Saya harap Yang Berhormat Menteri dapat memberikan sedikit penjelasan atas perkara ini.

Dengan itu, saya menyokong. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Kampar, selepas ini Yang Berhormat Menteri menjawab.

3.34 ptg.

Tuan Wong Wing On (Kampar): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan Tempatan merupakan satu institusi yang penting, tetapi malangnya ia masih berasaskan sistem perlantikan yang tidak demokratik dan tidak accountable to the people, dengan izin. Oleh kerana Kerajaan Tempatan tidak payah accountable to the people maka ia bukan sahaja tidak efisien malah kadangkala membuat keputusan yang bertentangan dengan kepentingan orang ramai. Sebagai contoh, saya difahamkan bahawa Majlis Daerah Manjong telah tahu dua tahun yang lalu bahawa terdapat sisa-sisa industri yang bertoksid di Tanjong Batu, Pantai Remis, Perak tetapi selama itu ia tidak mengambil apa-apa tindakan yang sewajarnya sehingga perkara tersebut dibongkar oleh suratkhbar. Ini satu contoh yang tidak efisien.

Yang kedua, saya juga difahamkan bahawa Majlis Daerah Kinta Selatan yang memerintah sebahagian kawasan Yang Berhormat Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan dan sebahagian

kawasan saya, iaitu Kampar telah membuat satu keputusan untuk menggunakan wang rakyat untuk menghantar ahli-ahlinya melancong ke Korea Selatan. Jika ini benar, saya tidak melihat keperluan untuk berbuat demikian memandangkan wang yang digunakan adalah banyak dan ahli-ahli Majlis tersebut tidak payah pergi ke Korea Selatan. Singapura cukuplah saya ingat jika hendak mendapat idea-idea atau inspirasi-inspirasi yang baru untuk mempertingkatkan kualiti perkhidmatannya. Maka saya harap Yang Berhormat Menteri akan memberitahu Dewan ini butir-butir terutamanya peruntukan atau wang yang akan digunakan untuk Majlis Daerah Kinta Selatan dan ahli-ahlinya untuk pergi melancong ke Korea Selatan. Walau bagaimanapun, pada pendapat saya, cadangan yang dibuat dalam Rang Undang-undang ini adalah baik dan patut dialu-alukan. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Menteri, sila jawab.

3.36 ptg.

Dr Ting Chew Peh: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengucapkan berbilang-bilang terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat kerana mengambil bahagian dalam perbincangan Rang Undang-undang Kerajaan Tempatan yang baru saya bentangkan tadi.

Untuk menjawab beberapa soalan yang dibangkitkan, yang pertamanya, saya ingin merujuk kepada dua soalan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kampar. Yang pertama tentang soal sisa-sisa di Manjong dan yang kedua berhubung dengan lawatan ahli-ahli Majlis Daerah Kinta Selatan keluar negeri. Tuan Yang di-Pertua, saya rasa ini tidak langsung kait-mengait dengan Akta yang kita bincangkan sekarang, jadi saya tidak perlu menjawab di sini.

Ahli Yang Berhormat dari Padang Terap telah mengemukakan satu cadangan iaitu supaya pihak Kerajaan Tempatan mewujudkan skim bimbingan untuk membantu penduduk-penduduk luar bandar. Saya rasa ini satu cadangan yang baik dan akan diberi perhatian oleh pihak Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan.

Berhubung dengan kawalan ke atas lesen-lesen yang dikeluarkan oleh Pihak Berkuasa Tempatan, ingin saya menegaskan di sini bahawa pihak Kerajaan Tempatan memang akan mengambil berat soal kebersihan dan dalam soal ini Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan telahpun melancarkan satu kempen 'Bersih dan Indah' dan salah satu tujuan kempen ini ialah untuk memastikan gerai makanan dan restoran sentiasa dijaga dengan bersih.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Lumut telah membangkitkan soal berhubung dengan one-stop-agency, iaitu pusat serenti pelesenan. Ini memang satu perkara yang akan dibuat oleh Kerajaan Tempatan untuk memudahkan proses permohonan dan untuk meluluskan lesen yang melibatkan berbagai agensi ataupun bahagian.

Ahli Yang Berhormat dari Pasir Mas membangkitkan soal yang berhubung dengan Kerajaan di negeri Kelantan. Tuan Yang di-Pertua, sejak pilihanraya umum yang lalu memang Kementerian Perumahan dan Kemajuan Tempatan telah menerima berbagai rungutan daripada rakyat jelata dari negeri Kelantan berhubung dengan pemerintahan Kerajaan PAS di negeri Kelantan.

Saya ingin menyentuh soalan yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pasir Mas bahawa ada rungutan pihak Kerajaan Tempatan tidak menerima bantuan dari Kerajaan Pusat dan saya ini tidak benar kerana

mengikut rekod Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan untuk tahun ini, Kerajaan Pusat telahpun memberikan geran keseimbangan sebanyak \$8 juta untuk membantu Kerajaan Tempatan di seluruh negeri Kelantan dan duit itu juga sudah diberikan.

Tentang kekhuatiran-kekhuatiran yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pasir Mas pada peringkat ini, apa yang dapat saya katakan ialah Kerajaan Pusat akan memberi perhatian kepada kekhuatiran itu dan kita akan melakukan sesuatu untuk memberikan perlindungan kepada rakyat jelata di negeri Kelantan.

Ahli Yang Berhormat dari Alor Setar di samping memberi sokongan kepada Akta ini juga telah meminta supaya pihak Kementerian tidak mengenakan bayaran yang terlalu mahal untuk mengeluarkan salinan sah lesen ataupun permit yang dikeluarkan. Saya boleh memberikan jaminan di sini bahawa Kerajaan Tempatan akan bertimbang rasa apabila mengeluarkan apa-apa salinan sah lesen itu.

Berhubung dengan uniformly ataupun penyeragaman lesen ataupun borang permohonan lesen komposit itu, ingin saya nyatakan di sini, memang menjadi tujuan Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan untuk menetapkan ataupun untuk memastikan adanya suatu keseragaman dari segi borang permohonan dan juga dari lesen komposit yang akan dikeluarkan itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa itu sahaja yang dapat saya jawab dan saya ingin juga menyatakan di sini bahawa segala pandangan dan juga saranan yang dimajukan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat akan diambil perhatian oleh Kementerian ini demi meningkatkan lagi mutu perkhidmatan Kementerian.

Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERKHIDMATAN POS

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

3.45 ptg.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Seri S. Samy Vellu): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu suatu Akta untuk mengadakan peruntukan bagi perlantikan kuasa, fungsi dan tugas Ketua Pengarah Pos, keistimewaan eksklusif Kerajaan, perlesenan bagi menjalankan perkhidmatan pos, mengadakan sistem pos dan caj pos, syarat-syarat penyaluran barang-barang pos di pelupusan-pelupusan barang-barang pos, peti surat, pengendalian perkhidmatan-perkhidmatan kewangan pos, kesalahan-kesalahan dan penalti serta kuasa penyiasatan dan pendakwaan berhubung dengan perkhidmatan pos dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, selaras dengan dasar penswastaaan Kerajaan, Jabatan Perkhidmatan Pos adalah merupakan salah sebuah Jabatan Kerajaan yang telah disenaraikan akan diswastakan memandangkan ianya adalah sesuai dan mempunyai potensi untuk berdaya maju sebagai sebuah badan komersial. Usaha-usaha bagi melaksanakan penswastaaan Jabatan Perkhidmatan Pos telah dijalankan dengan mengambilkira objektif-objektif penswastaaan seperti berikut:

- mengurangkan beban kewangan dan pentadbiran Kerajaan;
- menggalakkan pertandingan bebas;
- meningkatkan kecekapan dan daya pengeluaran negara;
- mempercepatkan pertumbuhan ekonomi negara menerusi dasar penswastaaan;
- mengurangkan saiz dan melibatkan sektor awam dalam bidang ekonomi dan membantu pencapaian matlamat Dasar Ekonomi Baru.

Berdasarkan kepada pertimbangan-pertimbangan di atas, Kerajaan telah bersetuju supaya Jabatan Perkhidmatan Pos diswastakan dengan cara diperbadankan sebagai sebuah syarikat Kerajaan terlebih dahulu di bawah Akta Syarikat 1965. Pendekatan seperti ini didapati lebih sesuai memandangkan perkhidmatan yang diberikan oleh Jabatan Perkhidmatan Pos adalah strategik dan dinamik dan merangkumi berbagai peringkat dan golongan rakyat jelata.

Di samping itu pendekatan seperti ini juga dapat memberi peluang kepada perkhidmatan pos untuk membuat penyesuaian yang sewajarnya sebagai langkah persediaan untuk penswastaaan sepenuhnya kemudian. Setelah Jabatan Perkhidmatan Pos diswastakan kelak, maka pertimbangan bolehlah diberikan sama ada sebahagian daripada ekuiti

syarikat disenaraikan di Bursa Saham Kuala Lumpur ataupun ditawarkan secara langsung kepada institusi-institusi pemegang amanah atau pelabur-pelabur terpilih.

Penswastaaan Jabatan Perkhidmatan Pos boleh membawa faedah-faedah bukan sahaja kepada syarikat pengganti yang akan mengambilalih Jabatan Perkhidmatan Pos, malahan juga kepada kakitangan syarikat pengganti kepada para pengguna.

Tuan Yang di-Pertua, dalam melaksanakan penswastaaan Jabatan Perkhidmatan Pos ini, sebuah Akta Syarikat Pengganti perlu digubal bagi membolehkan pemindahan fungsi, aset tanggungan, pegawai dan kakitangan Jabatan Perkhidmatan Pos kepada syarikat pengganti. Pegawai dan kakitangan Jabatan Perkhidmatan Pos akan diberi tiga pilihan, iaitu bersara dari perkhidmatan Jabatan Perkhidmatan Pos dengan dibayar faedah-faedah persaraan yang mereka layak diterima; atau berkhidmat dengan syarikat mengikut skim yang serupa dengan skim perkhidmatan Jabatan Perkhidmatan Pos; atau berkhidmat dengan syarikat mengikut skim perkhidmatan syarikat.

Kawalselia perkhidmatan Pos akan dilaksanakan oleh Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos dan Akta baru bernama Akta Perkhidmatan Pos 1991 digubal untuk menggantikan Akta Pejabat Pos 1947. Pada masa ini, Jabatan Perkhidmatan Pos adalah merupakan sebuah Jabatan Kerajaan dan pengendaliannya adalah mengikut peruntukan di bawah Akta Pejabat Pos 1947 dan apabila ia diperbadankan serta seterusnya diswastakan kemudiannya, maka adalah perlu Kerajaan mengadakan satu bentuk kawalseliaan yang berkesan terhadap industri Perkhidmatan Pos. Dalam hal ini, maka adalah dicadangkan bahawa sebuah Akta Perkhidmatan Pos 1991 diwujudkan bagi menggantikan Akta Pejabat Pos 1947.

Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991 ini mengandungi peruntukan-peruntukan mengenai perjawatan kuasa, fungsi dan tugas Ketua Pengarah Pos, keistimewaan eksklusif Kerajaan, perlesenan, mengadakan setem-setem pos dan charge pos, syarat-syarat penyaluran barang-barang pos, pelupusan barang-barang pos tak terserah dan pengendalian perkhidmatan-perkhidmatan kewangan pos.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini memperuntukan penubuhan sebuah badan kawalselia yang diketuai oleh seorang Ketua Pengarah.

Bahagian II, Rang Undang-undang ini memperuntukan fungsi-fungsi dan tugas-tugas tertentu kepada Ketua Pengarah Pos, di antaranya, menjalankan fungsi-fungsi pengawalseliaan, menggalakkan persaingan dan pengembangan perkhidmatan serta pertumbuhan industri Pos secara yang cepak dan teratur selaras dengan keperluan pengguna orang ramai dan kepentingan negara. Keistimewaan eksklusif Kerajaan untuk perkhidmatan surat dikekalkan, tetapi diletakkan di atas Kerajaan bersesuaian dengan kuasa kepada Menteri yang akan memberi lesen kepada pelesen yang menjalankan perkhidmatan Pos beberapa kecualian untuk kategori surat diperluaskan dan dirangka semula, di antaranya adalah seperti di Seksyen 8(1)(d) iaitu had berat surat melebihi 2 kg.

Bahagian IV, adalah mengenai perkara-perkara berhubungan dengan lesen dan pemegang lesen melalui peruntukan-peruntukan di dalam bahagian ini bersesuaian dengan konsep penswastaan Perkhidmatan Pos. Menteri diberi kuasa untuk memberi, menggantung dan membatalkan lesen.

Bahagian VIII, bertujuan mengadakan peruntukan bagi membenarkan pemegang lesen menjalankan perkhidmatan kewangan pos sebagaimana yang dijalankan oleh

Jabatan Perkhidmatan Pos sekarang. Ia termasuklah perkhidmatan kiriman wang pos, pungutan bil dan sebagainya, sesuai dengan tugas badan kawalselia yang juga bertindak sebagai badan penguatkuasa undang-undang, kuasa penyiasatan dan pendakwaan diberikan untuk menentukan undang-undang dipatuhi.

Bahagian X, memperuntukan Ketua Pengarah Pos atau mana-mana pegawai jabatan Pos yang diberi kuasa khas mengenainya boleh menahan, membuka dan memeriksa apa-apa barang pos sesuai dengan peranan Kerajaan bagi melindungi kepentingan awam.

Lain-lain peruntukan seperti di Bahagian V, VI, VII, adalah serupa dengan peruntukan yang sedia ada dalam Akta Pejabat Pos 1947 yang pada amnya memberi kuasa kepada Menteri membuat kaedah-kaedah berkaitan dengan di antara pengeluaran sistem Pos seperti di Seksyen 13, mengecualikan setengah golongan dari caj pos seperti di Seksyen 15. Kaedah-kaedah mengenai penyaluran melalui pos barang-barang pos seperti di Seksyen 16 dan pelupusan barang-barang pos tak terserah seperti di Seksyen 23.

Bahagian IX, mengenai kesalahan dan penalti adalah menyerupai peruntukan yang sedia ada di dalam Akta Pejabat Pos 1947 kecuali mengenai kadar denda bagi kesalahan-kesalahan lain peruntukan di dalam Akta Pejabat Pos 1947 juga telah diambil kira dalam penggubalan Rang Undang-undang ini seperti mengenai perkhidmatan pendaftaran dan insuran barang-barang pos, bayar waktu terima kiriman wang pos.

Tuan Yang di-Pertua, seterusnya izinkan saya di sini menjelaskan beberapa faedah daripada penswastaan Jabatan Perkhidmatan pos seperti berikut:

Faedah-faedah kepada Kerajaan iaitu pengurangan saiz dan jentera pentadbiran Kerajaan, pendapatan hasil Kerajaan daripada pembayaran pajakan

tanah oleh Syarikat Pengganti, pembayaran cukai jualan dan cukai korporat, membantu pengembangan korporat dan mengguna peluang pertumbuhan ekonomi dengan secara yang lebih baik melalui motivasi sektor swasta dan membantu pencapaian matlamat Dasar Ekonomi Baru.

Faedah-faedah kepada pengguna iaitu perkhidmatan yang lebih cekap dan peka kepada kehendak pengguna serta pengenalan dan pemasaran secara agresif perkhidmatan-perkhidmatan baru. Jaminan kepentingan pengguna dari segi mutu perkhidmatan melalui peranan kawalseliaan yang rapi oleh Kerajaan dan peningkatan kecekapan dan pengurangan kos melalui kewujudan, suasana pertandingan bebas.

Faedah-faedah kepada kakitangan-kakitangan akan menikmati corak pengurusan pentadbiran dan kemudahan-kemudahan seperti yang dinikmati oleh pekerja-pekerja swasta dan kakitangan akan berpeluang menikmati saham dan ini boleh memperkukuhkan semangat pekerja di dalam syarikat.

Faedah-faedah kepada Jabatan Perkhidmatan Pos, pendedahan kepada kuasa pasaran dan peningkatan produktiviti, pencapaian matlamat perkhidmatan produktiviti dan kemajuan yang lebih tinggi. Pengurangan kawalan birokrasi dan keupayaan membuat keputusan dengan tepat selaras dengan perubahan sekitaran yang berlaku dari masa ke semasa. Dan kebebasan komersial bagi memberikannya peluang untuk menghadapi dengan lebih yakin suasana persaingan perniagaan yang telah lama dirasai. Kepentingan pegawai-pegawai dan kakitangan Jabatan Perkhidmatan Pos seramai lebih dari 11,000 orang yang akan berpindah kepada syarikat kecuali mereka yang ditawarkan untuk perkhidmatan dengan Kerajaan. Bagi menjalankan tugas kawalselia akan tetap terjaga. Kerajaan akan memastikan bahawa terma-terma

dan syara-syarat perkhidmatan Syarikat Pengganti adalah tidak kurang baiknya daripada apa yang mereka nikmati sekarang di Jabatan Perkhidmatan Pos.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan yakin pengswastaan Jabatan Pos akan membawa banyak kebaikan dan faedah kepada semua pihak iaitu Kerajaan, pengguna, orang awam, pegawai dan kakitangan serta industri Perkhidmatan Pos secara keseluruhan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Drs Suleiman bin Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong

(Timbalan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk mengawalselia Perkhidmatan Pos yang diadakan, dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Lumut.

4.01 ptg.

Datin Ling Chooi Sieng (Lumut): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang ini. Saya menyokong konsep persyarikatan, satu langkah terhadap penswataan perkhidmatan pos. Saya pasti tujuan mutamad penswastaan perkhidmatan pos ialah meningkatkan kecekapan dan pengeluaran perkhidmatan pos dan mengurangkan beban kewangan atas Kerajaan khususnya dalam pembayaran gaji dan pencen Perkhidmatan Awam. Gaji syarikat yang baru diperbadankan akan berhubung rapat dengan perkhidmatan yang diberi. Adalah menjadi pengetahuan am bahawa penswataan merupakan formula kejayaan yang digunakan untuk mendorong pertumbuhan.

Tuan Yang di-Pertua, saya perhatikan dengan sedikit dukacita terhadap Seksyen 8(1) yang memperuntukkan, bahawa Kerajaan hendaklah mempunyai keistimewaan eksklusif bagi mengangkut melalui pos semua surat dan melaksanakan segala perkhidmatan sampingan berkenaan dengannya. Seksyen ini akibatnya bermakna perbadanan syarikat untuk perkhidmatan pos yang baru itu akan bermonopoli dalam perkhidmatan pos. Perkhidmatan ekspres yang sedia ada seperti DHL, Federal Express, Skylink dan lain-lain akan dengan kelulusan Rang Undang-undang ini lenyap daripada Malaysian scene, dengan izin. Tidak akan terdapatnya persaingan bagi perbadanan yang baru itu.

Tuan Yang di-Pertua, sekiranya saya boleh berkata sedemikian, ini adalah kemunduran. Ini adalah satu langkah yang berpaling ke belakang dalam kegiatan penswastaan. Intisari iaitu essence, dengan izin, perusahaan swasta ialah persaingan bebas dan kuasa-kuasa pasaran. Kosumer mempunyai pilihan. Pemberi perkhidmatan perlu bertanding pada harga-harga menanding. Sekiranya monopoli diberikan kepada seseorang individu atau satu perbadanan, ketidakcekapan yang tidak dapat dielakkan akan timbul kerana rasa puas hati atau complacency, dengan izin, akan pasti terjadi.

Tuan Yang di-Pertua, kita tidak pergi jauh untuk mendapat misalan-misalan ketidakcekapan yang disebabkan oleh monopoli. Dahulunya perkhidmatan pos dijalankan sebagai jabatan birokratik Kerajaan yang agak tidak cekap. Ia mengambil beberapa hari untuk sepucuk surat yang diposkan dari satu tempat untuk sampai ke tempat yang lain. Surat-surat luar negeri mengambil masa yang panjang untuk sampai. Mel-mel yang banyak dan besar kadangkala hilang dalam transit. Keadaan ini menyebabkan kelahiran DHL dan lain-lain perkhidmatan penghantaran ekspres.

Bahawasanya DHL dan lain-lain perkhidmatan kurier wujud dan berkembang adalah kerana mereka lebih cekap, lebih boleh dipercayai dan memberi perkhidmatan yang lebih baik. Sekarang jika Akta peruntukan mereka dilenyapkan, pihak yang rugi ialah konsumer dan awam. Ini sudah tentunya bertentangan dengan trend perusahaan swasta dan saya berharap Seksyen 8(1) ini tidak akan dikuatkuasakan dengan rigid, dengan izin, dengan begitu ketat dan peluang harus diberi kepada pihak swasta untuk bertanding dengan perkhidmatan pos supaya kecekapan yang tertinggi akan dicapai dan dikekalkan.

Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya katakan di atas, saya menyokong dengan sepenuhnya konsep kurangkan Kerajaan dan lebihkan swasta. Dalam proses penswastaan, saya perhatikan bahawa hanya beberapa syarikat awam yang disenaraikan sahaja yang dipilih untuk mengambilalih proses ini. Ini mungkin menimbulkan keadaan pilih kasih yang tidak patut, lagipun apabila sebuah perbadanan menjadi terlalu besar dalam tempoh yang terlalu cepat, ia akan pasti menjadi tidak cekap dan kedua, eksekutif dan CEO perbadanan yang besar itu akan menjadi terlalu mementingkan diri, menjadi, dengan izin, big headed, seperti membeli jet-jet syarikat, hidup dengan mewah dan kaya-raja. Lalu mewujudkan perasaan irihati antara rakyat dan salahgunakan wang awam.

Dengan itu, saya mencadangkan supaya diadakan pembahagian yang adil projek-projek penswastaan kepada semua golongan masyarakat dan kepada sesiapa yang ingin menyertai.

Dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong:

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Nilam Puri.

4.06 ptg.

Tuan Haji Mohamed bin Sabu (Nilam Puri): Tuan Yang di-Pertua, dalam membincangkan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991, saya ingin menyentuh beberapa perkara yang penting terutama sekali bagi pekerja-pekerja di dalam perkhidmatan tersebut. Pada dua tahun yang lalu, seorang Timbalan Menteri Pos telah mengumumkan di akhbar bahawa pihak Kementerian telah bersetuju supaya kakitangan Islam yang beragama Islam, setelah berunding dengan mereka, telah dipersetujui bahawa hari Jumaat, perkhidmatan pos ditutup mulai dari pukul 12 hingga 2.00 petang untuk membolehkan mereka menunaikan sembahyang Jumaat.

Timbalan Menteri tersebut sekarang telah menjadi anggota Semangat 46. Waktu itu di atas nama Kementerian, beliau mengumumkan supaya cuti rehat, 12.00 hingga 2.00 petang hari Jumaat untuk membolehkan orang Islam menunaikan sembahyang Jumaat. Pihak Jabatan Pos termasuk Pengarahnya menyokong kuat dan tidak ada masalah untuk memberhentikan perkhidmatan antara pukul 12-2.00 petang. Dan selepas itu, Jawatankuasa Tertinggi Pekerja Islam Pos Malaysia dipanggil dalam satu mesyuarat dan mereka diberitahu, pihak Kementerian menarik balik arahan tersebut. Ini menyebabkan ramai pihak kakitangan Islam tidak dapat menunaikan sembahyang Jumaat pada hari Jumaat kerana sekarang ini diteruskan perkhidmatan antara pukul 12.00 hingga 2.00 petang. Kenapakah yang dahulunya telahpun dipersetujui termasuk Pengarahnya telah bersetuju, telah diumumkan kepada Jawatankuasa Kebajikan dan kenapakah selepas itu ditarik balik? Ini untuk kepentingan pekerja Islam, perkara ini hendaklah diberikan keterangan di dalam Dewan yang mulia ini.

Baru-baru ini seorang pekerja di Melaka telah diambil tindakan disiplin kerana beliau meninggalkan tugas untuk pergi menunaikan sembahyang Jumaat ataupun fardhu Jumaat.

Dalam perkhidmatan pos sekarang ini dan akan diswastakan, sudah tentu akan membeli alat-alat yang lebih hebat. Sekarang ini pengasingan surat dibuat melalui mesin, tetapi pihak pegawai-pegawai pejabat pos memberitahu saya bahawa dengan penggunaan mesin dan dibandingkan dengan penggunaan manual dahulu, hasilnya tidak seberapa bahkan surat-surat kadangkalanya lebih cepat dengan menggunakan sistem manual. Apakah mesin yang dibeli itu tidak hebat dan adakah mesin itu tidak dapat membahagikan surat dengan baik, maka pegawai-pegawai pejabat pos mengatakan secara manual ianya lebih baik.

Kemudian, masalah penggunaan poskod. Kita harap pihak pos akan memberi lagi banyak pendidikan kepada rakyat, kerana sekarang ini penggunaan poskod di pejabat-pejabat pos masih lagi di tahap yang rendah. Di negeri Perancis, negeri yang dianggap maju, penggunaan poskod hanya sekadar 50% sahaja sedangkan mereka dikatakan masyarakat terpelajar, tetapi di Malaysia penggunaan poskod masih lagi di tahap rendah terutama sekali orang-orang kampung masih lagi tidak tahu apa dia poskod dan menggunakan poskod. Dan untuk educate mereka itu untuk memberi pelajaran kepada mereka itu hendaklah diutamakan terlebih dahulu sebelum sistem poskod ini diteruskan.

dalam penswastan yang akan dibentangkan selepas ini, iaitu dijadikan syarikat, sekarang ini pekerja-pekerja telahpun macam mengetahui, syarikat mana yang akan dapat. Sebab mereka lihat komputer-komputer Pejabat Pos sekarang ini telahpun dibeli ataupun diserahkan pembeliannya kepada PNB (Permodalan Nasional Berhad) dan sudah tentulah kita tidak hairanlah mereka ini dapat kerana mereka daripada PNB yang rapat dengan pemerintah akan memperolehi syarikat ini untuk di-swastakan nanti. Yang pekerja-pekerja mahu, syarikat manapun dapat, pastikan mereka memiliki saham, paling kurang

30% saham hendaklah dimiliki oleh pekerja dan juga mereka mahu elaun perumahan diberi kepada mereka sebab pasukan uniform yang lain, semuanya ada elaun perumahan termasuk Polis, Bomba, Kastam dan sebagainya-semuanya ada elaun perumahan. Kakitangan Pos tidak ada elaun perumahan.

Mereka juga mahu selepas diswastakan nanti, pakaian mereka diupgradakan. Sekarang kakitangan Pos termasuk Posmen, sudah lulus SPM dan STPM dan mereka masih lagi pakai kain kaki. Jadi, mereka harap diup-gradakan pakaian yang lebih segar dan kualiti yang lebih baik.

Bila diswastakan nanti, pekerja-pekerja Pos yang dulunya terkenal dengan Union yang kuat, sekali lagi mereka berharap Union mereka ataupun Kesatuan Sekerja tidak dijadikan "in-house union" dan mereka dapat berperanan seperti dahulu. Kita tahu Kesatuan Sekerja Pos adalah satu kesatuan yang kuat, kita mahu peranan mereka ini tidak dibuang ataupun tidak dikurangkan selepas diswastakan nanti. Pejabat-pejabat Pos juga, kita tahu tidak ada tempat rehat. Oleh itu di masa rehat mereka berkeliaran di kaki-kaki lima. Misalnya, di Pejabat Pos Dayabumi. Hanya indah khabar dari rupa. Pekerja mereka tidak ada tempat rehat, oleh itu di waktu rehat mereka berkeliaran di kaki lima, di stesyen keretapi dan di tempat-tempat yang disekitarnya. Pejabat Pos yang begitu hebat, lambang Kuala Lumpur itu tidak ada tempat rehat yang menyebabkan pekerja hanya bersimpang-siur di kaki-kaki lima sahaja.

Di Pejabat Pos ada unit penapisan iaitu surat-surat orang yang dianggap penting, surat-surat mereka ditapis termasuk nama yang perlu ditapis surat itu ialah nama saya. Jadi, kalau surat saya semua di photostat. Dahulu wakil daripada Pasir Mas, tetapi sekarang suratnya tidak perlu ditapis lagi. Tetapi

masa dia sebagai Pembangkang dahulu, suratnya pun kena tapis. Jadi, surat-surat ini kita tahu ditapis dan boleh difotostat, dan sebagainya dan kadang-kadang surat daripada luar negeri tidak sampai kepada kita, walaupun selepas difotostat ataupun selepas ditapis surat tersebut. Yang peliknya majalah-majalah lucah yang sewajibnya diharamkan boleh lepas daripada penapisan. Kita harap bila sudah diswastakan nanti sepatutnya surat Ahli-ahli Parlimen dan ahli-ahli politik tidak perlulah ditapis, tetapi majalah-majalah luar negeri yang merbahaya yang mengancam Islam, yang mengancamkan perpaduan, majalah-majalah lucah hendaklah ditapis terus dan diharamkan untuk diedarkan di Malaysia. Sekian, pandangan saya.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Bayan Baru.

4.15 ptg.

Tuan Ahmad bin Nor (Bayan Baru): Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991 adalah satu langkah yang begitu meluru oleh pihak Kerajaan bagi menswastakan satu perkhidmatan yang begitu amat penting. Berbagai pihak telah memberi pandangan yang berbeza dan ada kebanyakan di antaranya telahpun meminta Kerajaan supaya tidak begitu tergesa-gesa melaksanakan penswastakan terhadap perkhidmatan-perkhidmatan awam yang amat penting, lebih-lebih lagi seperti perkhidmatan pos.

Adalah didapati bahawa tahap Perkhidmatan Pos yang ada pada hari ini tidaklah sebegitu baik sepertimana yang diharapkan, malahan Perkhidmatan Pos masih perlu dikendalikan oleh Kerajaan bagi memastikan segala perkhidmatan di seluruh negara patut diberi satu perkhidmatan yang lebih baik. Kini kita bimbang dengan penswastakan Perkhidmatan Pos yang masih kabur sama ada ia akan diberi monopoli kepada syarikat yang tertentu mahupun

diberikan kepada berbagai syarikat mengikut zon ataupun negeri, dan ini lebih membimbangkan mereka yang terlibat di dalam Perkhidmatan Pos, terutamanya pekerja-pekerja. Di dalam Rang Undang-undang ini tidak menunjukkan bahawa Kerajaan sama ada akan menetapkan satu syarikat apabila Perkhidmatan Pos ini diswastakan, mahupun syarikat-syarikat yang lebih dari satu untuk mengambilalih Perkhidmatan Pos yang penting ini. Oleh yang demikian, kita lihat apa yang ada dari sekarang dan apa yang akan berlaku semasa penswastaan sudah tentu suatu perkara yang boleh menjadi tandatanya.

Walaupun apa jua alasan yang diberikan tadi, kebaikan bagi menswastakan Perkhidmatan Pos, tetapi itu adalah satu perkara biasa yang telah kita dengar semasa Kerajaan menswastakan LLN mahupun Telekom dan ini satu lagi perkhidmatan yang penting seperti LLN dan Telekom dan Kerajaan juga membawa alasan-alasan yang sama, kononnya untuk mempertingkatkan Perkhidmatan Pos untuk memberi efficiency, untuk memberi kebaikan kepada kaum pekerja dan mereka yang terlibat dengan Perkhidmatan Pos, tetapi saya percaya kita semua akan melihat kesan-kesan daripada penswastaan Perkhidmatan Pos ini apabila ia telah berjalan dalam satu jangkamasa yang tertentu. Daripada apa yang kita lihat, penswastaan LLN dan Telekom, tidak ada apa-apa yang dikatakan baik sepertimana yang telahpun dikatakan. Tetapi walaupun Kerajaan tidak mahu menceritakan tentang keburukan biarlah saya sebut tentang satu aspek yang kita lihat bahawa penswastaan perkhidmatan awam yang begini penting juga membawa kesan yang tidak baik, terutamanya bagi kaum pekerja.

Walaupun apa yang didakwa mengatakan kaum pekerja mendapat keuntungan yang lebih baik apabila

perkhidmatan awam yang penting ini diswastakan seperti kenaikan gaji dan lain-lain ganjaran, tetapi kita lihat pekerja-pekerja di dalam LLN dan juga Telekom telahpun menerima kerugian yang tidak kurang daripada apa tambahan gaji ataupun ganjaran yang telah dibayar. Contohnya, pekerja-pekerja di dalam LLN dan Telekom, satu ketika dulu telah diberi kemudahan untuk tinggal di rumah-rumah Kerajaan dengan kadar bayaran yang rendah dan pada jangka yang panjang, apabila seseorang pekerja yang bekerja di dalam perkhidmatan yang penting itu bekerja selama 20-30 tahun, kita lihat faedah yang mereka dapati pada keseluruhannya, pada jangka masa yang panjang adalah lebih baik daripada mereka bekerja semasa perkhidmatan awam itu diswastakan. Mungkin mereka mendapat lebih daripada segi keuntungan ringgit pada tiap-tiap bulan, tetapi dari segi jangka panjang, mereka terpaksa membelanja wang yang lebih sama ada untuk membeli rumah sendiri mahupun untuk menyewa rumah, terutamanya di kawasan-kawasan bandar yang mana kadar sewa rumahnya tinggi dan kebanyakan bebanan pekerja-pekerja dalam perbelanjaan hidup bulanan mereka adalah untuk sama ada membayar balik pinjaman rumah yang mereka lakukan mahupun jika sekiranya mereka terpaksa menyewa rumah di luar daripada rumah yang disediakan oleh majikan.

Banyak pekerja-pekerja seumpama ini telah merungut bahawa penswastaan ini tidak memberi apa jua faedah yang diharapkan sepertimana yang dijanjikan ataupun yang disebutkan oleh pihak Kerajaan. Di samping itu kita juga lihat apabila perkhidmatan-perkhidmatan yang penting seumpama ini diswastakan juga melibatkan kepentingan orang ramai, di mana orang ramai ataupun pengguna yang terlibat terpaksa membuat pembayaran yang lebih tinggi jika dibandingkan sewaktu perkhidmatan awam ini tidak diswastakan.

Apabila ia diswastakan walaupun Kerajaan memberi jaminan bahawa Kerajaan akan mengawalselia tentang segala service charge dan sebagainya, namun demikian mereka dapati lambat-laun charge ataupun bayaran-bayaran service yang dikenakan itu akan dinaikkan daripada masa ke semasa.

Begitulah juga kita bimbang tentang penswastaan Perkhidmatan Pos. Mungkin pada hari ini Yang Berhormat, Menteri yang berkenaan yang begitu bertanggungjawab, yang begitu berani meyakinkan kita bahawa rakyat tidak akan menghadapi sebarang bebanan bagi membayar perkhidmatan pos yang tinggi tetapi ianya akan berlaku apabila keadaannya terdesak dan inilah yang akan kita lihat apakah untung dan ruginya jika perkhidmatan awam yang penting seperti Pejabat Pos, LLN dan Telekom apabila diswastakan.

Kita bukan hendak mengatakan bahawa kita tidak perlu menswastakan Perkhidmatan Awam tetapi dalam keadaan sekarang di mana negara kita bukanlah negara yang boleh dianggap setaraf dengan negara-negara yang maju seperti Jepun, beberapa buah negara Eropah, mahupun Amerika Syarikat, kita masih memerlukan, ataupun rakyat keseluruhannya masih memerlukan perkhidmatan yang disediakan oleh Kerajaan dengan memberi jaminan bahawa perkhidmatan-perkhidmatan ini dapat disediakan secara menyeluruh dengan adil dan saksama dan dengan bayaran mengikut kadar kemampuan taraf hidup rakyat di negara ini dan kita bimbang apabila Perkhidmatan Pos ini diswastakan dan jika sekiranya Kerajaan tidak dapat mengawal lagi tentang apa jua kenaikan harga perkhidmatan yang akan dikenakan, maka pengguna ataupun rakyat pada keseluruhannya akan menimpa kerugian dan tujuan untuk menswastakan Perkhidmatan Pos ini pada saya adalah semata-mata untuk memberi keuntungan yang lebih utama kepada pihak

Dato' Seri S. Samy Vellu: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Yang Berhormat dahulu jadi Presiden CUEPACS, terlalu ingin minta gaji naik. Bila jadi Presiden CUEPACS, minta gaji naik tiap-tiap kali. Kalau Kerajaan tidak mahu naikkan charge atas apa-apa perkhidmatan, macam mana kita boleh beri gaji naik kepada pekerja-pekerja? Itu satu soalan yang spesifik saya minta dari Ahli Yang Berhormat.

Tuan Ahmad bin Nor: Terima kasih. Saya rasa Yang Berhormat Menteri yang bijak harus tahu bahawa pembayaran gaji kepada kakitangan awam bukan semata-mata bergantung kepada service charge yang diberi kepada Perkhidmatan Pos. Ia adalah daripada kumpulan wang yang telah dikumpul oleh Kerajaan melalui berbagai saluran cukai-cukai yang telah dikenakan oleh Kerajaan termasuk cukai duti impot, eksport dan sebagainya dan saya tidak nampak perbezaan yang dibawa oleh Yang Berhormat Menteri untuk menunjukkan bahawa charge bagi Perkhidmatan Pos itu untuk membayar gaji kepada kakitangan Kerajaan mahupun kepada pekerja-pekerja di dalam Perkhidmatan Pos sendiri. Ini sebagai pengalaman yang saya telah lihat semasa saya jadi Presiden CUEPACS dahulu.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin tahu walau bagaimana bantahan dan pandangan yang akan kita berikan, saya percaya Kerajaan akan terus menswastakan Perkhidmatan Pos. Apa yang saya ingin tahu, apakah langkah-langkah setakat ini yang telah diambil oleh Kerajaan bagi membincangkan hal penswastaan ini dengan pihak pekerja? Saya ingin tahu apakah syarat-syarat, ataupun sebarang keputusan awal yang telah diterima oleh kedua belah pihak-pihak pekerja dan pihak Kerajaan, berhubung dengan langkah bagi menswastakan Perkhidmatan Pos ini?

Saya juga ingin meminta Yang Berhormat Menteri yang berkenaan untuk memberi satu penjelasan yang tepat apakah faedah-faedah yang luar biasa atau yang lebih daripada apa yang diperolehi oleh kakitangan Perkhidmatan Pos pada masa ini apabila Perkhidmatan Pos ini diwastakan? Adakah sebarang keputusan yang telah diambil oleh Kerajaan bagi menwastakan Perkhidmatan Pos ini mendapat restu dan sokongan daripada kakitangan Perkhidmatan Pos sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap jika sekiranya Kerajaan terus menwastakan Perkhidmatan Pos ini, maka kita ingin melihat supaya apa yang benar-benar telah diberi jaminan oleh Yang Berhormat Menteri tadi akan dapat dilaksanakan secara sepenuhnya. Kita tidak mahu pekerja-pekerja ini akan menghadapi masalah terutamanya sepertimana yang saya sebutkan tadi tentang masalah perumahan. Sekarang mereka tinggal di rumah Kerajaan. Apabila perkhidmatan ini diwastakan mereka akan dihalau walaupun diberi satu tempoh yang tertentu sama ada 6 bulan atau satu tahun tetapi kita percaya mereka ini akan diusir keluar daripada rumah-rumah Kerajaan dan terpaksa membayar sewa rumah yang tinggi jika sekiranya satu kawasan itu tidak mempunyai perumahan.

Kita berharap Kerajaan memberi perhatian yang serius kepada masalah pekerja dan juga sepertimana yang telah disebutkan tadi tentang pembayaran Perkhidmatan Pos ini hendaklah dengan segala upaya dikekalkan sepertimana sekarang di samping itu untuk meningkatkan Perkhidmatan Pos bukan sahaja di kawasan-kawasan yang boleh syarikat membuat wang tetapi di kawasan-kawasan di mana syarikat tidak boleh membuat wang yang banyak seperti di kawasan-kawasan luar bandar. Saya harap ini akan diberi perhatian yang serius. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat dari Batang Lupar.

4.28 ptg.

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar (Batang Lupar): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin menyokong Rang Undang-undang bernama Akta Perkhidmatan Pos 1991 demi membuka jalan untuk penswastaan Perkhidmatan Pos di negara ini.

Sebelum itu ingin saya mengucapkan tahniah kepada Jabatan Pos kerana telah mengendalikan perkhidmatan-perkhidmatan yang begitu baik terutama sekali telah menubuhkan satu perkhidmatan yang baru, umpamanya Pos Laju yang mana dahulunya kita hanya menggunakan penghantaran menerusi parcel, dengan izin, yang mana memakan masa yang lambat. Dengan adanya Pos Laju penghantaran barang-barang yang besar yang tidak boleh dilakukan atau dibuat menerusi mel biasa telah dapat dipercepatkan dan ini terutama sekali dapat menolong atau membantu menghantar barang dengan cepat terutama sekali ke tempat yang terpencil terutamanya di negeri-negeri yang belum lagi mendapat kemajuan daripada segi pengangkutan dan traffic, dengan izin.

Ingin saya menekankan di sini iaitu walaupun Perkhidmatan Pos sudah begitu baik tetapi dengan adanya penswastaan ini nanti saya harap perkhidmatan ini boleh dipertingkatkan dan saya memang percaya ini boleh dilakukan bila kita memandang bagaimana prestasi-prestasi yang telah dicapai dalam Perkhidmatan Telekom.

Ingin saya menyentuh mengenai Telekom, kalau kita hendak memohon telefon kadang-kadang kita terpaksa menunggu sampai 3, 4 bulan ataupun 5 bulan pun ada di Sarawak, tetapi alhamdulillah, sekarang kita sahaja yang tidak minta, Telekom sedia beri bila-bila masa sahaja. Jadi, dengan harapan perkara yang sama boleh berlaku kepada Perkhidmatan Pos dan saya percaya ini boleh berlaku dengan Perkhidmatan Pos.

Ingin saya menyentuh satu perkara iaitu perkara yang telah disentuh tadi iaitu poskod. Kadang-kadang poskod ini boleh menolong menghantarkan satu-satu surat ataupun mel dengan begitu cepat, tetapi saya berharap janganlah poskod ini menjadi satu bebanan yang mana jika orang yang menghantar surat itu terlupa memasukkan poskod, suratnya sengaja atau dengan sendirinya telah lambat dihantar. Jadi biarlah poskod kalau ada di dalam mel sampul surat itu menjadi satu aset supaya mempercepatkan pihak-pihak pegawai dalam pejabat pos mengenalpasti di manakah surat itu hendak dihantarkan. Tetapi apa yang kadang-kadang telah berlaku ialah oleh kerana tidak adanya poskod ditulis di atas mel yang tertentu, dengan sendirinya sampul surat itu diletakkan. Saya berharap ini tidak berlaku.

Yang kedua, ingin saya menyebutkan juga terutama sekali di kawasan-kawasan yang terpencil di luar bandar yang mana perkhidmatan pos mungkin belum dibangun ataupun mendapat perhatian yang begitu rapi oleh pihak yang tertentu terutamanya di negeri-negeri yang belum maju iaitu Sarawak dan Sabah yang mana penghantaran mel biasanya menerusi bot-bot komersial, menerusi orang-orang perseorangan dan diaju ataupun dihantarkan kepada satu-satu tempat Jabatan-jabatan Kerajaan yang lain kalau tidak ada pejabat pos di tempat-tempat yang tertentu dan ini telah melambatkan. Kadang-kadang ada banyak risiko telah berlaku. Biarlah saya ambil satu kesimpulan berlaku di Sarawak yang mana kadang-kadang sampul-sampul surat untuk memanggil orang untuk menghadiri temuduga ataupun apa-apa permintaan dengan Kerajaan, kadang-kadang surat ini terlambat oleh kerana menghantar surat di Ulu Baram, di Ulu Tinja, di Ulu Ngemah umpamanya, kadang-kadang memakan masa 2-3 minggu baru sampai oleh kerana kekurangan perkhidmatan pengangkutan di tempat yang tertentu.

Jadi ini telah mendatangkan satu risiko yang tidak baik terutama sekali kepada mereka yang memohon pekerjaan kepada mana-mana tempat. Kalau kelambatan menghantar surat dengan sendiri orang itu tidak dapat menghadiri mana-mana temuduga. Jadi, kalau peluang begini telah terlepas, peluang akan datang tentu tetap tidak dapat dicarikan lagi.

Dengan itu saya bertanya kepada pihak Kementerian adakah pihak pos bercadang sebagaimana yang telah dibuat di bandar-bandar besar kita mengadakan kereta-kereta, motor van dan motosikal yang begitu baik, begitu laju dan begitu banyak, mengadakan pulaa perkhidmatan pos menggunakan helikopter di pendalaman untuk menghantarkan kepada satu strategic point supaya surat-surat yang tertentu boleh dihantar daripada satu tempat ke tempat yang tertentu. Dan mengadakan pula pejabat pos di kampung-kampung yang terpencil supaya pihak masyarakat di kampung yang tertentu boleh membeli setem ataupun menghantarkan surat mereka menerusi pejabat yang dibuat di kampung-kampung yang kecil sedemikian. Dan mengadakan bot laju umpamanya untuk mengambil surat daripada satu kampung di persisiran laut untuk dihantar ke pejabat pos dan dihantar ke destinasi yang tertentu. Ini memang perlu kalau dipandangkan di Sarawak. Kalau bot komersial, memandangkan keadaan cuaca, keadaan laut sama ada bergelora atau tidak bergelora ataupun pasang surutnya air, kadang-kadang surat ataupun mel tidak dapat dihadkan oleh kerana keadaan-keadaan yang sedemikian.

Yang ketiga, saya ingin menyentuh sebagaimana kita pandang sekarang pejabat-pejabat pos diadakan di tempat-tempat rumah-rumah yang baik, rumah-rumah yang lama, rumah-rumah yang ada historical significant, dengan izin. Saya berharap syarikat yang mengambilalih perkhidmatan pos ini nanti tidak mengubahsuaikan rumah-

rumah ataupun bangunan-bangunan yang indah, bangunan-bangunan yang ada hubung-kait dengan titik sejarah negara ini kerana kalau ini berlaku hilanglah warisan yang kita warisi daripada dahulu lagi. Dengan itu bukan sahaja daripada pengendalian ataupun pentadbiran pejabat pos itu sendiri tetapi juga pengendalian dan pentadbiran hartanya pun sepatutnya pihak Kerajaan juga ada terlibat ataupun mempunyai supervisory role, dengan izin.

Oleh kerana saya pun sudah habis kapital, Tuan Yang di-Pertua, tak ada banyak lagi hendak cerita, semua cuma cerita sudah baik, dengan itu saya ingin menyokong usul ini. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Johor Bahru.

4.36 ptg.

Tuan Mohamed Khaled bin Nordin (Johor Bahru): Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan berbilang terima kasih kerana diberi peluang untuk turut bersama-sama dalam perbincangan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991 dan berharap faedah-faedah yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri sebenar tadi akan tercapai bukan sahaja kepada Kerajaan dan kakitangan tetapi khususnya kepada rakyat jelata yang akan menggunakan perkhidmatan pos ini kelak.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengalu-alukan Rang Undang-undang ini kerana akhir-akhir ini banyak masalah dan aduan yang telah kita dengar dan banyak daripada kita di sini sama-sama terjejas khususnya kerana kelewatan penghantaran surat dan tidak dapat dinafikan ada juga kes-kes kehilangan surat-surat yang dihantar melalui pejabat pos. Sebenarnya pada pandangan saya kelewatan penghantaran surat ini merupakan manifestasi kegagalan sebuah Jabatan Kerajaan seperti Jabatan Pos yang tidak dapat berkembang sepesat dan sejajar dengan kemajuan

yang dihadapi oleh negara. Saya mengambil contoh macam Johor Bahru, dengan pembukaan banyak taman-taman perumahan, dengan berkembang pesatnya kawasan-kawasan industri dan kilang-kilang, dengan bertambah banyaknya syarikat-syarikat dan perniagaan-perniagaan, kita dapati tidak ada perubahan ataupun pertambahan yang selaras atau sealiran dengan kemajuan tersebut. Kalau kita lihat posmen-posmen tidak pun ditambah, pejabat-pejabat pos baru tidak pun dibangunkan ataupun tidak dapat dibangunkan dengan cepat atau segera dan kalau kita rajin pergi melawat ke pejabat pos, surat berlambak-lambak tidak dapat hendak diuruskan secara segera dan juga secara cekap. Mungkin ini disebabkan oleh peraturan-peraturan Kerajaan dalam proses pengambilan pekerja dan juga masalah peruntukan kewangan Kerajaan yang memberi keutamaan kepada projek-projek yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, keadaan ini jika berterusan boleh menghalang proses pembangunan dan kemajuan negara seperti yang diharap-harapkan oleh Wawasan 2020 Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita. Oleh itu kita mengarapkan melalui penswastan ini semua masalah-masalah tersebut di atas akan dapat diatasi lebih-lebih lagi kerana kita difahamkan penswastan memberi jaminan kepada peningkatan mutu perkhidmatan dan sebagai sebuah badan swasta ia dapat bergerak dan berkembang secepat perkembangan tuntutan terhadap perkhidmatannya.

Sehubungan dengan proses penswastan ini, kita berharap ia benar-benar menepati matlamat dan objektifnya. Antara sebab-sebab mutu perkhidmatan pos jatuh ialah kerana, pertama, di kalangan kakitangan ada perasaan jaminan bekerja dalam keadaan apa sekalipun kerana mereka makan gaji dengan Kerajaan, gaji mereka tetap naik tiap-tiap tahun. Kedua, perkhidmatan ini di-monopoli oleh mereka,

tidak ada perbandingan yang dapat dibuat atau tidak ada persaingan yang berlaku yang boleh memperbaiki mutu perkhidmatan.

Tuan Yang di-Pertua, melalui penswastaaan perkara pertama ini sudah tentu dapat dielakkan kerana kenaikan pangkat, kenaikan gaji dan jaminan bekerja semuanya diasaskan kepada prestasi pekerja itu sendiri iaitu berkait rapat dengan produktiviti yang akhirnya mempengaruhi keuntungan syarikat.

Perkara kedua pula iaitu monopoli. Kerajaan harus memikirkan pada satu ketika nanti perlulah ada persaingan yang wujud dalam perkhidmatan ini supaya dapat kita membuat perbandingan, supaya dapat kita melahirkan satu keadaan atau iklim yang mana hasil daripada persaingan maka wujudlah perkhidmatan yang terbaik dan mutu yang dapat dipertingkatkan dari semasa ke semasa serta melahirkan daya ketahanan yang pasti akan memberi kelebihan kepada syarikat ini apabila diperlukan.

Oleh itu saya berharap masalah monopoli ini dapat diambilkira oleh Kerajaan selaras dengan Fasal 6C Rang Undang-undang ini yang memberikan tanggungjawab kepada Ketua Pengarah Pos untuk menggalakkan persaingan dalam mengadakan perkhidmatan pos.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga berharap Kerajaan mengambilkira kebajikan kakitangan pos khususnya mereka yang sekarang ini menyewa rumah-rumah Kerajaan. Dahulu semasa menswastakan Jabatan Telekom, jaminan diberi bahawa kakitangan mereka tidak akan diminta keluar dengan serta-merta daripada rumah-rumah Kerajaan. Malangnya di Johor Bahru ini tidak berlaku sebaliknya oleh kerana mereka tidak menjadi kakitangan Kerajaan, mereka diminta keluar daripada rumah-rumah yang mereka duduki.

Sekiranya ini juga akan berlaku kepada kakitangan pos, saya berharap kakitangan yang diserapkan dalam syarikat yang sudah tentu akan diarah supaya keluar daripada rumah-rumah Kerajaan yang mereka sewa dapat diberi kenaikan gaji atau elaun-elaun perumahan yang setimpal dengan keadaan kos hidup sesebuah bandar tempat mereka bekerja. Maknanya kalau pekerja itu di Johor Bahru, berikanlah dia kenaikan gaji atau elaun perumahan yang dapat menampungnya menyewa rumah bersesuaian dengan harga sewa rumah di Johor Bahru.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu, saya juga berharap Kerajaan dapat melihat kepada masalah-masalah yang pada masa kini dihadapi oleh pengusaha-pengusaha mini pos, sama ada dengan penswastaaan ini mini-mini pos ini akan terus diwujudkan atau diberhentikan kewujudan mereka. Sekiranya perkhidmatan mereka diperlukan dan dengan jumlah mini pos ini yang semakin bertambah, amat mustahak diselesaikan masalah yang sedang mereka hadapi sebelum masalah ini bertambah rumit.

Pertamanya mengenai permohonan supaya komisen bulanan tiada had maksimanya. Pada masa ini pengusaha-pengusaha mini pos hanya berhak kepada elaun antara \$100 kepada maksima sebanyak \$1,000. Ini sudah tentu tidak mencukupi bagi sesebuah mini pos yang terpaksa menanggung berbagai kos untuk mengendalikan mini pos mereka.

Selain daripada menghalang produktiviti di kalangan mereka, pejabat pos seharusnya menganggap perhubungan mereka dengan pengusaha-pengusaha mini pos ini sebagai saling bantu-membantu. Ini adalah kerana pertama, kewujudan mini pos adalah untuk memperkembangkan perkhidmatan yang diberikan oleh Pejabat Pos. Sudah tentu apabila perkhidmatan dapat diperkembangkan, hasil juga akan meningkat.

Kedua, mini pos ini juga mengurangkan beban rakyat yang tak perlu lagi pergi ke pusat bandar untuk mendapatkan perkhidmatan pos kerana mereka boleh mendapatkannya di kawasan perumahan tempat mereka tinggal. Semuanya ini membantu menaikkan imej perkhidmatan pos kita.

Yang ketiga, perkhidmatan pos memainkan peranan melalui pengwujudan mini pos ini peluang-peluang ekonomi yang boleh disertai oleh rakyat jelata.

Tuan Yang di-Pertua, di samping masalah elaun, masalah komisyen penjualan stem dan juga masalah pembayaran komisyen bil-bil telefon, elektrik dan air melalui mini pos juga patut dikaji semula supaya pengusaha mini pos ini benar-benar dapat bayaran komisyen yang setimpal dengan perkhidmatan yang mereka berikan. Saya difahamkan komisyen-komisyen yang diberi kepada pengusaha-pengusaha mini pos adalah terlalu kecil dibandingkan dengan komisyen yang dipungut oleh pejabat pos sendiri. Kajian semula ini perlu dibuat berasaskan kepada perhubungan dan peranan pejabat pos dan mini pos seperti yang saya katakan tadi dan bagi mengelakkan mini pos ini ditutup kerana tidak tahan menanggung kos operasi yang semakin meningkat selain daripada menghindari perbuatan tidak amanah di kalangan mereka. Saya difahamkan ada mini pos yang terpaksa ditutup kerana pecah amanah oleh pengusaha-pengusaha mereka. Pejabat pos kenalah mengkaji sejauh mana mereka 'contributory', dengan izin, kepada pecah amanah ini dan mencari jalan supaya kejadian ini dapat dielakkan.

Akhir sekali, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh mengenai perkhidmatan paid postage licence ataupun, dalam Bahasa Kebangsaannya, lesen postage berbayar. Johor Bahru, sebagai sebuah bandar sempadan, mendapat beberapa kelebihan hasil

daripada kedudukannya yang rapat dengan Singapura, lebih-lebih lagi ditambah dengan perbezaan nilai matawang antara negara kita dan juga Singapura. Akibatnya, kos penghantaran surat adalah lebih murah jika surat-surat dipos daripada daripada Johor Bahru berbanding dengan surat-surat yang dipos melalui Singapura.

Kelebihan ini menyebabkan di Johor Bahru banyak syarikat-syarikat yang memohon mendapat lesen postage berbayar ini. Ini memang baik untuk Jabatan Pos kita kerana sudah tentu keadaan ini akan menambahkan hasil, tetapi yang menjadi masalah ialah syarikat-syarikat yang telah diberi lesen postage ini sebahagiannya, ataupun ada di antaranya, adalah syarikat-syarikat yang menjadi 'front' kepada syarikat-syarikat Singapura. Apabila lesen ini dikeluarkan kepada syarikat yang menjadi 'front', kepada syarikat Singapura, ini bermakna 'sorting' surat-surat ataupun pembahagian surat-surat ini dilakukan di Singapura. Ini bermakna peluang-peluang pekerjaan untuk rakyat kita dinafikan ataupun peluang perniagaan kepada syarikat tempatan yang mendapat lesen postage berbayar yang "genuine" ataupun yang tulen dinafikan.

Selain daripada itu, Kerajaan akan hilang hasil kerana surat-surat yang telah di 'srot' di Singapura dengan izin, jika dibawa masuk ke Johor Bahru untuk dipos tidak dikenakan cukai, manakala jika surat-surat itu di 'sort' di Johor Bahru, sampul-sampul surat kosong yang dibawa masuk daripada Singapura adalah dikenakan cukai oleh Kerajaan.

Saya berharap pejabat pos hendaklah sensitif terhadap tanggungjawabnya bukan sahaja dari segi mewujudkan peluang-peluang untuk berniaga dan penduduk tempatan, tetapi juga dari segi menentukan Kerajaan dapat mengutip cukai seperti yang saya butirkan tadi.

Akhirnya, walaupun pejabat pos hanyalah sebuah syarikat selepas penswastan ini, tetapi sebagai sebuah

syarikat dalam Malaysia, ia juga tidak terkecuali daripada mempunyai peranan serta boleh memberi sumbangan ke arah menegakkan cita-cita dan harapan Kerajaan serta rakyat menjadikan negara kita sebuah negara maju dan progresif menjelang tahun 2020. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Bukit Mertajam.

4.47 ptg.

Tuan Chian Heng Kai (Bukit Mertajam): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menggunakan kesempatan ini untuk menyampaikan satu dua pertanyaan kepada Yang Berhormat Menteri.

Yang pertama, pada satu masa dahulu, baik dalam Dewan ini ataupun di luar Dewan, kita dengar Yang Berhormat Menteri Pengangkutan menyatakan bahawa memperbaharui lesen-lesen memandu dan juga membayar cukai-cukai jalan bagi kereta boleh diuruskan di pejabat-pejabat pos tetapi sehingga hari ini, saya tidak tahulah sama ada cadangan ini telah diterima dan dilaksanakan oleh kerana Pejabat Pos Bukit Mertajam nampaknya belum dapat menjalankan lagi cadangan ini.

Ini saya minta Yang Berhormat boleh beritahu Dewan yang mulia ini sama ada cadangan ini akan diterima dan sekiranya ini diterima, bilakah ianya akan dilaksanakan di seluruh negara kita.

Yang kedua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri sama ada pihak Polis atau mana-mana pihak ada kuasa untuk merampas surat-surat, benda-benda atau majalah-majalah yang dihantar melalui perkhidmatan pos selain daripada penapisan oleh pihak tertentu seperti di kem-kem tahanan. Jadi, kalau pihak polis atau mana-mana pihak berhak untuk merampas surat-surat ini, saya ingat ini ialah satu perkara yang tidak sihat oleh kerana surat-

menyurat adalah satu perkara peribadi dan sekiranya di dalam negara kita perkara ini ada berlaku, saya minta Yang Berhormat memberitahu Dewan ini, setakat ini berapa kes telah berlaku dan sama ada sekiranya surat-surat dirampas, adakah orang-orang yang berkenaan diberitahu?

Itulah, Tuan Yang di-Pertua, sekian, terima kasih.

Timbalan yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Parit Sulong.

4.50 ptg.

Tuan Ruhanie bin Ahmad (Parit Sulong): Tuan Yang di-Pertua, di dalam membahaskan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991, saya cuma ingin menumpukan kepada satu perkara, iaitu Fasal 8 mengenai hak Eksklusif Pejabat Pos untuk mengangkat melalui pos dari satu tempat ke satu tempat semua surat, di mana surat pula ditafsirkan di sini sebagai apa-apa bentuk perhubungan bertulis atau dokumen lain yang ditujukan kepada seseorang tertentu ke suatu alamat tertentu dan hendak diangkut, selain daripada melalui cara elektronik dan termasuklah sesuatu package, bungkus ikat, berbalut ataupun barang yang mempunyai satu barang yang mempunyai perhubungan yang sedemikian. Apabila hak eksklusif mengangkat surat-surat adalah hak eksklusif Pejabat Pos, di sini saya sebagai seorang yang meminati perkhidmatan syarikat-syarikat penghantar ataupun dengan izin, courier service, saya ingin bertanya adakah ini salah untuk seseorang menggunakan perkhidmatan courier service dan ataupun courier service yang mengangkat surat-surat itu pula mencanggahi Akta Perkhidmatan Pos ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya tahu perkembangan syarikat-syarikat ini telahpun tumbuh seiring dengan pembangunan ekonomi kita. Syarikat-syarikat ini banyak memainkan peranan

untuk mengangkut dan menghantar surat-surat perniagaan, dokumen-dokumen penting dan sebagainya. Jadi, di mana saya rasakan kemudahan-kemudahan yang diberikan umpamanya kredit-kredit bayaran, pengambilan surat dengan menggunakan telefon dia boleh pada waktu-waktu yang ditentukan, dia ambil barang-barang yang hendak diposkan atau sebagainya ke tempat pejabat masing-masing. Ini adalah merupakan satu convenience ataupun kemudahan yang menyelesaikan lagi perkhidmatan yang harus diberi kepada pengguna-penggunanya. Jadi, adakah apabila Kerajaan di dalam Akta ini mengulangi sekali lagi untuk mempunyai keistimewaan yang eksklusif terhadap penghantaran surat-surat yang mana definisinya pun terjelus di dalam Akta ini.

Adakah ini bermaksud bahawa seluruh perkhidmatan syarikat-syarikat penghantar itu akan disekat ataupun sekarang ini dibenarkan. Kalau benar, adakah pada sekarang ini perkhidmatan syarikat-syarikat penghantar itu adalah satu perkhidmatan yang memang telah diterima oleh masyarakat perusahaan dan perdagangan di seluruh dunia sebagai satu perkhidmatan yang mempercepatkan lagi perhubungan komunikasi dan sebagainya. Dan pada waktu yang sama, saya rasa kepantasan perkhidmatan ini adalah satu perkara yang harus kita iktiraf di mana saya tidak mahu memperkecil-kecilkan perkhidmatan pos, tetapi mungkin belum dapat dicapai lagi tarafnya oleh pihak Pejabat Pos. Saya harap kalau menerusi penswastan kelak, kemungkin prestasi syarikat-syarikat courier ini akan dapat ditandingi oleh postal service yang akan diswastakan itu. Dan pada waktu yang sama sekiranya Kerajaan mahu mempunyai keistimewaan eksklusif dari penghantaran surat, adakah surat-surat yang dihantarkan menerusi fax, satu lagi alat komunikasi elektronik yang moden itu juga adalah salah. Kalau tidak, mengapakah lesen fax itu dikeluarkan kepada pengguna.

Di sini, Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mempersoalkan sama ada Kerajaan harus mempunyai hak eksklusif dan terhadap surat atau tidak. Cuma saya ingin timbulkan keadaan-keadaan percanggahan yang wujud mungkin dalam skop Akta ini ataupun terkeluar dari skop ataupun mungkin percanggahan ini memang wujud dan memang semata-mata ataupun secara tidak langsung Kerajaan mengizinkan dengan tutup mata sebelah.

Itu sahaja, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

4.45 ptg.

Tuan Fong Kui Lun (Klang): Terima kasih. Tuan Yang di-Pertua, Akta Pejabat Pos 1947 akan terpadam jika Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991 diluluskan oleh Dewan yang mulia ini dan menerima pengesahan di Raja. Ini bererti program penswastan Kerajaan, malah setapak lagi perkhidmatan Pos yang merupakan perkhidmatan yang tidak pernah rugi akan memasuki dunia penswastan dan perniagaan.

Tuan Yang di-Pertua, sebanyak 50 fasal yang disediakan dalam Rang Undang-undang ini disesuaikan untuk maksud penswastan dan saya ingin beri beberapa pandangan terhadap Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, pertama Fasal 12 ia memberikan pengecualian kepada pemegang lesen daripada liabiliti bagi kehilangan, salah serahan atau kelewatan, atau kerosakan kepada, mana-mana barang pos melainkan jika kehilangan, salah serahan, kelewatan atau kerosakan itu telah disebabkan secara fraud atau dengan niat jahat atau secara cuai oleh mana-mana pekerja, pengkhidmatan atau ejen pemegang lesen, mengikut mana-mana yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, pada pandangan saya, pemegang lesen akan dikecualikan dari liabiliti bagi satu-satu kehilangan dan sebagainya, melainkan ianya disebabkan oleh mereka yang terlibat dalam perkhidmatan pemegang lesen. Kewujudan fasal ini tidak memberi makna apa-apa kerana pemegang lesen masih boleh melindungi para pekerja bagi sesuatu kesalahan dengan menyatakan bahawa ianya bukan kesalahan pihak mereka. Saya menyebut hal ini kerana ramai orang mengadu bahawa kadangkala barang-barang penting yang dikirim boleh hilang dan tuntutan tidak boleh dibuat kerana tidak ada bukti kesilapan pihak Pos, sedangkan ianya berada dalam tanggungjawab mereka. Kita mendengar banyak aduan tentang kehilangan surat penting, wang pos wang tunai dan sebagainya walaupun dibuat secara berdaftar, tetapi apabila penerima-penerima kiriman itu dokumen penting tidak ada di dalamnya. Aduan-aduan pun tidak mendatangkan apa-apa kesan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Menteri berkenaan berapakah jumlah aduan kerosakan kehilangan surat dan dokumen dalam perjalanan pos dan berapa jumlah yang telah diganti oleh Pos dan berapa jumlah yang tidak diganti. Pihak Pos masih mewujudkan sistem penguatkuasa dalaman bagi mengawasi setiap kakitangan Pos termasuk Posmen yang berurusan dengan surat-menyurat. Rakyat sedar bahawa pihak Pos banyak membuat cover-up bagi sesuatu kehilangan untuk pekerja yang tidak dibuktikan oleh pengguna terbabit.

Tuan Yang di-Pertua, kewujudan Fasal 12 dalam bentuk yang dibentangkan ini adalah tidak adil bagi para pengguna perkhidmatan Pos. Pihak Pos wajib bertanggungjawab apabila serahan telah dibuat terhadap mereka sehinggalah ia sampai ke tangan penerima. Adalah wajar fasal itu diperkemas lagi bagi memberi masuk pihak Pos sama memikul tanggungjawab atas kerjanya.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 17 dan 18 yang memperuntukkan penyaluran melalui pos akan apa-apa benda yang boleh mencederakan dan bahan-bahan lucah adalah dilarang dan bagi kesalahan yang disebut jika disabitkan seperti dalam Fasal 26 adalah kurang berkesan. Penalti yang disebutkan di situ hanya boleh dipenjarakan tidak melebihi tempoh setahun atau didenda atau kedua-duanya, tidak cukup untuk menjadi pengajaran dan halangan bagi mereka yang melakukan kesalahan.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini pengedaran bahan lucah menerusi pos dari luar negeri berjaya melepasi halangan pemeriksaan pos kerana sistem kawalan dan pemeriksaan pos tidak cekap. Pihak Pos turut sama bertanggungjawab memikul tugas membanteras pengedaran bahan lucah menerusi pos dengan mengadakan peruntukan penalti yang lebih keras bagi kesalahan tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, tidak lama dahulu Menteri ada menyebut tentang cadangan untuk mengadakan perkhidmatan serahan mel dua peringkat iaitu siang dan malam. Mel untuk maksud perniagaan akan diserahkan pada waktu siang, manakala mel biasa diserahkan pada waktu malam. Tuan Yang di-Pertua, cadangan itu menerima respon pros and cons, dengan izin, daripada orang ramai. Bagi saya perkhidmatan pos mesti mengkaji apakah mungkin mel yang diposkan hari ini akan sampai ke tangan penerima pada hari yang sama. Jika ini boleh dilakukan, maka saya beranggapan perkhidmatan pos kita sudah maju ke depan. Selama ini sesuatu mel akan sampai ke tangan penerima dalam masa dua hari kalau tidak mungkin samapi 4-5 hari termasuk mel ekspres berdaftar. Keadaan kelewatan ini masih berlaku walaupun penggunaan poskod dikuatkuasakan. Kad Berdaftar A. R. sebagai pengakuan menerima mel oleh penerima akan sampai balik ke tangan pengirimnya dalam masa dua minggu.

Tuan Yang di-Pertua, bagi mengatasi keadaan ini, saya ingin mengulangi seruan banyak pihak supaya kakitangan pos ditambah lagi dan mesin penyisih surat dipasangkan di setiap pejabat pos seluruh negara.

Mengenai agen pos pula terdapat rungutan bahawa elaun yang diterima sangat kecil jika dibandingkan kerja dan masa yang dihabiskan untuk membuat kerja-kerja pos di samping memikul tanggungjawab sepenuhnya bagi perkhidmatan itu.

Tuan Yang di-Pertua, pihak pos perlu menyemak semula tugas dan peranan agen atau wakil pos yang serupa dengan kakitangan pos sendiri. Imbuan kepada mereka perlulah dipertimbang supaya dinaikkan lagi menurut keadaan sesuatu tempat. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Alor Setar.

5.05 ptg.

Tuan Chor Chee Heung (Alor Setar): Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kerana memberi saya peluang untuk berucap sepatah dua kata mengenai Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos, 1991.

Tuan Yang di-Pertua, memang benar bahawa di mana-mana pun hanya Kerajaan mempunyai keistimewaan eksklusif bagi mengendalikan perkhidmatan pos dan di sini pendek kata saya harus memberikan sokongan saya supaya perkhidmatan pos apabila diperbadankan dan seterusnya diswastakan maka mutu perkhidmatan pos dipertingkatkan lagi dan di samping itu beban Kerajaan akan dikurangkan. Dalam zaman yang moden, maka wujud berbagai cara jenis komunikasi seperti telex, fax dan juga perkhidmatan ekspres dari sesuatu tempat ke tempat lain di dunia ini.

Selepas saya meneliti Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991, saya juga bersetuju dengan apa yang

dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Lumut dan di sini saya juga ingin bertanya Yang Berhormat Menteri berkenaan seperti soalan yang ditanyakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Parit Sulong, sama ada definisi 'surat' di bawah Seksyen 8 (1) Rang Undang-undang Akta Perkhidmatan Pos ini cukup lengkap atau tepat. Jika pihak Kementerian anggap bahawa definisi di bawah seksyen 8 (1) ini cukup tepat dan lengkap, apa akan terjadi kepada perkhidmatan ekspres yang sedia ada seperti courier services, dengan izin, yang dikendalikan oleh beberapa jenis syarikat seperti DHL, Skypak, Citylink dan lain-lain.

Saya difahamkan buat masa sekarang ada 20 buah syarikat yang sedang wujud dalam mengendalikan surat-surat secara courier service. Tuan Yang di-Pertua, jika syarikat courier service yang wujud sekarang dan selepas Akta Perkhidmatan Pos, 1991 diluluskan, adakah kegiatan-kegiatan syarikat ini bertentangan dengan Seksyen 8(1), memandangkan 95% surat-surat yang dikendalikan oleh courier service adalah di bawah 2 kg.

Tuan Yang di-Pertua, kalau tidak silap saya, pada tahun 1981 sebuah syarikat courier service, saya percaya yang bernama TNT Skypak telahpun didakwa di mahkamah dengan dakwaan melakukan suatu kesalahan di bawah Post Office Act 1947 dan akhirnya didapati salah. Mengikut keputusan mahkamah, syarikat tersebut telah didenda sebab melakukan satu kesalahan di bawah Akta tersebut. Saya ingin bertanya adakah keadaan berubah sejak kes TNT Skypak ini, dan adakah keadaan terhadap industri courier berubah sejak keputusan kes tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga difahamkan bahawa trend, dengan izin, yang diamalkan oleh negara kita ataupun negara-negara Barat terhadap monopoli pengendalian berbagai-bagai barang pos dan surat telahpun mula diubah, memandangkan tujuan untuk mengadakan lebih kecekapan dalam perkhidmatan pos dan di samping itu

memberikan kebenaran kepada syarikat-syarikat courier services dalam pengendalian surat-surat yang tersebut. Misalnya, surat-surat yang dikatakan atau dianggap sebagai sulit atau urgent, dengan izin, negara-negara seperti Amerika Syarikat, New Zealand, Germany, France, United Kingdom, semua ini telahpun memberikan sokongan kepada syarikat express supaya courier services dapat lagi dijalankan oleh mereka dan di negara-negara yang saya sebut tadi maka ada pula undang-undang yang berasingan yang mana courier service juga dapat mengendali services seperti yang dikendalikan oleh Kerajaan kita.

Di sini juga saya harus menarik perhatian Kerajaan kita, kalau sekiranya syarikat courier services tidak dapat dibenarkan wujud selepas kelulusan Akta ini, ini akan melibatkan lebih kurang 4,000 rakyat kita yang sedang bekerja dalam sektor ini dan jika courier service ataupun syarikat-syarikat yang melibatkan diri dalam courier services ini tidak lagi dapat menjalankan kegiatan mereka, saya percaya negara kita Malaysia tidak akan berjaya dalam skop telekomunikasi di dalam dunia kita dan seterusnya kita tidak akan dapat mempertingkatkan daya persaingan dengan negara-negara yang lain.

Di sini saya berharap, Yang Berhormat Menteri dapat memberi sedikit penjelasan atas apa yang disebutkan oleh saya, dan dengan itu saya sokonglah Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991. Terima Kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Kiat): Maran.

5.11 ptg.

Tuan Haji Mohamad bin Abdullah (Maran): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, saya hanya mengambil sedikit masa sahaja mengenai Rang Undang-undang ini. Tujuan kita menswastakan mana-mana Perkhidmatan Awam ialah

untuk mengurangkan beban kewangan negara dan untuk meningkatkan mutu perkhidmatan. Daripada kedua-dua perkara ini, sudah barang tentu berkehendakkan kepada kewangan. Tetapi satu perkara yang penting yang mesti kita tekankan di sini ialah tentang beban yang ditanggung oleh orang ramai. Kerana sudah barang tentu apabila kita hendak meningkatkan mutu perkhidmatan, beberapa bayaran tertentu kepada orang ramai. Jadi, yang menjadi beban ialah orang ramai.

Sebab itulah saya menyarankan di sini supaya Kerajaan benar-benar mengambil perhatian. Apa-apa perkara yang hendak dikenakan kepada orang ramai mestilah dibimbangkan dengan kedudukan rakyat keseluruhannya dan kalau tidak, perkhidmatan kita amat membebankan kepada orang ramai. Janganlah kita hanya menekankan kepada masalah pekerja. Kita hendak memberikan keutamaan tentang kedudukan pekerja, tetapi Kerajaan juga mesti memandang untuk memberi keutamaan kepada rakyat supaya rakyat tidak menanggung beban yang begitu besar.

Perkhidmatan Pos ialah perkhidmatan yang digunakan tanpa mengira sama ada orang itu duduk di bandar ataupun di luar bandar. Tetapi apa yang kedapatan sekarang ialah, di mana-mana perkhidmatan sekalipun, kedudukan di luar bandar memang banyak bezanya, dari segi kemudahan dan sebagainya. Jadi, dalam usaha ini bagi menentukan penduduk-penduduk luar bandar mendapat nikmat yang sama, mendapat perkhidmatan yang serupa, maka dalam beberapa perkara Kerajaan mestilah mengambil perhatian ataupun pihak penswastaan mestilah mengambil perhatian. Kedapatan sekarang di luar bandar ialah kesukaran bagi mengeposkan surat dan barang-barang. Kadangkala terpaksa mereka keluar ke Pejabat Pos dan belanja keluar itu lebih mahal daripada barang yang hendak diposkan. Jadi, saya mengharap supaya pihak Kerajaan membanyakkkan lagi

Pejabat-pejabat Pos Mini di luar-luar bandar ataupun lain-lain perkhidmatan yang boleh memberikan perkhidmatan kepada orang-orang di luar bandar.

Kedua, walaupun sudah banyak kita mengadakan Pejabat Pos, tetapi ada di antara Pejabat-pejabat Pos yang masih kurang selesa. Pertama, dari segi bangunannya; kedua, dari segi kakitangannya. Kadangkala bangunan itu terlampau kecil sehingga terpaksa orang-orang ataupun pengguna-pengguna berbaris sehingga ke jalanraya kerana bangunan itu sempit dan juga kadangkala kakitangan tidak mencukupi untuk menguruskan pelbagai perkara di Pejabat Pos yang berkenaan. Oleh itu, perhatian yang berat kepada perkara ini adalah perlu apabila kita hendak menswastakan perkhidmatan ini kelak.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh mengenai perkara-perkara yang bahaya melalui Pejabat Pos dan juga perkara-perkara mengenai benda larangan, termasuklah bahan-bahan letupan dan juga ganja dan sebagainya. Pada amalan kita yang biasa sekarang, bagi menentukan barang-barang letupan dan sebagainya, kita menggunakan Polis dan begitu juga barang-barang bahaya yang lain, kita menggunakan perkhidmatan S. B., dan begitu juga bagi menentukan barang-barang yang dikenakan cukai, kita menggunakan Pegawai-pegawai Kastam untuk memeriksa barang-barang yang melalui pos. Saya ingin bertanya apabila Pos ini diswastakan, adakah kita masih menggunakan mereka ini? Sedangkan mereka ini dalam perkhidmatan yang berlainan dan bukan berkaitan dengan Pos, mereka tidak dapat naik gaji dan juga tidak dapat dividen, sebagaimana pekerja-pekerja Pos. Jadi, saya hendak bertanya, adakah Kerajaan akan mengambil Pegawai-pegawai Keselamatan mereka sendiri untuk memeriksa barang-barang ini, kerana mereka ini yang terlibat secara langsung dengan Pejabat Pos. Jadi, kalau kita

menggunakan perkhidmatan daripada yang lain, mereka tidak akan dapat apa-apa nikmat daripada Perkhidmatan Pos, sedangkan beban kerja mereka makin bertambah dari masa ke semasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempergunakan Mesyuarat*)

Selain daripada itu, saya hendak menyarankan juga di sini, iaitu Perkhidmatan Pos ini mestilah memberikan kepada orang yang berkhidmat kelak latihan yang cukup untuk melayan pelanggan-pelanggannya, kerana kedapatan kadangkala pegawai-pegawai ataupun kakitangan yang bekerja, ada di antara mereka kurang memberi layanan yang baik kepada pengguna-pengguna. Di antara sebabnya ialah kerana beban kerja mereka yang banyak kerana kakitangan yang tidak mencukupi. Sebab itulah saya menyarankan supaya perkara kakitangan yang perlu itu dipertimbangkan. Saya rasa itu sahaja, Tuan Yang di-Pertua, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Pasir Mas.

5.16 ptg.

Tuan Haji Ibrahim bin Ali (Pasir Mas): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh mengenai dengan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991, terutamanya sesudah ianya diswastakan nanti, ialah meningkatkan mutu perkhidmatan di luar bandar. Kita telah mendengar beberapa Ahli Dewan yang mulia ini telah berucap sebelum ini dan boleh dikatakan sebahagian besar bercakap mengenai dengan mutu perkhidmatan Pejabat Pos selama ini. Saya percaya, apabila ianya diswastakan nanti, kalaulah mutu Perkhidmatan Pos ini berjalan dengan baik dan memuaskan hati, maka persoalan konsep penswastaan Pos tidak akan berbangkit lagi. Keraguan mengenai dengan konsep penswastaan Perkhidmatan Pos ini, walaupun ada golongan kecil yang mempersoalkannya, tetapi sebahagian

besar daripada konsep penswastaan diterima oleh banyak pihak, tetapi yang ditekankan ialah dari segi siapakah yang akan mendapatnya? Siapakah pemilik syarikat pengganti? Bagaimanakah imbuhan kepada pekerja? Bagaimanakah mutu perkhidmatan dan sebagainya?

Tetapi semuanya ini akan terjawab jika Perkhidmatan Pos ini, sesudah ianya diswastakan, dapat meningkatkan prestasi baik daripada apa yang ada sekarang ini. Sememangnya, kedudukan Perkhidmatan Pos selama ini tidaklah membanggakan, dan ini dapat diakui kerana kemunculan syarikat-syarikat Courier Service, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, seolah-olah seperti cendawan, kerana pihak swasta ataupun orang awam beralih kepada urusan Courier Service, dengan izin, daripada menggunakan Jabatan Pos. Kenapakah keadaan ini berlaku? Mungkin kerana Perkhidmatan Pos selama ini telah dipersoalkan dari segi kecekapannya. Sebab, Tuan Yang di-Pertua, Pejabat Pos sebenarnya, dari segi aktiviti dan proramnya, memang terlalu banyak. Kita boleh sifatkan Perkhidmatan Pos ini secara tidak langsung seperti anak bank ataupun anak syarikat kewangan dan secara tidak langsung, ia juga berfungsi sebagai financial institution, selain daripada menghantar surat. Sebab kalau kita lihat malah di Bahagian VIII, Rang Undang-Undang ini, di mukasurat 34 Fasal 27, mengekalkan di mana Menteri diberi kuasa mengendali perkhidmatan kewangan pos seperti kiriman pos, deraf pos, cek pos, cek kembara pos, pungutan bil, perkhidmatan tabungan dan macam-macam lagi termasuklah urusan membeli menjual Amanah Saham Nasional. Jadi, cuba kita bayangkan sememangnya perkhidmatan pos ini adalah satu agensi yang menguntungkan. Sudah tentu saya bersetuju dengan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos sewaktu membentangkan Rang Undang-Undang ini mengatakan badan ini telah dikenalpasti untuk diswastakan kerana

ianya agensi yang berpotensi komersial, yang berdaya maju untuk komersial. Saya bersetuju sebab inilah aktiviti.

Aktiviti ini banyak yang sememangnya secara tidak langsung juga menjalankan aktiviti seumpama sebuah institusi kewangan. Banyak dapat untung dari segi faedahnya atas pengurusan yang dijalankan ini. Tetapi oleh kerana itulah mungkin beban yang begini banyak, aktiviti selama inilah sehingga mereka melupai tentang tanggungjawab dari segi urusan perkhidmatan pos di luar bandar. Tadi kita dengar dari Batang Lupar. Saya tidak dapat bayangkan di Sabah dan Sarawak yang tempat pendalamannya bukit bukau, sungai dan sebagainya dari segi perkhidmatannya malah kalau di Semenanjung Malaysia ini pun, ada tadi Yang Berhormat daripada beberapa kawasan merujuk di kawasan masing-masing, seperti di Marang yang ada kawasan FELDA. Kalau di Pasir Mas sama juga dari segi soal kelewatan menghantar surat, kesusahan hendak menggunakan perkhidmatan pos oleh kerana rangkaiannya tidak banyak.

Selama ini kita ada Wakil-wakil Pos, ada Pejabat Pos dalam satu kawasan atau lantik Wakil-wakil Pos. Saya hendak tanya dari segi kaedah melantik Wakil Pos ini, kriteria apa yang digunakan dari segi luas jarak batu persegi, dari segi jumlah penduduk ataupun macam mana? Bagaimana kalau penduduk itu sedikit tetapi tidak dilantik Wakil Pos? Jauh dari pusat perkhidmatan pos yang ada, jadi macam mana? Lepas itu pula, Wakil yang dilantik itu kadang-kadang saya lihat wakil pos di kedai-kedai ini pula kalau satu sahaja di situ, tiba-tiba isteri dia bersalin dan dia duduk di hospital, kedai ditutup ataupun ada kemalangan di rumah ataupun ada kenduri, maka Wakil Pos itu ditutup, rakyat hendak beli setem pun susah, hendak pos surat pun susah. Sebab itu bila ada Wakil datang dengan basikal pula, kayuh pula basikal untuk menghantar surat atau telegram, kalau

dimaklumkan di Kuala Lumpur ini ada saudara mati di Kelantan, tiga hari selepas kebumi baru dia tahu. Sebab apa, dari segi jarak, dari segi soal kemudahan seperti ini tidak wujud.

Maka sebab itu dari segi perlantikan Wakil Pos ini penting bukan sahaja dari segi jumlah penduduk tetapi ia juga mesti mengambil kira dari segi jarak jauhnya sebab keperluan perkhidmatan pos ini diperlukan di mana-mana sahaja. Malah hendak beli setem pun bukan senang. Katalah kalau orang hendak hantar surat, satu surat setem 30, macam kawasan saya di Kampung Kubang Pak Itam, bersempadan dengan Siam, contohnya. Tuan Yang di-Pertua tidak tahu di mana ini tetapi di sempadan Siam, mungkin tahu. Katakanlah hendak pos satu surat, beli setem hendak mesti persi ke bandar, cuba bayangkan kerumitan seperti masa dan belanjanya.

Maka sebab itu saya berharap, apabila ianya diswastakan nanti perkhidmatan pos di luar bandar harus diambil kira dan diberi keutamaan. Mungkin dari segi sudut perniagaannya ianya tidak menguntungkan tetapi ianya sebagai compliment kepada perkhidmatan yang lain, yang banyak membuat untung, yang menjadi agen macam-macam, seperti yang saya katakan tadi, compliment service dari segi penswastan nanti. Saya kira oleh kerana banyak service yang dibuat oleh Pejabat Pos, maka tidaklah beria sangat syarikat pengganti nanti hendak berlumba-lumba dengan courier service ini iaitu masalah yang dibangkitkan oleh ramai Ahli Yang Berhormat tadi yang tidak bersetuju di mana dimonopolikan, exclusive rights iaitu menghantar surat-surat 2 kg ke bawah yang boleh mengakibatkan, mengancamkan 4,000 pekerja-pekerja yang cari makan dengan courier service.

Saya percaya dari segi pelaksanaan pun, ini tidak senang walaupun dibuat undang-undang sebab siapa hendak pergi check surat, siapa hendak pergi

timbang, malah selama ini pun ada orang hantar surat melalui bas pun tidak siapa hendak pergi check. Maknanya apakah perlunya undang-undang seumpama ini dimasukkan peruntukan ini sebab dari segi pelaksanaan pun saya percaya ianya tidak mudah untuk dilaksanakan hendak dikenalpastikan jumlah surat itu ringan, berat berapa jumlah, 2 kg ataupun lebih. Ini terpulang, kita mengamalkan free enterprise selama ini maka sewajarnya kita bukakan hak ini untuk sama ada Pejabat Pos ataupun juga pihak courier service. Competitive, biar mereka bersaing. Siapa yang sampai cepat, kalau dia rasakan courier service, Syarikat X Sdn. Bhd. dapat menghantar cepat, di situlah dia menghantar surat. Kenapa kita hendak mewujudkan undang-undang menghalang hanya melalui Pos Laju ataupun Jabatan Pos sahaja yang berhak menghantar surat tersebut. Kita mesti memberi hak ini kepada semua supaya industri courier service yang muncul sekarang ini juga sebagai compliment kepada perkhidmatan pos dan kita harap boleh menimbulkan saingan yang sihat di kalangan urusan yang dimaksudkan ini.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi mengenai dengan faedah pekerja. Ini Bayan Baru bangkitkan, ramai orang bangkitkan soal faedah pekerja dan kita juga tidak lupa soal faedah pekerja. Sepanjang bercakap apa bil pun, faedah pekerja. Kalau kakitangan Kerajaan, bela kakitangan Kerajaan. Kalau kita bincang soal keretapi, bela kakitangan keretapi, bela kakitangan Telekom dahulu.

Kita mahu pekerja-pekerja ini mendapat faedah. Tetapi selamanyanya saya hendak lihat juga dari sudut ilmiah iaitu sememangnya tidak ada siapa hendak melihat pekerja-pekerja ini tidak terbela dan saya percaya tujuan diswastakan ini juga untuk melihat pekerja-pekerja diberi pembelaan yang lebih. Saya berharap syarikat pengganti nanti kerana urusan

perkhidmatannya, aktivitiinya begini banyak, saya yakin ia boleh membuat untung kalau dijalankan dengan betul-betul, tidak berminat hendak membuat untung cepat, tidak berminat hendak jual saham cepat, kalau ada saham, hendak listing cepat selepas itu jual kalau harga baik, tetapi hendaklah menumpukan membina Jabatan Pos ini, saya percaya dia boleh jadi syarikat gergasi seperti TEN juga dan kalau ini berjaya nanti adalah dengan sumbangan para pekerja.

Pekerja pun selama ini selama mana dia bekerja dengan Kerajaan maka dia menganggap cukup bulan, 30 hari, 28 hari, terima gaji; produktiviti tidak meningkat, urusan tidak meningkat, ini pun berlaku. Saya memang pejuang pekerja tetapi pada masa yang sama kita kena ingat juga kepada pekerja ini sebab selama ini kita melihat Kerajaan didesak untuk meningkatkan mutu tetapi produktiviti di kalangan Kakitangan Kerajaan ataupun contohnya pekerja Jabatan Pos ataupun sebelum ini kita bercakap soal keretapi dan sebagainya, sejauh mana produktiviti mereka meningkat, sejauh mana sumbangan mereka selain daripada makan gaji semata-mata. Jadi, soalnya sekarang ini kita hendak memastikan dengan penswastan ini, mereka mesti ada rasa tanggungjawab iaitu kalau hendak maju masa hadapan, mereka mesti menguntungkan Jabatan Pos ini dan mereka yang memiliki syarikat pengganti ini pula mesti ada commitment, bila untung maka lebihlah kepada para pekerja dan saya percaya semua pihak akan mendapat manfaat.

Kita lihat sahaja apa berlaku di Korea, South Korea. Saya mula-mula apabila melihat cerita dan membaca buku mengenai lacoca bila saya lihat berita dalam televisyen mengenai dengan Little Dragon, di Taiwan ataupun di Korea, tetapi apabila saya mengkaji dengan lebih mendalam, kita lihat bagaimana industri wujud di negara Korea Selatan. Bagaimana akhir sekali

kepentingan kaum pekerja, kepentingan rakyat sebahagian besar itu diambilalih oleh syarikat-syarikat seperti Daewoo, Hyundai yang sekarang ini mampu membina rumah tiga kali ganda lebih baik dari rumah yang dibuat oleh Kerajaan Korea Selatan sendiri apabila syarikat ini sudah maju.

Bagitulah hebatnya yang berlaku dari segi proses industrialisasi di Korea Selatan dan ini berlaku oleh kerana syarikat-syarikat di Korea Selatan yang diberi tanggungjawab melaksanakan tugas ini menjalankannya dengan cemerlang, baik pemiliksaham yang memiliki syarikat, baik pekerja, baik Kerajaan.

Cuma kebimbangan saya satu sahaja iaitu janganlah penswastan di negara kita ini jadi lagi pengalaman seperti kita menswastakan Sports Toto dahulu, once and for all, ini berlainan konsep caranya Sports Toto dahulu lain, dia tidak diperbadankan, tinggal lagi dia tolak saham, yang dapat saham ini terus mengendalikan dengan caranya, senarai di Bursa Saham Kuala Lumpur, selepas itu dijual, dapat untung banyak. Ini lain, ini diswastakan tetapi Kerajaan masih memegang sebahagian besar daripada saham, mungkin 5-6 tahun akan datang baru disenaraikan di Bursa Saham Kuala Lumpur, mungkin akan mengambil masa. Maka sebab itulah saya percaya dalam tempoh 5-6 tahun ini kita akan lihat prestasinya.

Saya cukup yakin bahawasanya perkhidmatan pos akan bertambah lebih baik selepas ini dan jika ianya bertambah lebih baik maka orang yang bercakap tidak bersetuju dengan swasta ini akan kecewa sampailah sepanjang hayat. Tetapi di sebaliknya pula kalau ianya tidak baik dari segi kemajuannya sudah barang tentu mereka ini akan tunjuk Hansard kepada anak cucunya nanti, "Ha, nah! Bapa sudah bercakap di Parlimen dahulu, depa buat juga, rupa-rupanya keadaan tidak bertambah baik". Itulah scenario yang akan berlaku.

Itu sahaja, Tuan Yang di-Pertua. Buat akhirnya saya hendak ucap tahniah kepada Presiden MIC, Menteri Tenaga, Telekom dan Pos kerana calon MIC Barisan Nasional menang di Prai dengan jumlah yang besar (*Tepuk*) dan begitu sabar mendengar Ahli-ahli Yang Berhormat bercucap dalam Dewan yang mulia ini. Sekali lagi terima kasih dan tahniah. Saya menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Petaling Jaya.

5.33 *ptg.*

Dr Kua Kia Soong (Petaling Jaya): Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos, saya ingin mengucapkan tahniah kepada Menteri Tenaga, Telekom dan Pos atas peranan Santa Claus yang dimainkan oleh beliau di Pilihanraya Kecil Prai.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Standing Order.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Nanti sekejap. Standing Order.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Standing Order 36(1) kata dia tidak boleh berucap apa-apa luar daripada perkara yang kita bincang. Sekali lagi saya baca dengan teliti yang mana Ahli Yang Berhormat boleh.

Tuan Yang di-Pertua: Cukuplah Yang Berhormat. Yang Berhormat janganlah mengeluarkan perkataan, itu sangkaan tak baik.

Dr Kua Kia Soong: Tak apalah. Tit for tat sahaja, Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Cukuplah.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Saya minta dia tarik balik 'Santa Claus'. Dia Santa Claus, bukan saya. Tiap-tiap kali dia bangun di Dewan ini nampak macam Santa Claus, dia sahaja, bukan saya.

Tuan Yang di-Pertua: Tak apalah. Yang Berhormat minta tarik baliklah perkataan itu.

Dr Kua Kia Soong: Santa Claus orang yang baik, Tuan Yang di-Pertua. Santa Claus bukan orang yang jahat. Santa Claus orang yang baik. Santa Claus adalah orang yang . . .

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat.

Dr Kua Kia Soong: Tak apalah, saya teruskanlah, Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Dia minta tarik balik!

Dr Kua Kia Soong: Apa?

Tuan Yang di-Pertua: Minta tarik balik 'Santa Claus' itu. Perkataan itu perkataan mengejek-ejek.

Dr Kua Kia Soong: Okaylah, tak apalah.

Tuan Yang di-Pertua: Tak apa, apa?

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, tak apa, apa? Tarik balik.

Dr Kua Kia Soong: Kenapa hendak tarik balik? Satu phrase yang baik.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, jikalau Yang Berhormat tak mahu tarik balik, saya tak benarkan Yang Berhormat berucap.

Dr Kua Kia Soong: Tak apalah Kalau hendak tarik balik, tarik baliklah. (*Ketawa*)

Tuan Yang di-Pertua: Sila teruskan.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, dalam perbincangan ini saya ada beberapa perkara yang belum lagi ditimbulkan. Sebelum satu lagi aset negara yang bernilai jatuh ke tangan swasta, saya ingin merujuk kepada beberapa aspek yang mana Parlimen dan orang awam harus memberi tumpuan perhatian mereka.

Pertama, saya ingin menanya tentang cara penjualan perkhidmatan pos. Mengikut cara penjualan aset-aset Kerajaan pada masa yang lampau, kita merupakan masa bagi pembayar cukai untuk memastikan apa yang berlaku di sini tidak akan sama dengan apa yang berlaku pada Telekom Malaysia, MAS, MISC, FIMA atau PEREMBA. Oleh sebab pendapatan yang Kerajaan perolehi daripada penjualan-penjualan ini tidak mencerminkan nilai mereka yang sebenarnya.

Di sini saya hendak merujuk kepada satu jawapan saya yang diberi oleh Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri. Dalam jawapan ini kita boleh lihat hasil kepada Kerajaan dari penjualan aset-aset awam adalah seperti berikut:

Hasil Yang Didapati oleh Kerajaan

Syarikat Telekom Malaysia	\$525 juta
Sistem Penerbangan Malaysia (MAS)	\$1,201 juta
MISC	\$1,329 juta
Kumpulan FIMA	\$189 juta
PEREMBA	\$170 juta

Dalam figure yang didapati oleh Kerajaan daripada penjualan Telekom Malaysia misalannya

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, Peraturan Mesyuarat 36(1) sekali lagi, seseorang ahli hendaklah menghadkan percakapannya kepada perkara yang dibincangkan sahaja dan tidak boleh mengeluarkan

apa-apa perkara yang tidak berkait dengan perkara yang dibincangkan itu. Perkara yang dibincang sekarang iaitu berkenaan dengan pos tidak ada kaitan dengan Telekom, tidak ada kaitan dengan MAS, tidak ada kaitan dengan apa-apa lain. Saya percaya jikalau kita benarkan Yang Berhormat berucap, dia akan memakan masa Dewan ini.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, saya harap ahli Barisan Nasional tidak lagi pameran ketidakmatangan mereka oleh sebab perkara yang di . . .

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Yang Berhormat berucap itu hanya sebagai beri contoh.

Dr Kua Kia Soong: Yalah.

Tuan Yang di-Pertua: Dengar saya bercakap dahulu. Yang Berhormat, dengar saya bercakap dahulu. Yang Berhormat berucap tadi ialah sebagai contoh. Yang Berhormat boleh berucap demikian . Sila teruskan.

Dr Kua Kia Soong: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua, tetapi saya harap.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Penjelasan, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Gerik minta penjelasan. Nanti sekejap. Hendak beri jalan atau tidak?

Dr Kua Kia Soong: Boleh, tetapi kalau ada kekacauan yang melampau

Tuan Yang di-Pertua: Beri jalankah atau tidak?

Dr Kua Kia Soong: Boleh.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, asas yang dicakapkan oleh Petaling Jaya ini salah kerana bila kita swastakan Telekom Malaysia, Kerajaan tidak menjual 100% Telekom Malaysia

Dr Kua Kia Soong: Rang Undang-undang ini Tuan Yang di-Pertua, ada berkaitan dengan Rang Undang-undang itu.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, tetapi ini berkenaan dengan pos sahaja, tak bersangkut dengan perkara-perkara yang bersangkut dengan pengganti ataupun penswastaan.

Dr Kua Kia Soong: Tidak, Tuan Yang di-Pertua, apa yang . . .

Tuan Yang di-Pertua: Jika sekiranya Yang Berhormat berucap pada 4 itu, betullah itu.

Dr Kua Kia Soong: Bukan, Tuan Yang di-Pertua, kalau kita ada baca Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos, kita boleh faham Rang Undang-undang ini adalah satu introduction kepada Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos (Syarikat Pengganti).

Tuan Yang di-Pertua: Tidak, tidak ada Pengganti lain. Jikalau sekiranya kita hendak kita hendak jual dengan harga berapa, rugi Kerajaan dan sebagainya, itu pengganti.

Dr Kua Kia Soong: Ada, Tuan Yang di-Pertua, with respect, dengan izin. Tiap-tiap ucapan Ahli Parlimen dari pukul 3.00 sampai sekarang, Tuan Yang di-Pertua, adalah berkaitan dengan penswastaan perkhidmatan pos.

Tuan Yang di-Pertua: Cuba Cakap berkenaan dengan pos sahaja ya.

Dr Kua Kia Soong: Ya, ada.

Tuan Yang di-Pertua: Adakah benda-benda yang di dalam ucapan Yang Berhormat berkenaan dengan pos. Tentang pengganti, nanti dahulu. Berucap nanti sampai kepada perkara 4.

Dr Kua Kia Soong: Kedua, Tuan Yang di-Pertua, berikutan dengan pengurangan jawatan. Pengurangan jawatan biasanya berlaku sebelum sesuatu perkhidmatan Kerajaan

diswastakan supaya membayar cukai perlu membayar kelebihan bayaran dan bukannya pemilik swasta yang baru. Kadangkala wujudnya lebih banyak pengurangan jawatan selepas penswastaan.

Di sini saya ingin bertanya kepada Menteri yang berkenaan tentang purata bilangan pekerjaan yang diupah oleh perkhidmatan pos pada 1980, 1985 dan 1990 untuk memberikan kita satu gambaran yang lebih baik tentang keadaan ini. Saya tahu bahawa di Petaling Jaya dan di Cheras-tadi Dewan yang mulia ini telah mendengar banyak berita di kawasan FELDA, di kawasan pendalaman Sarawak mengenai keburukan perkhidmatan pos di sana, tetapi di kawasan saya di Petaling Jaya dan di Cheras, tempat tinggal . . .

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar:
(Bangun)

Tuan Yang di-Pertua: Ya, Batang Lupa bangun. Hendak beri jalan atau tidak?

Dr Kua Kia Soong: Tak, saya rasa tidak.

Tuan Yang di-Pertua: Jawab tak beri sudah.

Dr Kua Kia Soong: Tidak.

Tuan Yang di-Pertua: Dia tidak beri jalan.

Dr Kua Kia Soong: Kalau Menteri, saya beri.

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar:
(Menyampuk)

Tuan Yang di-Pertua: Sudahlah, dia tak beri jalan Yang Berhormat. Batang Lupa, dia tak beri jalan. (Disampuk)

Dr Kua Kia Soong: Pejabat Pos baru-baru ini menghadapi masalah kekurangan pekerja, tetapi tiada apa-apa langkah yang diambil untuk mengupah

lebih pekerja kerana Jabatan Pos akan diswastakan tidak lama lagi. Posmen-posmen sering merungut tentang kerja yang terlalu banyak dan di Cheras mel saya hanya dihantar seminggu sekali.

Kita berharap selepas penswastaaan kelak tidak akan berlaku sebarang pengurangan pekerja. Kita berharap keadaan pekerja akan diperbaiki sebagaimana yang berlaku kepada pengarah syarikat baru. Kita dapat tahu gaji Pengarah STM bertambah sekali ganda selepas syarikat tersebut diswastakan. Sama ada keadaan yang sama akan berlaku kepada pekerja-pekerja lain kita tidak pasti.

Ketiga, Tuan Yang di-Pertua, mengenai standard perkhidmatan. Tidak ada apa-apa yang boleh menjamin bahawa perkhidmatan yang dibekalkan oleh syarikat baru adalah lebih baik daripada sebelumnya. Kita terdapat banyak contoh-contoh yang menunjukkan perkhidmatan yang telah diswastakan dibuktikan tida sebaik atau lebih teruk lagi daripada keadaan asal khususnya di tempat desa. Adakah wujudnya sebarang cara pengawasan untuk memastikan standard kerja syarikat baru memuaskan?

Yang keempat, Tuan Yang di-Pertua, mengenai skandal korporat. Jika penswastaaan Tenaga Nasional adalah sesuatu yang boleh dicontohi kerana mereka semuanya.

Dato' Seri S. Samy Vellu: 36(1).

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, jangan takut!

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, Tuan Yang di-Pertua sudah buat ruling dalam Dewan yang mulia ini. Perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Petaling Jaya itu tidak berasas daripada surat yang tidak bertandatangan oleh kerana, Tuan Speaker pada hari itu sudah membuat

ruling. Saya percaya kalau dalam kepala Ahli Yang Berhormat sudah masuk satu perkara, ia tidak boleh keluar. Saya minta cucilah kepala, pergilah jumpa BSN, laporlah. Kalau boleh jadi, kalau berani, laporlah, lapor! Saya cabar, lapor! Lapor cabar! (*Tepuk*)

Dr Kua Kia Soong: Saya sudah ulangi ini dalam Dewan . . .

Dato' Seri S. Samy Vellu: Apa ulangi! Takut pergi lapor, takut pergi lapor. Saya percaya, Tuan Yang di-Pertua, dia tak boleh bangkitkan perkara ini, sudah ada ruling!

Tuan Yang di-Pertua: Nantilah. Dia tak bercakap apa lagi!

Dr Kua Kia Soong: Belum cakap lagi.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Skandal, dia kata.

Tuan Yang di-Pertua: Sudahlah, saya pun hendak buat ruling yang elok.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Dia kata skandal Tenaga Nasional, Tuan Yang di-Pertua, dia kata tadi.

Tuan Yang di-Pertua: Dia tak kata apa lagi selain daripada skandal-skandal

Dato' Seri S. Samy Vellu: Skandal Tenaga Nasional.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, orang yang guilty conscience sangat, kita boleh pamerkan. (*Tepuk*) Ada satu nasihat yang baik, Tuan Yang di-Pertua, dalam bahasa Inggeris, iaitu "Keep your hair on".

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Yang Berhormat, cukuplah, cukuplah.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu perkara yang mustahak, oleh sebab dalam Perkhidmatan Tenaga, Telekom dan Pos

kita boleh lihat penswastaaan itu adalah dalam tiga peringkat (stage). STM sudah diswastakan, Tenaga sudah dicorporatised, belum diswastakan, dan Pos sedang diperbadankan.

Maka oleh sebab itu, Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Sedikit masa lagi kita akan sampai dalam Aturan Urusan Mesyuarat yang satu lagi itu.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, saya sabar dan saya harap semua Ahli Parlimen akan

Tuan Yang di-Pertua: Sabar juga. *(Ketawa)*

Dr Kua Kia Soong: Oleh sebab, saya rasa skandal koperat tenaga adalah mustahak bukan sahaja kepada Ahli-ahli DAP tetapi juga kepada Ahli UMNO, Ahli MCA dan GERAKAN. Saya harap dalam perbahasan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos (Syarikat Pengganti) semua Ahli-ahli Parlimen akan bersabar sedikit. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Dr Tan Seng Giaw: *(Bangun)*

Tuan Yang di-Pertua: Ya, selepas itu Yang Berhormat Menteri akan menjawab. Yang terhormat makan masa berapa lama?

Dr Tan Seng Giaw: Lama juga, Tuan Yang di-Pertua. *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Masing-masing yang saya lihat di sini bercakap 15 minit sahaja.

Dr Tan Seng Giaw: Tetapi saya mempunyai

Tuan Yang di-Pertua: Jangan lebih daripada 15 minit.

Dr Tan Seng Giaw: Susah sedikit.

Tuan Yang di-Pertua: Dengan kerana kita ada satu hari lagi esok.

Dr Tan Seng Giaw: Memang, kerana Perkhidmatan Pos ini penting.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, semua penting.

Dr Tan Seng Giaw: Pada akhir-akhir ini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat berucap semua penting. Baiklah 25 minit saya beri.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, sila tunggu sedikit, saya akan terangkan begitu pentingnya.

Tuan Yang di-Pertua: Saya benarkan Yang Berhormat berucap selama 15 minit.

Tuan Lim Guan Eng: Tuan Yang di-Pertua, boleh saya minta 5 minit sahaja selepas dia.

Tuan Yang di-Pertua: Baik, baik.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini merupakan forerunner, dengan izin Tuan Yang di-Pertua kepada program penswastaaan Perkhidmatan Pos sedangkan Rang Undang-undang Keretapi ialah program memperbadankan KTM, Rang Undang-undang ini lebih menyerupai kontrak perkhidmatan atau pengurusan. Keadaan bertambah-tambah mengelirukan kerana menurut satu kenyataan Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos pada 12hb Mei 1991 Perkhidmatan Pos tentu akan dikontrak keluar, sub-contracted, dengan izin, setelah Jabatan Perkhidmatan Pos diswastakan mulai 1 Januari, 1992. Pihak Kementerian juga telah mengenalpasti dari segi operasi yang boleh sub-contract untuk mengurangkan kos. Soalnya ialah setelah Jabatan Perkhidmatan Pos diswastakan, bukankah Syarikat Pengantilah yang berhak menentukan syarat

pengurusan Perkhidmatan Pos untuk memaksimumkan keuntungan asalkan mereka mematuhi syarat atau peraturan lesen.

Tuan Yang di-Pertua, dengan begitu laju, masa mana Yang Berhormat dapat

Tuan Yang di-Pertua: Itu bukan soal Yang terhormat, itu soal dia. *(Ketawa)*

Dato' Seri S. Samy Vellu: *(Bangun)*

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat bangun atas apa?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, minta penjelasan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua

Dato' Seri S. Samy Vellu: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Kepong saya hormat dia, saya jawab dia. Apa saya

Tuan Yang di-Pertua: Itu bukan penjelasan, Yang Berhormat.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Penjelasan.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak, itu bukan penjelasan. Yang Berhormat.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Oleh kerana kita menghadapi banyak masalah, kita minta jikalau boleh kita kontrak sedikit tempat-tempat yang mana kita menghadapi masalah. Itu kita bincang dengan pegawai-pegawai di Jabatan Pos. Tetapi itu belum tetap lagi oleh kerana itu sekarang kita lanjutkan masa sampai pukul 7.00.

Dr Tan Seng Giaw: Dia hendak lanjutkan masa sekarang.

Tuan Yang di-Pertua: Dilanjutkan masa apa itu Yang Berhormat?

Tak usahlah, Yang Berhormat teruskan. *(Ketawa)* Teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Hendak lanjutkan masa untuk saya. *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Ya, masa Yang Berhormat 15 minit juga.

Teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Bukankah Kementerian semata-mata badan regulatory, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, sahaja. Kalau benar, Syarikat Pengganti hendak sub-kontrak perkhidmatan tertentu, syarikatlah yang patut membuat kajian serta keputusan sendiri dan susulan itu memberitahu kepada Kementerian.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: *(Bangun)*

Tuan Yang di-Pertua: Gerik bangun, Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: Begitu juga dengan cadangan Kerajaan mendirikan pusat-pusat pos

Tuan Yang di-Pertua: Dia tak beri jalan Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: Saya ada 15 minit sahaja, Tuan Yang di-Pertua. 15 minit tidak bolehlah. Susah sedikit sekarang. 15 minit, Tuan Yang di-Pertua. Saya yang bercakap sekarang bukan Gerik. Gerik tidak bercakap sekarang. *(Disampuk)* Itu bukan cara untuk berbahas.

Tuan Yang di-Pertua: Sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, ini injury time. *(Ketawa)* Injury time 5 minit. Gerik yang mengadakan kecederaan seperti ini, Tuan Yang di-Pertua. Begitu juga dengan cadangan Kerajaan mendirikan course centres, dengan izin Tuan Yang di-Pertua, dalam setiap Pejabat Pos untuk mengkaji cara-cara bagaimana hasil boleh ditingkatkan lagi setelah penswastan dilaksanakan dalam Jabatan Perkhidmatan Pos. Bukankah ini sepatutnya tugas atau urusan syarikat pengganti. Di bawah keadaan ini Kerajaan masih menanggung sebahagian daripada beban kewangan pengurusan serta

perkembangan Perkhidmatan Pos walaupun sesudah diswastakan khususnya dalam kos kajian, wahal kos-kos ini harus ditanggung oleh syarikat pengganti yang akan menerima hasil dari pengurusannya, dan bukan Kerajaan.

Saya akan mengambil bahagian dalam perbincangan untuk Syarikat Pengganti ini untuk . . .

Tuan Yang di-Pertua: Tetapi janganlah berucap berkenaan dengan Syarikat Pengganti sekarang.

Dr Tan Seng Giaw: Tidak. Ini satu forerunner. Ini memang satu Rang Undang-undang untuk membincangkan cara-cara bagaimana kita adakan syarikat pengganti.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, cara-cara berdebat macam ini ikut Peraturan Tetap.

Tuan Yang di-Pertua: Teruskan!

Dr Tan Seng Giaw: Baik kita hantar satu naskah kepada dia. (*Ketawa*)

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan masih seakan-akan menanggung sebahagian daripada beban kewangan pengurusan serta perkembangan Perkhidmatan Pos walaupun sudah diswastakan. Adakah ia hasrat Kerajaan untuk memberi bantuan kewangan dan kajian, penyelidikan atau lain-lain kos pengurusan supaya syarikat pengganti hanya menumpu kepada pengurusan Perkhidmatan Pos dan perolehan hasil tetapi tidak perlu menanggung kos pembangunan serta mempertingkatkan mutu perkhidmatan.

Tuan Yang di-Pertua, saya bercakap macam ini kerana mutu perkhidmatan Pos rumit juga, kerana pada akhir-akhir ini seolah-olah parcel post lebih daripada

penghantaran pengiriman surat sekarang. Fungsi pos sudah berubah mengikut zaman. Dengan perkhidmatan kurier itu sekarang fungsi pos itu dikurangkan lebih banyak lagi. Itulah masalah dan Timbalan Menteri oleh kerana dia campur di dalam itu maka keadaannya lebih rumit lagi.

Program sebegini tidak lain dan tidak bukan seperti cadangan Konsortium Sapura, MMC, Faber Merlin yang asal iaitu yang dikemukakan kepada Kerajaan pada November 1987 di mana konsortium mengadakan kontrak pengurusan dengan Kerajaan. Dan Timbalan Menteri tidak menyoal seperti ini di bawah kontrak sedemikian konsortium mengendalikan perkhidmatan dan Kerajaan masih memiliki aset-aset jabatan.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: (*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Dia tidak beri, Yang Berhormat.

Dr Tan Seng Giaw: Hasil pula akan dikongsikan bersama-sama antara kedua-dua belah pihak, tetapi konsep ini sebagaimana yang dapat difahami, kami lebih merugikan bagi Kerajaan kerana setelah penswastakan, Kerajaan hanya menerima hasil dalam bentuk yuran lesen dan demikian mengikut jumlah pegangan ekuiti, tetapi dikehendaki menanggung kos kajian pembangunan dan mempertingkatkan mutu perkhidmatan. Di aspek lain, kami faham bahawa sekian lama ini iaitu semenjak hasrat hendak menswastakan Jabatan Perkhidmatan Pos diumumkan Kerajaan selalu menegaskan konsep menswastakan keseluruhan Jabatan, yakni di jual lock, stock and barrel, dengan izin, maka kita berharap Kerajaan boleh memberi penerangan yang lebih jelas mengenai perkara ini bukan dengan cara Yang Berhormat Timbalan Menteri itu, cara yang betul menurut saluran yang tertentu mengikut peraturan tetap.

Perkara lain yang kami perhatikan ialah pembentangan kedua-dua Rang Undang-undang ini adalah lebih awal daripada jadual yang ditetapkan.

Izinkan saya menjelaskan di sini bahawa saya bukan cerewet sepertimana didakwa oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan pada 25hb Jun, 1991. Ini ciri berhati-hati kerana bukan segala tindak-tanduk Kerajaan khususnya yang memburuk-burukkan imej. Kerajaan akan disiarkan melalui akhbar. Maka perlulah kami bertanya sebab musabab bagi sebarang kelengahan atau tindakan sebelum masa dijadualkan. Ini dibentangkan lebih awal daripada dijadualkan.

Berbalik kepada soal pembentangan Rang Undang-undang lebih awal daripada yang dijadualkan menurut kenyataan akhbar Yang Berhormat Menteri pada bulan Mac 1991, Memorandum Penswastaaan Jabatan Perkhidmatan Pos hanya akan dikemukakan kepada Kabinet dalam bulan Julai dan perundangan yang menyusul dijangka dibentang pada persidangan Belanjawan akan datang iaitu pada bulan Oktober, sekarang hanya bulan Julai dan pembentangan sudahpun dikemukakan di Parlimen. Sama ada ini tanda yang baik atau langkah bergesa-gesa hendak menswastakan Jabatan Perkhidmatan Pos kerana ada udang di sebalik batu, kami tidak dapat pastikan. Namun demikian, kami berharap juga ini satu tanda yang baik iaitu kecekapan Kerajaan bertindak dan bukan kerana tindakan terburu-buru, lebih-lebih lagi apabila kakitangan jabatan kononnya masih belum menerima latihan yang mencukupi ekor jabatan go on-the-line, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua.

Menurut satu kenyataan oleh Kesatuan Pekerja-pekerja Pos Pakaian Seragam (UPUS) pada September tahun lalu, pengkomputeran Pejabat Pos baru sahaja dipasang oleh Perbadanan Nasional Berhad (PNB) ketika itu. Maka kakitangan belum menerima latihan sepenuhnya. Program mekanisasi juga

dilapor masih belum berjalan dengan lancar dan dengan itu akibatnya mungkin tidak dapat memberi perkhidmatan yang memuaskan. Agaknya kakitangan jabatan bimbang kalau-kalau ini akan menjadi alasan bagi syarikat pengganti memberhentikan mereka akan dan diganti pula dengan kakitangan yang mahir dalam penggunaan komputer. Gunatenaga yang mahir dalam penggunaan komputer memang tersedia wujud pada konsortium Sapura dan Perbadanan Nasional Berhad. Kedua-dua mereka ini telah menawar untuk mengambilalih Jabatan Perkhidmatan Pos. Mana yang dapat tawaran, saya tak tahulah sama ada Sapura ataupun PNB. Perihal proses mekanisasi Jabatan Pos, kami memerhati bahawa rancangan dua tahun yang bernilai \$70 juta disumbangkan dalam bentuk pinjaman oleh PNB ini diumumkan awal bulan Mac 1989 akan tetapi mengikut kenyataan UPUS, proses pemasangan hanya bermula pada bulan September, 1990.

Oleh itu, kami ingin tanya sama ada Jabatan Pos sudah on-line sepenuhnya atau tidak. Jika masih belum, bilakah matlamat ini dijangka akan dicapai. Perkara ini penting kerana Kerajaan pernah mengatakan bahawa penswastaaan Jabatan Pos hanya akan dilaksanakan apabila ia sudah on-line sepenuhnya. Jika syarat belum tercapai menjelang bulan Januari 1992 dan program penswastaaan terus menerus dilaksanakan, maka Kerajaan perlu menjelaskan mengapakah ia berubah pendirian dan sebegitu tergesa-gesa sekali hendak menswastakan Jabatan Pos. (Kalau Grik hendak balik ke rumah balik dulu, jangan bentangkan dengan tergesa-gesa). Jika Pejabat Pos masih belum on-line sepenuhnya dan diswastakan, maka pada tempat pertamanya Kerajaan tidak perlu mengikat diri dengan pinjaman \$70 juta itu dan membiarkan sahaja syarikat pengganti yang mengambilalih melaksanakan pengkomputeran sendiri. Kami memang sedar bahawa PNB

memberikan alasan bahawa pinjaman diberi kepada Jabatan Pos kerana banyak urusniaga ASN dibuat menerusi jabatan ini. Maka untuk mempertingkatkan perkhidmatan kepada para pelabur, PNB juga ingin melihat Jabatan Pos mempercepatkan proses pengkomputeran. Namun begitu, kami tetap ingin tahu mengapakah Kerajaan telah mengikat pelaksanaan penswastan di Jabatan Pos kepada proses pengkomputeran walhal ia boleh mengalihkan beban kewangan ini kepada syarikat pengganti.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai proses pengkomputeran Jabatan Perkhidmatan Pos, kami berharap Kerajaan menjelaskan sama ada kos program ialah sama ada \$70 juta atau \$50 juta. Kenyataan Yang Berhormat Menteri pada awal bulan Mei ini menyebut bahawa program bernilai \$50 juta, tetapi beberapa kenyataan sebelum ini nilainya pula disebut \$70 juta. Jadi, dia berubah-ubah angkanya. Selain dari itu kami juga ingin tahu sama ada Kerajaan akan menswastakan Jabatan Perkhidmatan Pos pada 1hb Januari 1992 atau diperbadankan pada tarikh berkenaan. Kenyataan Yang Berhormat Menteri pada 6hb April tahun ini mengatakan program memperbadankan Jabatan Pos akan bermula pada 1hb Januari tahun depan dan selepas tempoh tiga tahun. Pada 2hb Mei 1991 pula Yang Berhormat Menteri memberitahu akhbar bahawa penswastan akan berlangsung pada 1hb Januari 1992. Susulan itu satu badan khas di peringkat Kementerian akan ditubuh untuk mengawalseliakan industri pos. Sama seperti KTM terdapat juga rungutan bahawa imej perkhidmatan pos telah merosot semenjak selepas penjajahan British, adakah akibat ketidakcekapan pegawai-pegawai atasan yang kononnya kejatuhan profesionalisme dan kawalan kurang ketat terhadap prosedur-prosedur yang ditetapkan

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, masa Yang Berhormat sudah cukup itu.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, banyak lagi dan ini sangat relevant kepada Rang Undang-undang yang ada sekarang.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, saya benarkan gulung ucapan.

Dr Tan Seng Giaw: Saya akan gulungkan. Tuan Yang di-Pertua, saya merasa hairan mengapa jadual penswastan pos ini dilaksanakan lebih awal, kerana ini jarang berlaku di dalam Dewan yang mulia ini. Ini menunjukkan "cekap", kerana kalau seperti itu tidak ikut peraturan pun dikatakan cekap. *(Ketawa)*

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat kena gulung ucapan itu.

Dr Tan Seng Giaw: Tabiat dia, dia hendak gangu saya, Tuan Yang di-Pertua. Saya minta injury time sahaja dan saya berharaplah apa yang saya sebutkan tadi dapat diambil perhatian oleh pihak Yang Berhormat Menteri terutamanya di dalam bidang latihan kerana banyak lagi tidak dapat dilatih. Dengan begitu cepat hendak diswastakan, saya takut pekerja akan hilang kerja kerana tidak mahir di dalam bidang-bidang yang tertentu terutamanya di dalam bidang pengkomputerannya, kerana dengan itu perkhidmatan pos sekarang yang dipermodenkan banyak bidang di mana pekerja-pekerja lama tidak mahir di dalamnya. Kerana itulah saya berharap pihak Kementerian dapat menjadualkan dengan lebih teratur supaya semua pekerja mendapat latihan dan kemahiran yang diperlukan untuk maksud penswastan ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Kota Melaka, 5 minit.

6.08 ptg.

Tuan Lim Guan Eng (Kota Melaka): Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin turut mengambil bahagian dalam bahasan Rang Undang-undang

Perkhidmatan Pos yang bertujuan untuk mengadakan peruntukan bagi pengawalseliaan perkhidmatan pos diadakan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menimbulkan satu dua perkara sahaja terutama sekali mengenai beberapa perkara yang wujud di kawasan saya.

Seperti yang sedia dimaklumkan oleh Yang Berhormat Menteri bahawa Ibupejabat Pos Negeri Melaka telah dipindahkan dari Jalan Laksamana di bandar Melaka ke Bukit Baru. Sejak Ibupejabat Pos Negeri Melaka dipindahkan ke Bukit Baru, pejabat pos lama di mana Ibu pejabat Pos Negeri Melaka terletak tidak diganti dengan satu pejabat pos yang kecil yang boleh memberikan perkhidmatan pos kepada penduduk-penduduk di sekitar kawasan itu, sungguhpun banyak permintaan telah dibuat oleh penduduk-penduduk dan juga oleh pelancong-pelancong, tetapi sehingga hari ini ia masih belum ditunaikan.

Dan untuk maklumat Yang Berhormat Menteri, Kerajaan Negeri Melaka, terutama sekali Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Melaka juga telah menjanjikan bahawa satu pejabat pos atau cawangan pos akan didirikan di tempat itu tetapi malangnya ia hanya tinggal omong-omong kosong.

Saya ingin memberikan sedikit latarbelakang mengapa adalah sangat diperlukan bahawa satu pejabat pos didirikan di tempat itu iaitu di Jalan Laksamana di Bandar Melaka.

Ini adalah kerana di kawasan itu merupakan satu pusat atau kawasan pelancongan di mana ramai pelancong-pelancong datang untuk melawat kawasan-kawasan yang bersejarah dan adalah kurang, dengan izin, convenience, jika tidak ada suatu perkhidmatan pos yang sedia ada.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap bahawa Yang Berhormat Menteri boleh menggunakan kuasanya untuk mempercepatkan pendirian sebuah cawangan

pos di kawasan itu yang sangat diperlukan bukan sahaja oleh para pelancongan tetapi juga oleh penduduk-penduduk di kawasan itu dan kalau boleh berikan satu tarikh bila cawangan tersebut boleh dimulakan operasinya.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai perkara kedua, saya juga ingin bertanya mengapakah pihak Kementerian telah menghentikan penjualan stem hasil 5 sen. Saya telah menerima banyak aduan, oleh kerana keengganan pihak Kementerian menjual stem hasil 5 sen telah mengakibatkan mereka terpaksa membeli stem hasil yang lebih untuk memenuhi keperluan undang-undang. Saya rasa ini adalah sebagai tidak adil dan merupakan keuntungan secara sulit atau extra untuk pihak Kementerian yang hanya membebaskan dan menyusahkan para pengguna. Saya harap Yang Berhormat Menteri boleh membetulkan keadaan ini dan mengeluarkan sekali lagi penjualan stem hasil 5 sen yang tersebut. Kalau tidak dibenarkan ia merupakan satu day light robbery dengan izin, kepada para pengguna-pengguna di Malaysia. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri menjawab.

6.13 ptg.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Seri Samy Vellu): Tuan Yang di-Pertua, suka saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos 1991.

Dengan ini saya suka menjawab terus kepada Ahli-ahli Yang Berhormat, yang pertama iaitu Ahli Yang Berhormat dari Lumut yang telah membangkitkan isu berkenaan dengan keistimewaan Kerajaan dalam Seksyen 8 (1). Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, adalah tidak betul takrif Yang Berhormat dari Lumut mengenai Seksyen 8.

Keistimewaan eksklusif Perkhidmatan Pos adalah terletak kepada Kerajaan dan bukan syarikat pengganti.

Kerajaan akan melesenkan syarikat pengganti dan juga lain-lain syarikat yang menjalankan Perkhidmatan Pos termasuk syarikat courier service, DHL dan lain-lain. Ia bukan bermakna memonopoli kepada Jabatan Perkhidmatan Pos yang akan diswastakan, malah menggalakkan persaingan lain lagi dengan kuasa

Datin Ling Chooi Sieng: (*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, nanti sekejap, Yang Berhormat dari Lumut bangun hendak beri jalan atau tidak?

Datin Ling Chooi Sieng: Minta Penjelasan. Adakah Yang Berhormat bercadang untuk menghadkan bilangan pemohon yang memohon untuk mendapatkan lesen untuk menjalankan perkhidmatan pos seperti courier service.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, banyak syarikat sedang menjalankan perkhidmatan courier service sekarang. Mereka mesti memohon untuk mendapatkan lesen daripada Kementerian dan Menteri ada kuasa untuk memberi lesen kepada sesiapa yang mempunyai taraf untuk menjalankan perniagaan itu.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Lumut juga telah membangkitkan berkenaan dengan surat-surat lewat diserahkan dan kehilangan dalam transit. Suka saya menjawab kepada Ahli Yang Berhormat, Jabatan Perkhidmatan Pos mempunyai objektif perkhidmatan mail. Pada hari yang kedua di antara bandar-bandar utama dan pada hari berikutnya di tempat-tempat lain. Adalah didapati 70% surat-surat yang diposkan dapat diserahkan pada hari yang kedua melakukannya. Untuk makluman Ahli

Yang Berhormat, mengikut kajian yang dijalankan menunjukkan bahawa masa penghantaran, dengan izin, transmission time, di antara bandar-bandar utama ialah dua setengah hari. Oleh itu, tahap penyerahan mail adalah memuaskan. Walau bagaimanapun, dengan perlantikan 302 Posmen dalam bulan Ogos, 1991, penyerahan mail akan bertambah baik. Di samping itu dengan cadangan saya baru-baru ini untuk mengadakan penyerahan mail sehingga pukul 7.00 malam, ini akan juga memperbaiki sistem penyerahan mail. Mengenai kehilangan surat semasa transit, ianya terlalu kecil iaitu berdasarkan kepada 2.1 bilion surat yang dikehendaki setiap tahun. Peraturan yang sedia ada adalah memadai.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri ada satu usul.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT DAN PENANGGUHAN

6.15 ptg.

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa, mengikut Peruntukan Peraturan Mesyuarat 12(1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga pukul 8.45 malam.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Drs Sulaimen bin Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, dengan Usul yang dibawa oleh Timbalan Menteri yang

berbunyi bahawa mengikut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini tidak akan ditangguhkan pada hari ini hingga pukul 8.45 malam dipersetujukan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa, mengikut Peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1). Dewan ini tidak akan ditangguhkan sehingga pukul 8.45 malam.

RANG UNDANG-UNDANG PERKHIDMATAN POS

Tuan Yang di-Pertua: Silakan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab Ahli Yang Berhormat dari Bayan Baru, iaitu faedah penswastan kepada kakitangan, pihak Kerajaan sedar akan akibat-akibat penswastan termasuk kepada kakitangan Jabatan Perkhidmatan Pos. Dengan itu, Kementerian saya sedang merangka syarat-syarat dan terma-perkhidmatan yang tidak kurang baiknya daripada apa yang mereka menikmati sekarang. Berkenaan dengan perkara yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat yang sama, iaitu berkenaan dengan kenaikan bayaran pos, suka saya menjawab sedikit kepada Ahli Yang Berhormat, iaitu bayaran pos yang kita ada sekarang telah ditetapkan 8 tahun yang lalu iaitu pada 23hb Disember, 1982. Selepas itu kita tidak melaksanakan apa-apa kenaikan bayaran pos.

Tetapi berkenaan dengan pos keluar negeri, kita ada juga cadangan untuk menaikkan kadar-kadar bayaran pos ini antara 40% hingga 221% oleh Kesatuan Pos Sedunia iaitu Universal Postal Union mulai 1hb Januari, 1991, iaitu bagi perkhidmatan mail antarabangsa dan kenaikan kos operasi ke atas kategori-kategori mail tertentu bagi perkhidmatan mail dalam negeri. Oleh yang demikian cadangan masih di dalam pertimbangan.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Nilam Puri membangkitkan perkara-perkara berkenaan dengan mesin pengisian automatik yang tidak memuaskan dan pengisian secara manual adalah lebih baik dan juga beliau membangkitkan berkenaan dengan penggunaan poskod. Tuan Yang di-Pertua, setakat ini semua negeri, kecuali Melaka dan Alor Setar serta Petaling Jaya yang belum dilengkapi dengan mesin pengisian automatik. Penggunaan mesin ini adalah baik, kerana mesin ini boleh mengisi di antara 25,000 hingga 30,000 pucuk surat sejam berbanding dengan 1,500 secara purata apabila diisi secara manual. Yang kedua, penggunaan poskod adalah tinggi apabila dibanding dengan negara-negara jiran. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, penggunaan adalah 85% di dalam tanahair kita. Program untuk meningkatkan penggunaan poskod dijalankan oleh Jabatan Perkhidmatan Pos dari masa ke semasa.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Nilam Puri telah menuduh beberapa perkara dengan membuat tohmahan bahawa surat-surat yang dikirim adalah ditapis. Suka saya menjelaskan di sini bahawa tohmahan-tohmahan itu adalah tidak benar.

Di dalam Rang Undang-Undang yang dicadangkan, syaraikat yang diswastakan iaitu pelesen tidak mempunyai kuasa untuk membuka sebarang barang pos, hanya Ketua Pengarah Pos yang mempunyai kuasa dalam hal-hal tertentu sahaja iaitu Seksyen 7(1) apabila Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertua Agong memberi kuasa kepadanya. Seksyen 20 apabila disyaki barang pos yang dikirimkan, berlanggaran dengan Akta ini, misalnya mengandungi bahan-bahan lucah, atau dadah dan sebagainya. Malahan Seksyen 31 menjadikan kesalahan bagi sesiapa membuka mana-mana surat yang sepatutnya diserahkan.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Kelang telah membangkitkan isu-isu berkenaan

dengan surat-surat hilang. Memandangkan tiada rekod untuk surat biasa, maka tidak dapat dipastikan bilangan surat biasa yang dilaporkan hilang. Walau bagaimanapun, atas setiap aduan seumpama ini, tindakan pentadbiran telah diambil untuk mengatasinya. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, semua surat-surat yang telah kita hantar dengan register iaitu kita telah bayar ganti rugi setakat ini sebanyak \$81,000 dalam tahun 1990 sahaja tetapi bukan untuk mel-mel biasa.

Untuk menjawab Ahli Yang Berhormat dari Johor Bahru berkenaan dengan Mini Pos, Tuan Yang di-Pertua, mengenai perkhidmatan Mini Pos, syarikat pengganti akan mengkaji secara

Tuan Lau Dak Kee: (*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Ipoh bangun Yang Berhormat, hendak beri jalan?

Tuan Lau Dak Kee: Saya hendak membuat penjelasan. Mengapa surat-surat yang berdaftar itu apabila hilang melalui Pejabat Pos hanya dapat pampasan \$25 sahaja walaupun surat-surat itu atau bungkusan-bungkusan itu nilainya lebih daripada \$25 dan yang kedua mengapa sentiasa apabila surat register itu dihantar oleh penghantar penghantar, kadang-kadang hanya satu dua syarikat-syarikat itu menghadapi kehilangan surat. Apa sebab dilakukan kepada satu dua syarikat-syarikat yang tertentu itu?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kita sudah hadkan berapakah ganti rugi akan dibayar jikalau surat-surat register itu hilang. Jikalau ada juga orang yang suka menghantar sampai \$1,000 dalam surat register itu, itu bukan salah kita. Tetapi apa yang kita boleh bayar hanya \$25 sahaja.

Kedua, bila kita hantar surat register pada tiap-tiap rumah, penerima itu kadangkala dia terima surat, tidak bagi kepada sesiapa yang dialamatkan surat

itu. Jadi, inilah masalah-masalah. Kadangkala posmen hantar ke rumah-rumah, lima enam kali tiada orang dia pergi kerja, balik malam sahaja. Jadi kadangkala ada juga suri rumahtangga ada menerima surat tidak bagi kepada suaminya bila dia lapor sudah hilang, walaupun kita tunjuk tandatangan dia daripada rumah itu, mereka kata ini bukan tandatangan saya. Kita mesti bayar kepada mereka, oleh kerana inilah yang menjadi masalah yang dihadapi oleh kita.

Satu lagi, Yang Berhormat, saya tidak ingat, sudah lupa, bolehkah ulang semula?

Tuan Lau Dak Kee: Surat-surat yang hilang itu, apabila melalui Pejabat Pos hanya kepada satu dua syarikat di mana sentiasa kita menghantar barang-barang bernilai melalui pos itu dikatakan hilang. Mengapa selalu berlaku begitu. Saya dapati banyak surat-surat berdaftar yang kita boleh nampak tanda-tanda yang ianya telah dibuka oleh orang yang kita tidak tahu. Mengapa ini berlaku? Saya hendak minta penjelasan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, jikalau Ahli Yang Berhormat boleh beritahu kepada saya, manakah satu syarikat yang biasa hilang surat itu, saya boleh menjalankan satu siasatan atas pegawai-pegawai yang menjaga kawasan itu. Tanpa bukti itu, saya percaya susah untuk menyasiat.

Tuan Yang di-Pertua

Tuan Haji Mohamad bin Sabu: (*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Nilam Puri bangun, Yang Berhormat.

Tuan Haji Mohamad bin Sabu: Yang Berhormat Menteri telah menjawab pertanyaan daripada Nilam Puri tetapi ada satu bahagian belum dijawab iaitu tentang Timbalan Menteri Pos dahulu telah mengumumkan iaitu

pada hari Jumaat ditutup daripada pukul 12.00 hingga pukul 2.00 untuk membolehkan kakitangan sembahyang Jumaat tetapi sekarang arahan itu telah ditarik balik. Kenapa ditarik balik?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, kita semua sedar ini negara Islam. Tidak ada siapa yang boleh menarik balik. Siapa yang sembahyang mengikuti dengan masa yang ditetapkan oleh Tuhan, beliau telah diberi kebenaran. Menteri tidak menandatangani apa-apa arahan seperti itu. Jikalau ada tuduhan, Yang Berhormat boleh tulis surat kepada saya, saya akan ambil tindakan atas pegawai itu.

Tuan Haji Mohamad bin Sabu: Dahulu telah dipersetujui termasuk Pengarah Pos iaitu terus tutup 12.00 hingga pukul 2.00. Sekarang arahan itu ditarik balik. Jadi, kenapa? Maksudnya bukan menghalang orang bersembahyang. Semua kakitangan tidak dapat bersembahyang yang bila sampai pukul 12.00 hingga pukul 2.00. Sekarang ini ditarik balik. Itu sahaja.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Yang Berhormat dari Nilam Puri, saya akan siasat mengenai perkara ini.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Johor Bahru iaitu mengenai perkhidmatan Mini Pos

Tuan Lau Dak Kee: (*Bangun*)

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Yang Berhormat dari Ipoh bangun pula.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Sedikit sahaja boleh.

Tuan Lau Dak Kee: Terima kasih. Saya hendak tahu apa yang patut saya buat jikalau surat-surat saya walaupun surat biasakah, surat berdaftarkah ataupun bungkusan yang didapati ada

tanda-tanda di mana surat itu ataupun bungkusan itu telah dibuka oleh orang lain, yang tidak tahu siapa. Apa yang patut saya buat, kalau perkara ini berlaku?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Yang pertama lapor kepada Polis, yang kedua lapor ke Pejabat Pos.

Tuan Yang di-Pertua, untuk menyambung jawapan saya kepada Yang Berhormat dari Johor Bahru iaitu elaun yang dibayar sekarang adalah berdasarkan kepada beban tugas yang dijalankan oleh wakil Pejabat Pos Mini dan elaun ini dikaji setiap tahun. Di samping itu elaun yang dibayar diluluskan oleh Kementerian Kewangan.

Ahli Yang Berhormat dari Kelang telah membangkitkan perkara berkenaan dengan Fasal 12, ia bermakna bahawa masih ada liabiliti oleh pemegang lesen sekiranya kehilangan salahsaran, kelewatan atau kerosakan disebabkan fraud, dengan izin, niat jahat atau cuai oleh pemegang lesen berjanji dan juga adalah tidak adil untuk meletakkan liability menyeluruh (*absolute liability*) tanpa bukti fraud, niat jahat atau cuai. Ini adalah hak asasi manusia dan berpandukan sistem keadilan dan perundangan yang diamalkan sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Parit Sulong telah membangkitkan beberapa perkara sama juga seperti apa yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Lumut berkenaan dengan monopoli. Saya percaya jawapan yang saya telah berikan tadi boleh diterangkan kepada Ahli Yang Berhormat yang sama juga.

Ahli Yang Berhormat dari Alor Setar telah membangkitkan perkara mengenai skypack dan juga beberapa courier service yang sedia ada sekarang. Suka saya menjamin kepada Dewan yang mulia ini, semua syarikat-syarikat sedang menjalankan perniagaan seperti courier service atau mini courier service

yang sedia ada boleh memohon dan pendaftaran akan diberi kepada mereka oleh Menteri.

Ahli Yang Berhormat dari Maran membangkitkan perkara berkenaan perkhidmatan pos di luar bandar. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan sentiasa sedar atas perkhidmatan pos di luar bandar dan usaha dijalankan untuk meninggikan mutu perkhidmatan pos di luar bandar. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, daripada 546 buah pejabat pos, 350 adalah dalam kawasan luar bandar. Dari 186 buah pejabat pos mini, 116 adalah di luar bandar serta 231 buah pejabat pos bergerak iaitu dengan mobile dan lain-lain. 1,519 wakil pos adalah di kawasan-kawasan luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, suka saya menjawab kepada kawan baik saya dari Petaling Jaya (*Ketawa*) berkenaan dengan kekurangan kakitangan dan juga mel ke Cheras dihantar seminggu sekali. Suka saya menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat dari Petaling Jaya, tujuan saya bukanlah untuk marah atau tidak memberi apa-apa keterangan kepada beliau, tetapi apa yang saya cakap tadi iaitu saya mahu kita ikut Standing Order yang sedia ada. Apa yang diminta oleh Ahli Yang Berhormat, saya bertanggungjawab untuk menjawab iaitu berkenaan dengan Kementerian saya telahpun membangkitkan soal kekurangan kakitangan dengan agensi pusat dan sebanyak 320 jawatan posmen dan 305 jawatan kerani telah diluluskan. 302 posmen akan dilantik dalam bulan Ogos, 1991 dan urusan mengenai jawatan kerani sedang diuruskan.

Mengenai mel ke Cheras dihantar seminggu sekali adalah tidak benar. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kawasan Cheras diberikan perkhidmatan serahan setiap hari seperti di kawasan-kawasan bandar yang lain. Jikalau Ahli Yang Berhormat ada apa-apa aduan, boleh melaporkan kepada kita dan kita boleh juga menjalankan satu siasatan

berkenaan dengan perkara itu. Dengan cadangan untuk melanjutkan penyerahan sehingga 7.00 malam serta perlantikan posmen baru, perkhidmatan penyerahan surat akan dipertingkatkan lagi.

(Timbalan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyuarat)

Tuan Yang di-Pertua, suka saya menjawab Ahli Yang Berhormat dari Kepong iaitu berkenaan latihan perkomputeran. Yang kedua, sama ada on-line atau tidak. Yang ketiga, kos program perkomputeran. Latihan perkomputeran semua kakitangan yang terlibat telah diberi latihan yang sesuai sejak tahun lalu. Dengan itu, kakitangan berkenaan adalah fasih dalam pengendalian komputer dan telah menjalankan tugas masing-masing dengan sempurna. Selain daripada itu, program latihan dan latihan semula dijalankan dari semasa ke semasa untuk mencapai kemahiran

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Menteri, Kepong bangun, beri jalan?

Dr Tan Seng Giar: Penjelasan. Adakah mereka ini dihantar ke PNB untuk latihan, kerana perkomputeran ini dijalankan oleh PNB dan mereka dihantar ke PNB untuk latihan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, sistem yang ada sekarang ini kita hantar pegawai-pegawai ke PNB, ada juga pegawai-pegawai dari PNB datang ke tempat untuk memberi keterangan dan latihan. Ada dua urusan sedang dijalankan. Dalam fasa satu sebanyak 280 buah pejabat pos telahpun dilengkapkan dengan komputer yang mana adalah on-line sejak 1hb Januari 1991. Tindakan sedang diambil bagi fasa dua. Kos fasa satu ialah lebih kurang \$44 juta sahaja,

Ahli Yang Berhormat dari Kepong. Fasal yang kedua iaitu anggaran \$70 juta tetapi belum dibelanjakan lagi. Fasa satu walaupun saya kata dahulu lebih kurang \$50 juta, tetapi apa yang kita belanja itu \$44 juta sahaja.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, suka saya minta penjelasan di sini kalau PNBlah yang akan mengambilalih sebagai syarikat pengganti, mengapa mereka tidak mengeluarkan wang ini dan wang ini dikeluarkan oleh pihak Kerajaan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Ini bukan kita keluarkan wang, wang itu dibayar oleh PNB. Tiap-tiap tahun kita menjalankan perkhidmatan kepada mereka iaitu lebih kurang \$2 juta, kita potonglah daripada perkhidmatan yang kita beri kepada mereka. Pada akhirnya komputer jadi komputer pejabat pos, kita tak bayar balik kepada mereka. Kita gunakan komputer itu untuk perkara-perkara iaitu ASN dan lain-lain. Pada masa akan datang bila kita beri latihan yang lebih kepada kakitangan untuk kegunaan pejabat ois sendiri iaitu bayaran LLN, bayaran lain-lain boleh digunakan dengan komputer yang sama. Pada masa itu kita bayar sewa kepada PNB. PNB sedang membayar lebih kurang \$2 juta tiap-tiap tahun untuk perkhidmatan yang telah diberikan oleh pos kepada mereka. Itu dia tak bayar sekarang, tetapi kita potong daripada kos komputer, pada akhirnya komputer ini akan menjadi harta pejabat pos.

Dr Tan Seng Giaw: Penjelasan. Tuan Yang di-Pertua, yang penting sekali komputer ini dalam masa 4-5 tahun itu akan jadi komputer model yang lama dan model yang baru hendak diperolehi. Apakah akan terjadi bila komputer ini out-of-date? Masih on-line lagi, tetapi out-of-date, kita terpaksa adakan komputer yang baru.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Saya menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat, dalam komputer ada hardware dan software. Hardware kira lain dan software kira. Saya sendiri pun

jalankan komputer juga. Berapa komputer pun saya boleh buat operasi. Software sekali-sekali kita tukar satu tahun, dua tahun. Ada juga kita menambahkan lebih kemudahan dalam software tetapi komputer hardware yang kita boleh gunakan, bila kita guna, ada tukaran sedikit sini-sana untuk mengikuti dengan masa. Oleh kerana itu, saya percaya kita boleh menggunakan komputer itu bila kita masukkan perkara-perkara kita sendiri, iaitu kerja-kerja pos masuk dalam komputer itu. Saya percaya kita boleh dapat lebih hasil yang mana mereka akan boleh selesaikan bayaran dalam tempoh 11 atau 12 tahun, tidak ada masalah.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya saya suka menjawab kepada Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka berkenaan dengan pejabat pos di bandar Melaka mempunyai rancangan untuk membina pejabat pos di bangunan Pejabat Pos Besar yang lama, tetapi seperti apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi berkenaan dengan masalah-masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk yang suka juga

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar:
(Bangun)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Menteri, Batang Lupar bangun.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Oh!

Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Minta maaf, Yang Berhormat Dato'. Saya dengar yang akhir ini mengenai Batang Lupar belum menjawab lagi. Apa hal dengan permintaan helikopter, minta speed boat yang menghantar melati?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Minta maaf, Yang Berhormat, selepas itu saya akan jawab.

Tuan Chian Heng Kai: (Bangun)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya.

Tuan Chian Heng Kai: Tuan Yang di-Pertua, sayapun belum dapat jawapan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Boleh. Untuk menjawab Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka, perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi berkenaan dengan satu pejabat pos sementara, saya akan menyiasat sama ada kita boleh mengadakan satu pejabat pos sementara untuk mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh penduduk-penduduk di kawasan yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi.

Berkenaan dengan Ahli Yang Berhormat dari . . .

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Kota Melaka bangun.

Tuan Lim Guan Eng: Terima kasih. Cadangan yang dibuat oleh Kerajaan Negeri Melaka adalah satu cawangan pos tetap, bukan sementara. Tetapi saya tidak faham apakah masalah yang menyebabkan pembukaan cawangan itu dan saya dapat harap Yang Berhormat Menteri boleh menggunakan jasa baiknya untuk mempercepatkan cawangan pos supaya operasinya boleh dimulakan dengan secepat mungkin. Sekian, terima kasih.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka, bangunan lama adalah menjadi satu bangunan sejarah dan oleh kerana Kerajaan Melaka mahu mengambilalih bangunan, kita minta gantirugi untuk membina pejabat pos baru. Jadi, perkara ini saya boleh siasat dengan lebih mendalam untuk mengatasi masalah.

Untuk menjawab soalan Ahli Yang Berhormat dari Bukit Mertajam, walaupun ada juga pengumuman pada masa dahulu iaitu pembayaran lesen dan

lain-lain boleh dijalankan melalui pejabat pos dan lain-lain, itu belum dilakukan lagi oleh kerana saya percaya jabatan-jabatan berkenaan mesti berhubung dan juga mengadakan satu perjanjian dengan pejabat pos untuk menjalankan kegiatan-kegiatan seperti itu. Oleh kerana itu kita tidak boleh mulakan perkhidmatan seperti itu yang pertama kerana tidak ada permintaan daripada mereka; yang kedua seperti apa saya jawab kepada Ahli Yang Berhormat dari Kepong tadi, kita mesti mengadakan on line computer untuk memberi keterangan yang lebih lanjut kepada tiap-tiap agensi, barulah kita boleh mulakan.

Tuan Chian Heng Kai: Saya minta Yang Berhormat Menteri memberitahu sama ada Kementerian beliau bercadang atau berhasrat untuk menerima cadangan itu.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Jikalau ada juga cadangan, saya terima. Kita bukan tak mahu terima. Kita terima, kita dapat hasil. Lebih hasil lebih baik.

Tuan Chian Heng Kai: Sudah terima atau tidak oleh Kementerian Yang Berhormat? Sudah terima atau tidak?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Kementerian saya menerima tetapi agensi-agensi yang lain belum buat apa-apa perjanjian dengan agensi kita lagi. Itu satu masalah. Satu lagi berkenaan dengan Ahli Yang Berhormat dari Batang Lupa.

Tuan Lim Guan Eng: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya.

Tuan Lim Guan Eng: Penjelasan. Tadi Yang Berhormat terlupa menjawab tentang setem hasil lima sen yang tidak dikeluarkan lagi oleh pihak Kementerian Pos. Saya harap boleh memberikan satu jawapan sama ada setem hasil akan dikeluarkan sekali lagi.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, saya tidak ada apa-apa maklumat berkenaan dengan itu. Saya akan dapatkan maklumat daripada Jabatan Perkhidmatan Pos sebelum saya beri kepada Ahli Yang Berhormat. Itu adalah satu maklumat yang saya belum ada. Berkenaan dengan perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari

Tuan Lau Dak Kee: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya, Ipoh bangun.

Tuan Lau Dak Kee: Berkenaan dengan setem hasil itu, bolehkah Yang Berhormat Menteri menjelaskan sama ada nilai setem hasil itu adalah sama dengan nilai setem biasa atau tidak sebab saya dapati bahawa ada seperti Pejabat Pendaftaran Negara tidak menerima setem-setem hasil sebagai setem bayaran. Mengapa setem hasil itu tidak bernilai dengan setem biasa?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Itulah tadi saya beritahu kepada Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka, saya tidak ada butir-butir berkenaan dengan itu. Saya boleh dapatkan butir-butir itu daripada Jabatan Perkhidmatan Pos. Apakah perbezaan di antara setem biasa dan setem hasil itu adalah satu subjek yang saya tidak tahu setakat ini. Bila kita tidak tahu, lebih baik kita katalah tidak tahu. Saya akan dapatkan maklumat berkenaan dengan itu.

Untuk menjawab soalan Ahli Yang Berhormat dari Batang Lupar itu, masalah

Tuan Chian Heng Kai: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya, Bukit Mertajam bangun.

Tuan Chian Heng Kai: Lagi satu perkara iaitu berkenaan dengan surat-surat yang dirampas oleh pihak-pihak tertentu. Perkara itu belum mendapat jawapan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Saya sudah jawab tadi.

Tuan Chian Heng Kai: Jawab kepada Yang Berhormat dari Nilam Puri.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Ya.

Tuan Chian Heng Kai: Tetapi saya ingin tahu sekiranya surat-surat dirampas atau ditapis oleh pihak polis, sama ada sipenerima atau sipengirim dapat diberitahu.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Ahli Yang Berhormat dari Bukit Mertajam, surat kita tidak ada apa-apa. Seperti apa yang saya katakan tadi, ada dua arahan, Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong sahaja boleh mengarahkan itu.

Yang kedua berkenaan dengan bungkusan. Kita akan menjalankan tugas dengan dua pihak-satu pihak Polis dan satu lagi pihak Kastam. Kastam mempunyai kuasa membuka bungkusan untuk mendapat tahu apa yang mereka declare betul atau tidak. Itu satu sahaja.

Tuan Chian Heng Kai: Maksud saya ialah mengenai dengan surat yang ditapis atau dirampas oleh pihak Polis sama ada pihak yang berkenaan seperti sipengirim atau sepenerima akan diberitahu suratnya telah ditapis atau telah dirampas. Itu sahaja.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tidak, kita tidak mempunyai kuasa untuk membuat itu sekarang. Setakat ini saya tidak ada menerima apa-apa aduan berkenaan dengan itu. Jikalau Ahli Yang Berhormat ada apa-apa aduan, itu boleh disiasat.

Ahli Yang Berhormat dari Batang Lupar, berkenaan dengan poskod saya telah jawab bersama dengan jawapan-

jawapan yang lain iaitu berkenaan dengan kawasan luar bandar. Ahli Yang Berhormat telah mencadangkan tadi iaitu untuk menghantar surat-surat dengan helikopter dan service yang lain, bukan? Saya percaya selepas Jabatan Perkhidmatan Pos ini diswastakan, mereka boleh mengadakan lebih kemudahan seperti apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi. Mereka juga boleh menjalankan tugas itu dengan lebih lancar.

Itu sahajalah, Tuan yang di-Pertua, jawapan daripada saya.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 50 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERKHIDMATAN POS (SYARIKAT PENGANTI)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.50 ptg.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Seri S. Samy Vellu): Tuan Yang di-Pertua, saya memohon menca-

dangkan suatu Akta untuk mengadakan peruntukan mengenai perletakhakan harta, hak dan liabiliti Jabatan Perkhidmatan Pos Malaysia kepada sebuah syarikat, diperuntukan mengenai perkara-perkara berhubung dengan kakitangan, mengenai perkara-perkara lain yang berkaitan dengannya dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah menetapkan supaya Jabatan Perkhidmatan Pos diperbadankan untuk diswastakan kelak bagi mencapai faedah-faedah berikut:

- pencapaian matlamat perkhidmatan produktiviti dan kemajuan yang lebih tinggi bagi Jabatan Perkhidmatan Pos;
- kebebasan komersial bagi menjadikan Jabatan Perkhidmatan Pos lebih berdaya saing dan keberkesanan dalam memberikan perkhidmatan pos;
- menghasilkan faedah ekonomi dan kewangan kepada Kerajaan secara langsung dan tidak langsung melalui pengurangan beban pentadbiran dan kewangan;
- pengurangan saiz perkhidmatan pos;
- pendapatan dari pajakan tanah dan cukai-cukai.

Bagi membolehkan Jabatan Perkhidmatan Pos diperbadankan, Kerajaan telah bersetuju supaya sebuah syarikat yang dimiliki sepenuhnya oleh Kerajaan pada peringkat permulaan ditubuhkan.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos (Syarikat Penganti) 1991 adalah merupakan satu akta yang bertujuan menyediakan peruntukan bagi perletakhakan harta, hadkan liabiliti yang berkaitan dengan perkhidmatan pos.

Di bawah Fasal 3(1), Menteri yang berkuasa iaitu Menteri Tenaga, Telekom dan Pos boleh dari masa ke semasa, melalui perintah yang disiarkan di dalam

Warta, menetapkan sesuatu tarikh perletakan dengan izin, vesting date dan pada tarikh itu segala harta, hak dan liabiliti Kerajaan Malaysia berhubung dengan perkhidmatan pos yang dinyatakan oleh Menteri dalam perintah itu dipindahkan, kecuali yang perlu dikekalkan bagi maksud kawalselia kepada syarikat pengganti tanpa apa-apa jua pun pemindahhakan, penyerahhakan atau pemindahan atau, dengan izin, without any conveyance assignment or transfer whatever, dengan izin, tanah-tanah Persekutuan yang akan dipindahkan kepada syarikat akan diberi secara pajakan mengikut tempoh tertentu. Dalam tempoh berkenaan, syarikat boleh mengguna dan mengurusniagakan tanah-tanah yang terlibat. Syarikat pengganti akan diberi lesen untuk berfungsi dan beroperasi, memberikan perkhidmatan pos seperti yang dijalankan oleh Jabatan Perkhidmatan Pos sekarang.

Di bawah Fasal 4, Rang Undang-undang ini memperuntukkan supaya sekuriti-sekuriti syarikat Pengganti diterbitkan atau diumpukkan kepada Menteri Kewangan yang diperbadankan melalui Akta Menteri Kewangan (Pemerbadanan) 1957 dan bagi apa-apa pelupusannya.

Di bawah Fasal 5 Rang Undang-undang ini memberi kuasa kepada Menteri Kewangan, selepas berunding dengan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, untuk memperolehi sekuriti-sekuriti syarikat pengganti atau subsidiarinya atau hak untuk memohon beli sekuriti-sekuriti itu dan melupuskannya.

Fasal 6 Rang Undang-undang ini memberikan kuasa kepada Menteri Kewangan, selepas berunding dengan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, untuk melantik penama-penama untuk menjalankan fungsi-fungsinya.

Fasal 7 mengadakan peruntukan bagi struktur kewangan syarikat pengganti.

Fasal 8, memperuntukkan bahawa setiap orang yang diberikan pilihan oleh Kerajaan dan memilih untuk berkhidmat sebagai pekerja syarikat pengganti hendaklah diambil bekerja oleh syarikat itu atas terma-terma dan syarat-syarat perkhidmatan yang tidak kurang baiknya daripada terma dan syarat-syarat perkhidmatan Jabatan Perkhidmatan Pos sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Abdul Ghani bin Othman): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos (Syarikat Pengganti) 1991 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

6.55 ptg.

Dr Kua Kia Soong (Petaling Jaya): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya melanjutkan ucapan saya, saya mula daripada ucapan saya dalam membahaskan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos. Tadi Tan Sri Yang di-Pertua telah beri kebenaran kepada saya untuk melanjutkan ucapan saya dalam pembahasan ini. Saya harap saya boleh habiskan ucapan saya tanpa gangguan. Dan saya pun minta kesabaran Menteri oleh sebab saya pun sangat prihatin atas kesihatan beliau oleh sebab saya dengar suaranya pun hendak hilang

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, teruskan.

Dr Kua Kia Soong: Okay

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Point of order 36(1), Tuan Yang di-Pertua, teruskan ucapan.

Dr Kua Kia Soong: Saya akan teruskan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, teruskan.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak akan beri jalan kepada sesiapa pun, kecuali Menteri.

Tuan Yang di-Pertua, dalam penswastaan perkhidmatan pos, saya ingin minta satu jaminan daripada Kementerian supaya apa yang telah berlaku dalam corporatisation Tenaga Nasional tidak akan berulang lagi dalam perkhidmatan pos. Apa yang telah berlaku dalam Tenaga Nasional sehingga sekarang, saya masih belum menerima jawapan bertulis yang memuaskan daripada Menteri.

Dato' Seri S. Samy Vellu: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, point of order?

Dato' Seri S. Samy Velly: Saya percaya Ahli Yang Berhormat dari Petaling juga boleh mengikuti Standing Order, tetapi beliau masih juga menumpu kepada satu perkara. Tuan Speaker sudah beri ruling atas perkara itu. Sekali lagi dia bangun, bangun, bangun, saya sudah cabar dia supaya beri laporan kepada BSN supaya yang salah boleh ditangkap, boleh didenda, boleh masuk penjara. Dia tidak ikut. Dia buang masa sahaja, Tuan Yang di-Pertua. Ruling sudah diberi oleh Tuan Yang di-Pertua dalam Dewan yang mulia ini.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Teruskan Yang Berhormat.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Apa kandungan-kandungan ucapan Ahli Yang Berhormat itu ialah isi untuk

mengatakan satu lagi, dengan izin, publication di luar seperti majalah 'Roket' yang sudah pergi atas belum turun lagi. Itulah ucapannya. Ucapan beliau tidak bertanggungjawab, tidak berkenaan dengan masa depan tanahair ini. Oleh kerana itu saya minta Ahli Yang Berhormat bertanggungjawab. Kalau ucapan Yang Berhormat bertanggungjawab, saya boleh jawab sama dia.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Menteri, saya buat ruling.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, tadi

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, sebentar. Kalau tidak mahu diganggu, sila tumpukan perbincangan kepada topik yang berkenaan. Kalau Menteri sudah bangkitkan, dia lebih tahu tentang perkara itu, dia bangkitkan perkara yang tidak berkaitan. Saya buat ruling, kalau Menteri kata tidak berkaitan dia lebih tahu tentang perkara itu. Saya menerima tidak berkaitan. Jadi, Yang Berhormat dibenarkan berucap

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): . . . sebentar, dibenarkan, berucap mengikut tajuk yang telah ditetapkan. Sila.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, with respect, kalau mengenai perkara penswastaan, Ahli-ahli Parlimen tidak boleh merujuk kepada penswastaan Telekom dan Tenaga Nasional, saya rasa pembincangan ini tidak bererti. Tadi saya telah kata Tan Sri Yang di-Pertua telah marah

Dato' Seri S. Samy Vellu: 36(1)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Point of order.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Ahli Yang Berhormat boleh juga merujuk kepada perkara-perkara berkenaan dengan Tenaga Nasional, tetapi bukan berkenaan dengan perkara-perkara daripada satu surat yang tidak bertandatangan dan tuduhan-tuduhan itu tidak betul dan tidak boleh diterima oleh sesiapa pun, itu jadi kandungannya. Itu sahaja yang saya bangkitkan, saya bangun untuk membantah perkara itu.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, saya belum mula ucapan saya lagi

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, tunggu sebentar. Kalau kita diminta ruling, ini kerjasama, Menteri sudah mengatakan bahawa perkara itu tidak perlu dibangkitkan, saya bersetuju dengan dia. Saya benarkan Yang Berhormat berucap semata-mata

Dr Kua Kia Soong: With respect, Tuan Yang di-Pertua, kalau saya belum mula ucapan saya . . .

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Kita bagi dia peluang mulakan ucapan sedikit, jangan terlalu jauh daripada tajuk. Teruskan.

Dr Kua Kia Soong: Bagaimana Menteri tahu apa yang saya hendak timbulkan? Saya harap ucapan saya tidak akan dikacau lagi. Saya kata, saya ulang sekali lagi, sehingga sekarang belum lagi menerima jawapan bertulis yang memuaskan daripada Yang Berhormat Menteri sebagaimana yang beliau janjikan kepada sessi Parlimen yang lalu, melibatkan soal-soal salah laku dalam pemberian kontrak kepada kontraktor yang dipilih-kasih walaupun mereka ini telah bertanggungjawab dalam kegagalan

Dato' Seri S. Samy Vellu: (*Bangun*)

Seorang Ahli: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Point of order, dua Ahli bangun. Yang Berhormat Menteri.

Dato' Seri S. Samy Vellu: 36(1). Tuan Yang di-Pertua, perkara ini sudah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat yang sama, saya telah minta ruling daripada Yang Berhormat Tuan Speaker, dan Tuan Speaker pun sudah beri ruling pada hari itu bahawa apa-apa kandungan daripada surat yang tebalnya sama ada 1 inci atau 50 inci, tidak ada menandatangani, tidak boleh dibangkitkan. Ruling itu diberi oleh Tuan Speaker, bukan ruling saya.

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat sebentar. Apabila seseorang Ahli membangkitkan sesuatu perkara biarlah Yang di-Pertua memutuskan dahulu. Sebentar, Yang Berhormat

Dr Kua Kia Soong: Saya bangkitkan ini kerana ada fakta-fakta dan informasi yang baru

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, ini adalah amaran penghabisan. Ucapan atas perkara-perkara yang berkaitan sahaja. Tolonglah bercakap mengenai perkara yang berkaitan dengan Rang Undang-undang ini. Kalau Yang Berhormat berucap berkenaan lain-lain perkara, Peraturan Mesyuarat jelas, kita tak boleh benarkan.

Dr Kua Kia Soong: Bukan, perkara yang berkaitan dengan penswastaan perkhidmatan pos

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Kalau Yang Berhormat berucap berkenaan dengan lain-lain perkara-Peraturan Mesyuarat jelas-kita tak boleh benarkan.

Dr Kua Kia Soong: Bukan. Kalau saya tidak merujuk kepada penswastaan Tenaga Nasional, perbahasan ini tidak ada erti.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat cerita tentang notis, tentang surat. Kita menceritakan tentang Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita sekarang ini.

Dr Kua Kia Soong: Apa yang dibangkitkan sekarang ialah penswastaan perkhidmatan pos. Tadi dalam perbahasan Rang Undang-undang Perkhidmatan Pos, saya sudah kata penswastaan Tenaga Nasional, penswastaan Telekom dan penswastaan Pos adalah satu contoh yang baik untuk Ahli-ahli Parlimen membuat perbandingan antara tiga peringkat penswastaan. Oleh sebab itu saya kata jawapan, ucapan Menteri tidak matang. Bukan oleh sebab usia dia orang tua, tetapi oleh sebab jawapan dia tidak matang.

Dato' Seri S. Samy Vellu: 36(1). Saya ingat kerana Yang Berhormat Ahli yang baru, dia tidak tahu perjalanan Parlimen. Tiap-tiap perkataan yang dibuat ada direkodkan oleh pegawai-pegawai dan juga mesin recording. Jangan tukar perkataan. . . .

Dr Kua Kia Soong: Ada saya kata tidak matang.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Kedua-dua Yang Berhormat, saya buat ruling yang penghabisan sekali dan janganlah katakan saya tak adil, kerana saya cukup adil. Last warning. Yang Berhormat, sila berucap, tumpukan kepada tajuk ini, tolonglah. Selepas itu kalau Yang Berhormat

Dr Kua Kia Soong: Tuan Yang di-Pertua, kalau saya tidak boleh berucap mengenai penswastaan pos, saya rasa tidak ada erti

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Kalau Yang Berhormat tidak ikut dan tak patuh arahan, Yang Berhormat kena ganggu-itu yang pertama. Kedua, saya akan memberi peluang kepada Ahli yang lain.

Dr Kua Kia Soong: Kalau saya tidak boleh merujuk kepada penswastaan Tenaga Nasional, Telekom dan Pos, ketiga-tiga perkhidmatan yang di bawah tangan Menteri, saya rasa perbahasan ini tidak ada erti. Saya tidak mahu mengambil bahagian dalam perbahasan ini. (*Disampuk*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat hendak berucap atau tidak?

Dr Kua Kia Soong: Saya hendak berucap, tetapi saya hendak timbulkan apa yang boleh berlaku dalam proses penswastaan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, saya sudah jelaskan tadi, sebagai Menteri yang bertanggungjawab, dia lebih tahu di mana perkara itu sebenarnya.

Dr Kua Kia Soong: Bukan. Menteri. Saya rasa jawapan Tuan Yang di-Pertua tidak adil, ruling mesti mula daripada Tuan Yang di-Pertua sendiri, bukan daripada Menteri.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Point of order 42. . . .

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, sebentar, Yang di-Pertua membuat ruling berpanduan kepada panduan-panduan tertentu.

Dr Kua Kia Soong: Tetapi ruling Tuan Yang di-Pertua itu merujuk kepada Menteri, bukan daripada ruling asal, daripada Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ruling itu berpandu kepada butir-butir yang dikemukakan oleh Menteri yang lebih mengetahui tentang perkara itu.

Dr Kua Kia Soong: Bukan, saya rasa jawapan ini tidak adil, jawapan ini tak betul.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Point of order 42. Seseorang Ahli hendaklah duduk bila Tuan Yang di-Pertua bercakap. Hormatlah sedikit Dewan ini.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, sila teruskan ucapan, tumpukan kepada perkara ini.

Dr Kua Kia Soong: Bukan, saya hendak mendapat satu ruling yang patut, satu ruling yang adil. Kalau saya tidak boleh

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat tidak boleh mempertikaikan keputusan Yang di-Pertua, saya sudah katakan tadi.

Dr Kua Kia Soong: Bukan, kalau keputusan Tuan Yang di-Pertua asalnya daripada Tuan Yang di-Pertua, itu betul. Saya accept, saya boleh menerima. Tetapi Tuan Yang di-Pertua kata, ruling ini asalnya daripada Menteri, oleh sebab Menteri tahu semua perkara. Saya rasa ruling ini tak adil, tak patut.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat tidak boleh mempetikaikan keputusan Yang di-Pertua. Sekali lagi saya memberi warning. Mahu berucap atau tidak? Kalau mahu berucap, teruskan dan tumpukan kepada tajuk. Kalau tidak, kita beri peluang kepada Ahli-ahli yang lain.

Dr Kua Kia Soong: Kalau tak boleh, saya rasa tak ada erti.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ada lagi lain-lain yang hendak membahas? Kepong.

7.05 *ptg.*

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini adalah serupa dengan Rang Undang-undang yang dibentangkan untuk Syarikat Pengganti KTM. Seperti yang telah kami sarankan dalam perbincangan tersebut, syarikat yang terpilih untuk mengambil Jabatan Perkhidmatan Pos ini mestilah benar-benar berke-mampuan, beroleh keuntungan menerusi kecekapan mengurus dan bukannya asyik bergantung kepada bantuan Kerajaan baik daripada segi keutamaan menerima kontrak atau bantuan kewangan berbentuk tambahan pelaburan, ekuiti Kerajaan dalam syarikat, jaminan pinjaman dan sebagainya.

Tidak kurang mustahaknya juga ialah syarikat itu mesti juga beretika. Di sini saya hendak bertanya Yang Berhormat Menteri, bilakah penswastaan akan dijalankan dengan sepenuhnya, sama ada 3 tahun, 5 tahun dan sebagainya, kerana ada beberapa faktor yang penting. Misalnya, pada masa sekarang setahu saya ada setengah-setengah pegawai yang dilantik yang tidak berkemahiran khususnya dalam bidang-bidang seperti perakaunan, statistik, costing, kajiselidik operasi dan sebagainya. Kejanggalan pegawai-pegawai ini bertambah melarat bila mereka bersikap enggan belajar sama ada menerusi hands on experience mahupun membaca terbitan-terbitan yang tersedia wujud dengan mencukupi di Jabatan. Apakah akan terjadi dengan pegawai-pegawai seperti ini kerana di dalam penswastaannya, memang orang yang tidak cekap akan dipecatkan sama sekali ataupun diberhentikan kerja tetapi kalau tidak silap saya ada setengah-setengah pegawai seperti ini di dalam Jabatan Perkhidmatan Pos. Faktor lain yang tidak kurang penting, malah ditakrif

penghalang besar ialah kekurangan kakitangan. Daripada segi perkhidmatan Kerajaan memang kekurangan itu diakui. Menjelang bulan April 1991 terdapat 800 kekosongan jawatan yang perlu diisi dan 500 daripada pekerjaan ini adalah di Bahagian Penghantaran. Walaupun tadi Yang Berhormat telah mengesakan bahawa Kerajaan sedang mengambil kira-kira 300 pekerja yang baru, kami ingin tahu sama ada syarikat pengganti yang bakal mengambilalih Jabatan Perkhidmatan Pos bertanggungjawab sama atau tidak mengenai perlunya mengadakan bilangan kakitangan yang melebihi 12,000 orang. Memang di dalam syarikat swasta, mereka lebih mementingkan produktiviti tetapi tidak begitu asyik dengan apa yang disebutkan sebagai kekurangan pekerja.

Kalau pekerja seperti Yang Berhormat Timbalan Menteri, mungkin boleh dianggap sebagai excess, lebih daripada yang diperlukan. Sebagai pengusaha swasta, syarikat pengganti akan lebih menumpu kepada matlamat keuntungan dan jika sebarang perbelanjaan atau tanggungan kos operasi boleh dikurangkan sama ada menerusi pengkomputeran yang lebih lanjut atau, dengan izin, deployment, Tuan Yang di-Pertua, tenaga kerja tersedia ada daripada operasi-operasi yang boleh dikomputerisekan. Komputerisasikan sudah tentunya salah satu sasaran yang penting untuk slim line, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, atau trim the fact daripada bilangan kakitangan-trim the fact, mungkin kena grip pula.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya, Yang Berhormat.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat

dari Kepong, minta penjelasan, sama ada dalam masa beliau membahaskan berkenaan dengan Pos mengapa tidak dibuat perbandingan dengan Jabatan Telekom kerana sebelum Telekom diswastakan kita tidak tahu keuntungan Telekom. Tahun 1987 Telekom untung \$5 juta. Tahun 1988 - \$180 juta. Tahun 1980-\$365 juta.

Dr Tan Seng Giaw: (*Bangun*)

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Duduk dulu! Tahun sudah \$560 juta dan tahun ini baharu setengah tahun sudah untung lebih \$500 juta. Kenapa disebut perbandingan yang tidak baik? Kenapa tidak disebut perbandingan yang baik?

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, diberi betis hendak peha pula. Saya beri dia peluang untuk penjelasan, tetapi dia hendak berucap pula. Yang Berhormat Menteri, baik kita balik latihkan dia di dalam hal peraturan Mesyuarat. Sungguh malanglah dia, sebab itulah syarikat swasta memang trim the fact, mungkin satu fact akan ditrim oleh syarikat pengganti.

Dato' Dr Affifudin bin Haji Omar: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Padang Terap bangun.

Dato' Dr Affifudin bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya minta penjelasan, bukan saya hendak beri penjelasan tetapi hendak minta penjelasan. Adakah Yang Berhormat tidak pernah memikirkan bahawa dengan penswastan banyak lagi kerja patut diadakan, dan 12,000 itu mungkin tidak merupakan surplus, mungkin ianya merupakan satu perkara yang kurang, iaitu shortage of manpower. Itu Yang Berhormat tidak menghypotesisekan, Yang Berhormat hypotesised ialah benda yang negatif sahaja.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, yang negatif itu mungkin boleh berlaku kalau syarikat swasta itu ada rancangan-rancangan yang tertentu, mungkin dia mengambil pekerja-pekerja seperti itu. Itu satu kemungkinan, satu hypothesis, tetapi kalau mereka akan diambil sebagai pekerja pun, itu tidak akan timbul masalah. Masalah yang akan timbul ialah bila mereka dipecat dan diberhentikan kerja. Yang Berhormat dari Padang Terap ini dia kurang faham kerana di Padang Terap satu lapangan terbang pun tidak ada, tetapi dia berangan-angan hendak pergi ke Bima Sakti, ke Khutub Utara dan sebagainya.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, teruskan ucapan.

Beberapa Ahli: (Menyampuk)

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, bila saya berucap, diamlah dahulu. Hendak minta jalan, mintalah jalan. Salah seorang yang melakukan salah itu 'grip', sebab itu saya berharap, Yang Berhormat Menteri dapat mengajar yang baik-baik. *(Disampuk)*

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat, teruskan ucapan.

Dr Tan Seng Giaw: Ianya satu kenyataan bahawa perkhidmatan awam kita mempunyai saiz tenaga kerja yang melebihi optimumnya daripada sudut pandangan swasta. Kalau tidak, takkanlah para kakitangan, sama ada dalam LLN atau STM atau Jabatan Pos juga diberi opsyen untuk meletakkan jawatan. Mungkin Yang Berhormat Timbalan Menteri akan mengambil opsyen itu.

Dato' Seri S. Samy Vellu: (Bangun)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Ya, Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Kita bukan buat penswastaan untuk Menteri atau Timbalan Menteri, tetapi untuk Perkhidmatan Pos.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Haji Juhar bin Haji Mahiruddin): Yang Berhormat Kepong, sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Itu satu contoh sahaja. Sememangnya pilihan untuk berhenti atau memilih opsyen untuk bekerja dengan syarikat swasta adalah terpulang kepada pekerja. Akan tetapi kalaulah benar kekurangan kakitangan adalah begitu tenat dan mendesak sekali, syarikat swasta sudah tentu mengesyorkan bahawa syarat-syarat perkhidmatan adalah cukup menarik untuk mengekalkan tenaga kerja berpengalaman.

Tuan Yang di-Pertua, sehubungan dengan ini kami memerhatikan bahawa langsung tidak ada disebutkan sama ada pegawai tinggi akan terus dikehendaki melalui kursus induction, selepas itu latihan tempatan dan di luar negara di Asia Pacific Postal Training College Bangkok, sama ada mereka akan dihantar untuk induction, dilatihkan di Asia Pacific Postal Training College Bangkok setelah Jabatan Perkhidmatan Pos diswastakan. Bagaimanakah aspek ini akan dikendalikan dalam program penswastaan Jabatan Perkhidmatan Pos khususnya untuk mempertingkatkan profesionalisme perkhidmatan ini? Apakah pula pengesyoran syarikat pengganti akan mengenakan kawalan dalaman sendiri untuk mempertingkatkan profesionalisme tenaga kerja dan selain itu bagaimana pula dengan kawalan dalaman yang dilakukan oleh syarikat pengganti untuk mengesyorkan kakitangan tidak terlibat dalam kecurian surat-menyurat?

(Timbalan Yang di-Pertua mempergunakan Mesyuarat)

Tuan Yang di-Pertua, ini penting juga, kerana dengan adanya syarikat pengganti, kita mestilah adakan satu kawalan dalaman yang lebih ketat lagi.

Sungguhpun tindakan undang-undang ini adalah di bawah bidang kuasa Ketua Pengarah Jabatan Perkhidmatan Pos, akan tetapi ada baiknya kalau syarikat pengganti juga turut didenda kerana gagal untuk mengawal ketat kakitangan sendiri. Tindakan sebegini bukan sahaja mengurangkan beban Kerajaan, yang terpaksa menjalankan siasatan dan pendakwaan, tetapi juga mengesyorkan perkhidmatan yang cekap dan beramanah disediakan oleh syarikat pengganti kepada orang ramai.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah menekankan bahawa tidak kurang mustahak jika syarikat yang menjadi pengganti itu mesti beretika. Kita tidak memperlihatkan ciri ini kepada kedua-dua syarikat yang membuat tawaran untuk mengambilalih Jabatan Perkhidmatan Pos iaitu Konsortium Sapura MMC Faber Merlin, mahupun Perbadanan Nasional Berhad (PNB), kerana dalam kes Konsortium Sapura MMC Faber Merlin, kami tahu bahawa Sapura telah dilantik oleh Kerajaan pada Ogos 1987 untuk menjalankan kajian bersama-sama dengan Malaysian Institute of Economic Research (MIER) ke atas penswastan Jabatan Perkhidmatan Pos.

Pada bulan November tahun berkenaan, Sapura telah membentuk satu konsortium bersama dengan MMC dan Faber Merlin dan mengemukakan laporan kajian konsortium ke atas cadangan menswastakan Jabatan Perkhidmatan Pos, TuanYang di-Pertua.
...

Dato' Seri S. Samy Vellu: (*Bangun*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat. . .

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, saya minta Yang Berhormat itu jangan membuang masa. Saya Menteri, saya tahu tidak ada konsortium ataupun apa-apa. Ini akan dijadikan satu syarikat Kerajaan. Tidak ada apa-apa. Cadangan yang lama semua sudah dibuang. Tidak ada lagi. Sudah cukup?

Dr Tan Seng Giaw: TuanYang di-Pertua, kalau cadangan itu diketepikan maka ini adalah ke arah yang lebih betul kerana setahu kami SAPURA telah terlibat dalam urusan semacam insider trading dalam pasaran malam—pasaran saham. Ya, pasaran malam juga itu. Ya, pasaran saham—insider trading.

Dato' S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, bila kita makan nasi, telur boleh simpan dalam nasi. Kelapa tidak boleh simpan dalam nasi, tahukah? Kerajaan bukan mahu simpan kelapa dalam nasi, kita tahu berapa kita boleh simpan. Kerajaan tidak ada cadangan untuk menjual harta-harta rakyat kepada sesiapa pun. Itu saya janji kepada Ahli Yang Berhormat dari Kepong.

Dr Tan Seng Giaw: Selepas penswastan itu, harta itu terus dipegang selama-lamanya oleh Kerajaan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tadi, Ahli Yang Berhormat kata, kita akan menjualkan semua harta ini kepada konsortium. Tidak ada konsortium. Kerajaan akan menyimpan semua harta-harta Kerajaan di dalam nama syarikat yang saya sebut tadi dan daripada itu bila ini akan diswastakan, akan dijual di Bursa Saham.

Dr Tan Seng Giaw: Jadi, untuk tempoh sementara sahaja dipegang oleh Kerajaan, selepas itu diswastakan 100% dalam Bursa Saham Kuala Lumpur?

Dato' S. Samy Vellu: Belum tetap lagi.

Dr Tan Seng Giaw: Belum tetap lagi? Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya yang berucap. . . (*Disampuk*)

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Ya, bising Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Tidak bising. Terus kan. Itu tidak timbul. Jangan pandang ke sana. Pandang ke sini.

Dr Tan Seng Giaw: Saya takut kerana ada jam di situ, kalau saya dihadkan masa.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Saya akan memberi peringatan kalau perlu.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, walaupun pihak Menteri tadi telah mengatakan konsortium SAPURA tidak berbangkit, tetapi nampaknya daripada jawapan tadi ada sebutkan juga PNB.

Tetapi PNB sekarang terlibat juga dengan komputer. Tetapi komputer di . . .

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak minta penjelasan daripada Kepong sama ada beliau mengikuti atau tidak cara-cara, bagaimana Kementerian menswastakan Telekom. Kerajaan pegang 100% lepas itu dijual di pasaran saham sebahagian daripada saham mengikut cara-cara penswastakan Telekom. Jadi, baca dulu cara-cara Telekom diswastakan baru datang berucap.

Dr Tan Seng Giaw: Saya ada baca, Tuan Yang di-Pertua, Telekom itu masalah timbul. Syarikat Telekom buat apa-apa sahaja hendak dikontrol atau diselenggarakan oleh Jabatan Telekom Malaysia tetapi kerana kekurangan kakitangan ataupun kekurangan kakitangan yang mahir maka ada setengah-setengah aktiviti itu tidak dapat dikawal oleh JTM. Itu masalah timbul (*Disampuk*) padahal itu yang sebenarnya timbul.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, mengikut dengan undang-undang yang telah diluluskan

oleh Dewan yang mulia ini dalam penswastakan LLN (Lembaga Letrik Negara) Jabatan Kawalselia, iaitu Jabatan Bekalan Elektrik mempunyai kuasa untuk mendapat tahu tiap-tiap jurutera yang telah dilantik oleh PNB layak atau tidak. Untuk menetapkan satu perkhidmatan yang baik kita punyai kuasa.

Dr Tan Seng Giaw: Memang Kementerian yang berkenaan pun mempunyai kuasa ke atas JTM. Tetapi wujudnya masalah di mana JTM tidak dapat mengawal dengan rapi aktiviti STM. Ini masalah timbul. Mungkin akan timbul dengan Perkhidmatan Pos pula tetapi teladan daripada STM dan JTM itu hendaklah dipelajari oleh pihak Perkhidmatan Pos dan dia suka dengan STM sekarang bukannya dia tidak tahu apa yang berlaku. Kalau tahu pun, sengaja buat acuh tidak acuh sahaja. (Seorang Ahli: Sangkaan jahat) Berucap pula, Tuan Yang di-Pertua

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, terus kan sahaja.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi mengenai tadi Yang Berhormat pun ada sebutkan mengenai \$70 juta akan diuntukkan dan digunakan oleh Jabatan Perkhidmatan Pos untuk mempertingkatkan alat-alat dan sebagainya. Bolehkah Yang Berhormat terangkan semula mengenai hal ini kerana itulah khabarnya PNB lah yang mendapat pinjaman \$70 juta daripada pihak Jabatan Perkhidmatan Pos untuk pengkomputeran tersebut tetapi tadi Yang Berhormat telah begitu menerangkan bahawa pihak Jabatan Pos tidak mengeluarkan satu sen pun walhal bayaran PNB itu dikontrakkan (dibayar secara kontra) kerana perkhidmatan yang digunakan oleh PNB dengan Perkhidmatan Pos.

Tuan Yang di-Pertua, ada satu berita lagi mengenai PNB telah mendapat diskaun \$20 juta dari harga jualan atau

kecurangan berlaku melibatkan wang \$20 juta disebutkan. Saya pun tidak tahulah sama ada ini benar berlaku dengan Perkhidmatan Pos.

Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menanya bagaimana Kerajaan bercadang mengatasi masalah syarikat-syarikat yang membuat tawaran tidak berminat untuk membeli juga tanah yang dimiliki oleh Jabatan Perkhidmatan Pos di kawasan-kawasan utama di bandar, prime urban areas, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, kerana harga mereka yang terlalu mahal.

Pada bulan Julai 1989, Kementerian pernah mengumumkan rancangan untuk menukar Pejabat-pejabat Pos yang terletak di prime urban areas kepada kompleks perniagaan yang bertingkat-tingkat di mana Pejabat Pos terletak di tingkat bawah, kedai dan gerai di tingkat-tingkat atas dan paling atas sekali quarters untuk posmen di samping itu tanah terbiar milikan Pejabat Pos di kawasan bandar juga akan dibangunkan untuk tujuan menjanakan lebih banyak hasil. Apakah perancangan program penswastaan bagi perkara-perkara ini, terutama sekali tempat tinggal untuk posmen-posmen. Ini sangat menarik perhatian khalayak ramai kerana kalau ikut pengumuman seperti ini, memang lain kali tidak ada Pejabat Pos seperti yang kita biasa akan adakan kompleks-kompleks di mana Perkhidmatan Pos akan diletakkan. Adakah ini dasar Kerajaan dan selepas penswastaan adakah dasar ini akan diteruskan di bandar-bandar di seluruh Malaysia? Mungkin termasuk Larut juga tetapi tidak nampak sangat di Larut bangunan mencakar langit.

Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan: Apa ini?

Dr Tan Seng Giaw: Selain daripada itu kami perhatikan bahawa sama seperti Rang Undang-undang Keretapi (Syarikat Pengganti) 1991 sebahagian daripada keuntungan terkumpul

disimpan di dalam rizab statoteri. Tetapi menurut satu kenyataan akhbar bertarikh 16 Januari 1991, Timbalan Ketua Setiausaha Kementerian, sekali ini bukan Yang Berhormat Timbalan Menteri, mungkin telah menghilangkan diri waktu itu.

Kenyataan ini dikeluarkan pada 16hb Januari 1991 yang mana Timbalan Ketua Setiausaha Kementerian mengatakan bahawa hasil tahunan Jabatan Pos sebanyak \$1 bilion tidak dapat digunakan kerana wang tersebut akan disalurkan ke dalam penswastaan untuk menambah lagi hasil pulangan. Bolehkah Kerajaan menerangkan kenyataan ini? Hasil tahunan Jabatan Pos sebanyak \$1 bilion. Jika ditinjau syarikat yang membuat tawaran

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Penjelasan.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, nanti sekejap.

Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali: Apa maksud Kepong bila dia kata hasil Jabatan Pos \$1 bilion ini? Revenue Jabatan Pos setahu saya cuma \$252 juta setahun.

Dr Tan Seng Giaw: Saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri ataupun Timbalan Menteri, tetapi sekarang dia tak ada chancelah mengenai hal ini kerana dilaporkan di dalam akhbar sebagai kenyataan oleh Timbalan Ketua Setiausaha Kementerian. Itu yang dikeluarkan—mungkin salah ataupun tidak, saya pun tak tahulah. Hari ini saya sudah minta penjelasan. (*Disampuk*) Saya tak tahu, dia kata macam ini, saya ulangkanlah, hasil tahunan Jabatan Pos sebanyak \$1 bilion tidak dapat digunakan kerana wang tersebut akan disalurkan ke dalam penswastaan untuk menambah lagi hasil pulangan. Itu yang dikatakan di dalam akhbar.

Tuan Yang di-Pertua

Seorang Ahli: Akhbar mana satu?

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat, teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Oh, The New Straits Times.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Jangan berdialog ya!

Dr Tan Seng Giaw: Itulah sikap seperti ini, kalau hendak minta penjelasan, berdirilah. Dengan desas-desus, tak ikut peraturan.

Tuan Haji Mohd. Zihin bin Haji Mohd. Hassan: Saya minta penjelasan dari Ahli Yang Berhormat dari Kepong, suratkhbar mana? Roketkah, atau New Straits Times? (*Ketawa*)

Dr Tan Seng Giaw: Saya sudah beritahu dia tadi—The New Straits Times. Saya anggap dia ada point yang baru, tetapi sudah basi point ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam usaha untuk menswastakan dengan adanya kedua-dua Rang Undang-undang ini maka syarikat pengganti walaupun harta itu dimiliki oleh Kerajaan buat masa ini 100%, tetapi pengendalian dan aktiviti syarikat pengganti ini tidak boleh dikawal oleh pihak Kerajaan dengan begitu ketat. Sekarang memang Perbendaharaan akan mengawal, mengawasi apa yang berlaku dari segi kewangan di perkhidmatan pos. Dengan adanya syarikat pengganti maka kawalan seperti ini akan hilang dan mungkin akan diambilalih oleh Jabatan Perkhidmatan Pos. Saya tak nampak ada perkhidmatan pos akan mengadakan satu lembaga khusus untuk maksud ini untuk mengendalikan semua kegiatan syarikat pengganti. Walau bagaimanapun, bolehkah Yang Berhormat umumkan di sini nilai sebenar aset perkhidmatan pos sekarang ini. Saya tak tahu sama ada

\$300 juta atau \$150 juta ataupun \$3 bilion. Bolehkah Yang Berhormat umumkan nilainya?

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, nilai-nilai harta di mana-mana pun tidak boleh ditetapkan. Mengikut dengan pasaran hari ini nilaian boleh jadi \$500 juta, satu minggu selepas itu boleh jadi \$600 juta. Jadi, kita tidak boleh tetapkannya oleh kerana perkara itu belum diselesaikan. Perkara ini akan dijalankan oleh sebuah syarikat untuk menilai berapakah harta-harta yang dipunyai oleh Jabatan Perkhidmatan Pos sebelum kita mengkorporatisasikan syarikat itu.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat-Yang Berhormat yang berkenaan, saya hendak memperingatkan Yang Berhormat sekiranya hendak tanya, hendak bangkitkan sesuatu soalan, mungkin kemudian, bila Menteri yang berkenaan diminta menjawab, beliau boleh menggulung dan Yang Berhormat boleh teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Saya pun bermaksud begitu, tetapi kalau Yang Berhormat Menteri hendak jawab sekarang, itu saya ingat tidak salah.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Salah memang tak salah, tetapi saya rasa untuk melicinkan perjalanan Mesyuarat.

Dr Tan Seng Giaw: Oh!

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Sila teruskan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, memang apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat tadi, nilai harta aset perkhidmatan pos ataupun organisasi ini memang begitu berubah dari semasa ke semasa, tetapi untuk misalnya 29hb Julai 1991 apakah nilainya?

Itulah soalnya.

Akhir sekali, saya berharap dengan diluluskan Rang Undang-undang ini maka semua aspek akan diselidik, ditimbang dan diuruskan dengan baik termasuk pekerja-pekerja yang ada dengan perkhidmatan pos sekarang. Maka saya berharap tidak akan dipecat atau dipujuk untuk meletakkan jawatan dengan begitu sahaja kerana perlulah kita menjaga kebajikan pekerja-pekerja ini. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Yang Berhormat Menteri minta jawab.

7.37 mlm.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Kepong yang telah membangkitkan beberapa perkara berkenaan dengan Rang Undang-undang (Syarikat Pengganti) Pos.

Suka saya menjawab kepada Ahli Yang Berhormat iaitu seperti apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi, kita tidak ada apa-apa cadangan untuk menjual atau memberi harta Jabatan Perkhidmatan Pos kepada sesiapa pun. Betul juga, pada satu masa yang lalu ada cadangan-cadangan untuk mengambilalih Jabatan Perkhidmatan Pos, tetapi itu tidak diluluskan. Saya sendiri tidak memberi apa-apa kelulusan oleh kerana saya percaya kita tidak boleh memberi satu agensi Kerajaan yang besar ini kepada sesiapa pun. Oleh kerana itulah kita sekarang menjalankan aktiviti-aktiviti untuk menswastakan Jabatan Perkhidmatan Pos.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Kepong, peringkat pertama, kita akan mengkorporatisasikan syarikat ini pada 1hb Januari 1991 syarikat ini. Selepas itu, kita tidak boleh swastakan dalam satu tempoh masa dua atau tiga hari. Kita kena tunggu sehingga satu masa yang mana syarikat ini boleh menunjukkan

keuntungan seperti apa terjadi kepada Telekom yang tunggu-menunggu selama tiga tahun untuk menunjukkan keuntungan dan selepas itu kita akan memohon kepada beberapa agensi Kerajaan sebelum penswastakan ini boleh dilancarkan.

Berkenaan dengan soalan Yang Berhormat mengenai apakah tindakan-tindakan yang boleh diambil ke atas pegawai-pegawai yang tidak layak. Saya percaya bila kita menjalankan penswastakan, syarikat baru boleh juga menjaga kepentingan itu. Seperti pada masa dahulu apabila kita menjalankan usaha korporatisasikan TNB, pada masa itu, ramai pegawai-pegawai ataupun lebih kurang 256 orang sudah bersara, dia tak mahu teruskan dengan perkhidmatannya lagi. Seperti itu juga, jikalau kita tahu bahawa mereka yang masuk dalam syarikat baru tidak menunjukkan minat mereka untuk memperbaiki perkhidmatan mereka, tindakan yang tertentu boleh diambil ke atas mereka oleh kerana sekarang ini ianya akan menjadi syarikat, bukan Kerajaan yang tidak boleh mengambil tindakan serta-merta seperti Kerajaan dan undang-undang yang lama.

Berkenaan dengan soalan Yang Berhormat untuk mengurangkan saiz kakitangan di Jabatan Perkhidmatan Pos, saya percaya ini tidak boleh jadi oleh kerana sekarang pun kekurangan kakitangan jadi satu masalah yang besar kepada Jabatan Perkhidmatan Pos. Oleh kerana itu jugalah kelewatan mel, ini masalah, itu masalah—berjenis-jenis masalah. Bila ini sudah jadi sebuah syarikat dan perkara-perkara untuk mengambil lebih pegawai-pegawai diletakkan dalam tangan syarikat untuk menjalankan syarikat itu sebagai syarikat yang lebih efektif dan boleh juga memberi perkhidmatan yang baik kepada rakyat jelata dengan keuntungan yang baik.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, maksud saya macam ini. Dengan adanya alat yang lebih canggih, ini bermakna bilangan pekerja akan

dikurangkan. Satu misalan—satu misalan, mungkin pada tahun-tahun yang lepas tak pernah timbul misalan seperti ini, sekarang dengan teknik yang baru kita ada cara untuk menoreh getah dengan alat yang canggi yang baru, lain kali satu ladang yang besar tak payah banyak, 20 orang itu sudah cukup untuk mengendalikan satu ladang yang besar. Begitu juga dengan pejabat pos. Lain kali tak banyak yang diperlukan kerana syarikat ini syarikat swasta, ia boleh mengatakan ini satu pejabat pos dua orang sudah cukup kerana kita ada mesin yang canggi. Itu maksud saya dan semua ini akan dipecatkan.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, mesin juga boleh menjalankan pemilihan surat dan lain-lain. Manusia juga yang menghantar dari rumah ke rumah, itu tidak boleh dihantar dengan mesin. Kita mesti mahukan manusia oleh kerana lebih daripada kakitangan yang sedia sekarang sebahagian sahaja bekerja di pejabat, selain daripada itu ialah mereka keluar daripada pejabat untuk menghantar surat-surat ke rumah-rumah. Kita belum dapat satu sistem yang moden yang mana kita buang surat itu sahaja boleh sampai ke rumah. Barangkali di masa akan datang boleh jadilah.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat menyoal berkenaan dengan latihan kepada kakitangan dan lain-lain. Saya percaya itu boleh menjadi tujuan syarikat baru ini selepas syarikat ini diluluskan. Jadi saya ucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat. Saya tidak ada banyak perkara untuk menjawab lagi. Saya percaya sebahagian daripada itu sudah dijawab dengan dua kali ucapan yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat. Sekian, Terima Kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Timbalan Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 8 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERLINDUNGAN KANAK-KANAK

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

7.46 mlm.

Setiausaha Parlimen, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat (Tuan Yong Khoo Seng): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991 dibaca kali yang kedua.

Rang Undang-undang ini mempunyai tiga tujuan utama iaitu memansuhkan Akta Kanak-kanak dan Orang Muda 1947; yang kedua meminda Akta Mahkamah Juvana 1947 dengan memotong Seksyen 35 dan 36 dan meminda Seksyen 37A; dan yang ketiga mengadakan peruntukan perundangan dan menyeluruh mengenai pemeliharaan dan perlindungan kanak-kanak dan mengenai perkara-perkara yang berkaitan dengannya.

Tuan Yang di-Pertua, tujuan utama Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991 yang telah digubal ialah untuk mengadakan peruntukan-

peruntukan yang lebih baik bagi pemeliharaan dan perlindungan kanak-kanak. Memandangkan bahawa keadaan telah berubah, Akta Kanak-kanak dan Orang Muda 1947 yang berkuatkuasa pada masa ini didapati adalah tidak memadai dan tidak memenuhi keperluan semasa dan masa hadapan negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, penganiayaan kanak-kanak telah muncul sebagai satu gejala sosial yang besar di negara kita baru-baru ini. Beberapa kes kanak-kanak yang menjadi mangsa kepada gejala ini telah disebarkan dalam akhbar dan television sehingga perkara ini telah menarik perhatian orang ramai. Sebenarnya masalah ini bukan satu perkara baru. Masalah itu telahpun wujud di kalangan masyarakat kita sejak dari masa yang lampau. Apa yang boleh dikatakan baru ianya kesedaran terhadapnya telah dipertingkatkan di kalangan masyarakat kita akibat laporan-laporan media massa dan aktiviti pendidikan awam yang telah dijalankan oleh pertubuhan-pertubuhan sukarela dan Jabatan Kebajikan Masyarakat.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, bagi tahun 1979 hingga tahun 1990, sebanyak 1,962 kes penganiayaan kanak-kanak telahpun dilaporkan kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat. Daripada jumlah ini, bilangan besar sebanyak 511 kes dilaporkan dalam tahun 1990. Mengikut kajian Jabatan Kebajikan Masyarakat, penganiayaan kanak-kanak berlaku disebabkan oleh perubahan sosial, kebudayaan, demografik dan teknologi yang telah mengakibatkan kelonggaran ikatan kekeluargaan serta menjejaskan institusi-institusi keluarga. Secara umum fakta-fakta seperti yang berikut menyebabkan berlakunya penganiayaan kanak-kanak:

- (i) keciciran keluarga daripada arus kemajuan masyarakat sekeliling akibat kemiskinan;

- (ii) kepincangan keluarga kerana penghijrahan ke bandar mengakibatkan juga kekurangan bantuan dan sokongan moral daripada saudara mara atau masyarakat sekeliling dalam usaha mengatasi masalah keluarganya;

- (iii) kelemahan peribadi ibubapa dalam menghadapi cabaran kerana tekanan hidup dalam suasana kerja dan kehidupan harian;

- (iv) masalah emosi atau peribadi yang khusus kepada individu; dan

- (v) sikap dan nilai terhadap kebudayaan, adat atau kepercayaan karut yang mempengaruhi perhubungan ibubapa terhadap anak-anak mereka.

Salah satu masalah besar yang sedang dan telah dihadapi oleh Jabatan Kebajikan Masyarakat ialah kesukaran untuk mendapatkan maklumat yang lengkap tentang kes-kes kanak-kanak yang menjadi mangsa kepada gejala ini. Biasanya kejadian tersebut tidak dilaporkan ataupun laporan dibuat lewat. Masalah ini telah menjejaskan usaha Jabatan Kebajikan Masyarakat untuk mengambil sesuatu tindakan dalam mencegah ataupun memberi perlindungan dan pemulihan kepada mangsa itu.

Walaupun sebanyak 1,962 kes penganiayaan kanak-kanak telah dilaporkan sejak tahun 1979 hingga 1990, saya berpendapat bahawa angka ini tidak membayangkan keadaan yang sebenar di negara kita. Adalah diramalkan bahawa masalah ini adalah lebih ketara di kalangan masyarakat kita. Pada hakikatnya, sejauhmana teruknya kejadian penganiayaan kanak-kanak di negara ini tidak dapat kita mengetahui dengan jelas dan tepat. Perkara ini boleh berlaku kerana amalan masa kini yang berasaskan kepada kerelaan untuk memberi maklumat mengenai kejadian

penganiayaan dan pengabaian kanak-kanak tidak berkesan. Masyarakat kita pada amnya telah mengambil sikap yang tidak mahu tahu ataupun tidak mahu terlibat dengan masalah orang lain dan oleh itu mengabaikan tanggungjawabnya untuk melaporkan kepada pihak yang berkenaan.

Definisi "penganiayaan" dalam Akta Kanak-kanak Orang Muda 1947 tidak jelas dan tepat dan oleh itu intepretasinya tidak seragam. Tidak ada satu badan yang bertanggungjawab bagi mengumpul maklumat, merancang, menyelaraskan dan menyelia masalah penganiayaan kanak-kanak di seluruh negara secara sistematik. Tidak ada satu mekanisma untuk menggembelinkan sumbangan individu dan masyarakat dalam usaha menghadapi masalah ini.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak merupakan satu usaha menyeluruh untuk mengadakan peruntukan undang-undang yang lebih baik bagi membolehkan Kerajaan mengambil tindakan yang lebih sistematik dan berkesan terhadap mencegah masalah penganiayaan dan pengabaian terhadap kanak-kanak di negara kita. Rang Undang-undang tersebut mengandungi sebanyak 9 bahagian, dan 50 Fasal. Izinkan saya menyentuh dan menjelaskan beberapa peruntukan yang penting.

Fasal 2 bertujuan memberi definisi yang lebih jelas dan tepat. Di antara yang lain, "kanak-kanak" adalah ditakrifkan sebagai seorang di bawah umur 18 tahun. Fasal 2 juga menghuraikan keadaan mesti diwujudkan untuk mentakrifkan sesuatu kes seperti kanak-kanak yang memerlukan perlindungan supaya lebih jelas dan meliputi berbagai situasi.

Fasal 5 bertujuan mewujudkan satu sistem untuk mengumpul dan menyimpan maklumat mengenai kanak-kanak yang memerlukan perlindungan. Satu daftar akan disimpan mengenai

semua kes penganiayaan kanak-kanak yang dilaporkan supaya Jabatan Kebajikan Masyarakat akan dapat menyelia dan mengawas tiap-tiap satu kes dengan lebih berkesan.

Sejajar dengan hasrat Kerajaan yang menekankan bahawa usaha memberi pertolongan adalah tanggungjawab bersama masyarakat, maka Fasal 9 memperuntukkan penubuhan satu Majlis Penyelaras di peringkat nasional bagi perlindungan kanak-kanak untuk merancang, menyelia dan menyelaraskan segala usaha dan sumber-sumber yang terlibat dengan perlindungan kanak-kanak.

Di samping itu, Fasal 12 memperuntukkan kuasa kepada Majlis Penyelaras tersebut untuk menubuhkan di seluruh negara pasukan perlindungan kanak-kanak bagi maksud menyelaraskan perkhidmatan-perkhidmatan setempat yang diberikan kepada keluarga dan kanak-kanak yang memerlukan perlindungan.

Untuk mengatasi masalah sehubungan dengan mendapatkan maklumat yang saya telah sebutkan tadi, Fasal 19, mewajibkan seorang pengamal perubatan berdaftar untuk memberitahu Pelindung jika dia mensyaki bahawa kanak-kanak yang dirawati oleh dia adalah seorang kanak-kanak yang dianiayai. Doktor yang memberi laporan tersebut akan diberi perlindungan dan tidak menanggung apa-apa liabiliti.

Fasal 22 menjamin serta mengutamakan kesejahteraan kanak-kanak dan sekiranya kanak-kanak didapati teraniaya atau diabaikan, mahkamah diberi kuasa memindahkannya ke tempat keselamatan atau kepada keluarga lain yang lebih sesuai supaya hidupnya lebih selamat dan terjamin. Mahkamah akan mengambil keputusan seperti itu hanya setelah menerima laporan siasatan dari Jabatan Kebajikan Masyarakat dan mendengar kenyataan dari ibu-bapa atau ahli

keluarga kanak-kanak yang terlibat. Setiap keputusan yang dicapai akan mengambil kita tanggungjawab ibu-bapa atau penjaga.

Di samping hukuman biasa seperti ikat jamin, denda dan penjara yang dipertingkatkan, mereka yang disabitkan dengan kesalahan boleh diperintahkan di bawah Fasal 23 supaya memberi sumbangan nafkah ketika anak mereka ditempatkan keselamatan atau dengan keluarga lain di samping menjalani hukuman menerima kaunseling atau perawatan jiwa bagi menjamin masa depan anak itu.

Bagi kesalahan penganiayaan kanak-kanak, penalti di bawah Fasal 26 telah dipertingkatkan daripada denda tidak melebihi \$5,000, atau dipenjarakan tidak melebihi dua tahun, atau kedua-dua sekali kepada denda tidak melebihi \$10,000 dan dipenjarakan tidak melebihi 5 tahun atau kedua-duanya. Seorang pesalah juga boleh diperintahkan supaya menerima apa-apa kaunseling dan psikoterapi sebagaimana yang dinyatakan oleh mahkamah. Bagi kesalahan membenarkan kanak-kanak mengemis, penalti telah diperintkatkan daripada denda tidak melebihi \$250 atau penjara tidak melebihi 3 bulan kepada denda tidak melebihi \$5,000 atau penjara tidak melebihi 2 tahun atau kedua-duanya.

Satu kesalahan baru yang telah dimasukkan di bawah Fasal 28 ialah jika seorang ibu bapa sebagai penjaga meninggalkan seorang kanak-kanak tanpa mengadakan pengawasan dan pemeliharaan yang sepatutan, ia boleh didenda tidak melebihi \$5,000 atau dipenjarakan selama tempoh tidak melebihi 2 tahun atau kedua-duanya.

Fasal 41 bertujuan mengadakan peruntukan bagi perlindungan identiti kanak-kanak. Adalah menjadi satu kesalahan jika sesiapa menyiarkan bahan yang mungkin akan mengenal pasti mana-mana kanak-kanak yang

berkenaan dengannya satu kesalahan di bawah Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991 atau Bab 16 Kanun Keseksaan atau disyaki telah dilakukan.

Fasal 46 bertujuan merahsiakan denda pemberi-pemberi maklumat supaya tidak didedahkan di dalam mana-mana proceeding, di mana-mana mahkamah atau tribunal atau di hadapan mana-mana orang yang diberi kuasa oleh undang-undang untuk mendengar keterangan. Tujuan peruntukan ini ialah untuk menggalakkan serta memberi perlindungan kepada pengamal perubatan berdaftar dan orang ramai untuk memberi maklumat.

Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa beberapa peruntukan yang telah dicadangkan dalam Rang Undang-undang ini seperti kewajipan untuk memberi maklumat dan denda yang akan dikenakan jika kewajipan tersebut diabaikan telah menimbulkan keraguan di kalangan pihak-pihak yang tertentu.

Suka saya menyatakan bahawa peruntukan-peruntukan tersebut telah diteliti dengan halus oleh Kerajaan. Kerajaan berpendapat bahawa buat masa ini peruntukan tersebut perlu diadakan. Sebagai satu masyarakat yang mengamalkan budaya ikram, kita harus mengutamakan kepentingan kanak-kanak di negara ini.

Saya ingin memberi jaminan di Dewan yang mulia ini bahawa Kerajaan akan bertindak adil kepada semua pihak yang berkenaan dalam melaksanakan peruntukan-peruntukan tersebut. Tujuan Kerajaan bukanlah untuk mendakwa tetapi menggalakkan serta memberi bantuan di mana yang perlu kepada semua pihak yang berkenaan untuk menunaikan kewajipan dan tanggungjawab mereka.

Saya berpendapat bahawa kini masyarakat umum telah menyedari tentang masalah penganiayaan dan

pengabaian kanak-kanak dan lebih sanggup untuk tampil ke hadapan bagi melaporkan kejadian kes penganiayaan kanak-kanak.

Perkhidmatan Teledera yang ditubuhkan oleh Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat telah menerima sambutan dan sokongan yang baik daripada orang ramai. Saya rasa ini adalah satu tanda yang baik oleh kerana masalah ini tidak dapat diatasi oleh Kerajaan tanpa sokongan dan penglibatan masyarakat. Saya juga rasa bahawa kini kita telah sampai pada masa di mana masyarakat umum mengharapkan suatu tindakan segera dan positif diambil oleh Dewan yang mulia ini untuk menjamin keselamatan dan kebajikan kanak-kanak.

Dalam hubungan ini, saya mempunyai penuh keyakinan bahawa Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991 akan mempertingkatkan lagi keupayaan Kerajaan dalam usaha mencegah, memulih dan menjamin kesejahteraan kanak-kanak di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, butir-butir yang lebih lanjut mengenai peruntukan-peruntukan Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak boleh didapati dalam Huraian Rang Undang-undang tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Peter Chin Fah Kui): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta bagi membuat peruntukan mengenai pemeliharaan dan perlindungan kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan mengenai perkara-perkara yang

bersampingan dengannya atau berkaitan dengannya dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Sungai Petani

8.02 mlm.

Che Ibrahim bin Mustafa (Sungai Petani): Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kerana memberi kesempatan kepada saya untuk membahaskan Rang Undang-undang ini. Tidak ada insan yang normal yang tidak akan menyokong Rang Undang-undang ini, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin mengucapkan tahniah dan penghargaan kepada Kerajaan dan Yang Berhormat Menteri lantaran keprihatinan pihak berkuasa terhadap fenomena penderaan kanak-kanak ini. Berita-berita dan gambar-gambar tentang kezaliman terhadap kanak-kanak yang didera amat mencuit hati nurani kita tentang betapa kejamnya manusia yang tidak berhati perut ini terhadap anak-anak kecil yang tidak mampu melawan, yang tidak mengerti apa-apa dan yang masih perlukan belaian kasih sayang dari orang tuanya.

Kezaliman terhadap adik Balasundram, adik-beradik Noraina Mariana dan adiknya adalah menifestasi daripada kekejaman yang amat tidak berhati-perut terhadap kanak-kanak yang tidak berdosa.

Di sebalik kes-kes ini, jauh di kawasan-kawasan pedalaman dan di desa-desa masih terdapat ramai lagi kanak-kanak yang masih menderita serta hidup merana lantaran tidak mendapat belaian kasih sayang yang sewajarnya dari ibu bapa yang dikasihi.

Rang Undang-undang ini diharap akan memberi harapan baru kepada kanak-kanak yang kurang bernasib baik ini. Saya berharap perhatian yang lebih wajar akan diberikan untuk membanteras gejala-gejala yang tidak bermoral ini. Dalam konteks ini talian Teledera Hotline yang diadakan oleh pihak Kementerian telah memberi

kesempatan dan ruang yang lebih luas untuk orang ramai melaporkan kes-kes deraan ini. Tindakan yang lebih drastik terutamanya di peringkat kampung, daerah dan kawasan-kawasan luar bandar wajar dilipatgandakan untuk mengatasi masalah ini.

Ucapan terima kasih dan penghargaan wajar juga diberikan kepada pihak media-massa. Media-massa khususnya media cetak telah berjaya membongkar kes ini dan diberi pendedahan secara meluas. Tanpa peranan akhbar dan media-cetak lain, isu ini pasti tidak akan dapat mencuit perhatian dan hati nurani masyarakat umum.

Dengan akta dan undang-undang yang baru ini, undang-undang yang lebih berat dan wajar akan dikenakan kepada orang-orang yang tidak berhati-perut. Anak-anak adalah amanah Allah kepada ibubapa. Anak-anak adalah aset negara yang perlu dibelai dan diberi perlindungan yang sewajarnya.

Rang Undang Perlindungan Kanak-kanak 1991 ini didapati lebih kemaskini dan menyeluruh. Dipercayai jika dilaksanakan dengan sebaik-baiknya akan dapat mengatasi gejala-gejala yang keji.

Penubuhan pasukan-pasukan perlindungan kanak-kanak umpamanya jika dipergiatkan sungguh-sungguh boleh membantu mengatasi gejala ini. Cuma di peringkat daerah, keanggotaan pasukan ini wajar diperluaskan hingga mencakupi tokoh-tokoh yang berautoriti dan berwibawa khususnya tokoh-tokoh misalnya ahli-ahli politik, ketua kampung, penghulu dan sebagainya agar peranannya benar-benar efektif. Yang paling penting untuk menangani masalah yang mendesak ini ialah kemudahan dan kesesuaian Pejabat Kebajikan Masyarakat sendiri terutamanya di daerah-daerah. Dengan prasarana yang terhad, tenaga manusia yang terbatas dan kekurangan tenaga profesional, mustahil intisari undang-undang walau sebaik

manapun, tidak mungkin dapat direalisasikan sepenuhnya. Lantaran itu, pihak Kementerian perlu menjenguk ke bawah untuk melihat tentang kekurangan yang dihadapi oleh Pejabat-pejabat Kebajikan di peringkat daerah.

Saya memohon agar kemudahan peralatan dan kelengkapan serta tenaga manusia yang mencukupi wajar diberi keutamaan oleh pihak Kementerian ini. Segala-galanya akan menjamin kejayaan usaha-usaha murni tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, saya pohon menyokong. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua (Tuan Ong Tee Keat): Tebrau.

8.08 mlm.

Puan Siti Zainabon binti Abu Bakar (Tebrau): Tuan Yang di-Pertua, di Dewan yang mulia ini, saya ingin mengambil bahagian di dalam perbincangan Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991. Terlebih dahulu saya ingin mengucapkan tahniah kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen dalam membentangkan Rang Undang-undang ini, memandangkan penganiayaan kanak-kanak yang berlaku dengan berleluasa dalam masyarakat pada masa ini.

Sebagaimana yang kita semua sedia maklum, dengan adanya Rang Undang-undang ini bermakna tanggungjawab Kerajaan juga akan bertambah dari segi pelaksanaan. Oleh yang demikian, Kerajaan perlulah memastikan bahawa pelaksanaannya dapat dilancarkan dengan licin kerana tanpa implementasi yang efektif, sudah pasti Akta ini tidak akan memberi erti.

Penganiayaan terhadap kanak-kanak di negara ini adalah berada tahap yang membimbangkan di mana pada setiap tahun jumlah kes-kes penganiayaan

kanak-kanak kian meningkat. Masalah ini seharusnya diberikan perhatian yang serius bagi mengelakkan ianya berterusan dan seterusnya menjadi duri dalam daging di kalangan masyarakat pada hari ini. Untuk mengatasi gejala yang semakin berleluasa ini, bukan sahaja undang-undang yang ketat harus dikenakan ke atas mereka yang melakukan jenayah ini, malah apa yang perlu diberi keutamaan ialah bagi mewujudkan sebuah masyarakat yang penyayang termasuk dalam memberi pendidikan dan pengetahuan yang berguna dan khususnya dapat memberikan perlindungan yang sempurna serta dapat menjamin masa depan generasi muda ini.

Sebagaimana yang diketahui umum, punca kepada terjadinya perlakuan penganiayaan kanak-kanak adalah disebabkan masalah sosial dalaman keluarga seperti akibat perceraian, keretakan rumahtangga, tekanan mental, masalah kemiskinan dan lain-lain lagi. Penganiayaan terhadap kanak-kanak ini dikenalpasti bukan sahaja berlaku di kalangan golongan yang berpendapatan rendah, tetapi juga melibatkan semua golongan dan yang menjadi faktor utama berlakunya penganiayaan kanak-kanak adalah kerana kurangnya rasa tanggungjawab terhadap kanak-kanak, kurang didikan agama dan rasa tidak bersalah mendera kanak-kanak.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang harus diberikan penekanan dalam membendung masalah ini ialah masyarakat diberi pendidikan dalam sikap bertanggungjawab terhadap setiap kanak-kanak. Pendidikan ke arah melahirkan masyarakat yang lebih penyayang perlulah dilaksanakan dari awal lagi. Memandangkan masalah penganiayaan kanak-kanak ini berada di tahap yang serius, maka saya ingin mencadangkan agar rancangan pelaksanaan disediakan serentak dengan pelaksanaan undang-undang ini untuk memastikan peruntukan undang-undang ini akan mencapai objektifnya iaitu bagi

memberi pemeliharaan dan perlindungan kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dengan baik. Kanak-kanak yang teraniaya biasanya merasa takut, terancam, jiwanya tertekan dan tidak mahu atau tidak berupaya untuk menceritakan kejadian pahit yang telah mereka lalui hingga perlu dipujuk untuk mendapatkan butir-butir peristiwa yang berlaku.

Dalam usaha menjayakan Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak ini, sudahkah Kerajaan mewujudkan angkatan kakitangan penguatkuasa yang mencukupi seperti ahli-ahli psychiatry, psychotherapy dan counsellors, dengan izin, bagi memastikan setiap kes-kes penganiayaan yang timbul dapat diatasi dengan lebih berkesan. Adalah dicadangkan juga supaya Polis, Hospital dan Jabatan Kebajikan mengadakan kakitangan khas dan terlatih untuk mengendalikan kes-kes penganiayaan kanak-kanak. Golongan kanak-kanak mangsa penganiayaan seringkali berhadapan dengan masa depan yang gelap, maka adalah difikirkan wajar sekiranya diwujudkan institusi-institusi khas bagi perlindungan kanak-kanak yang teraniaya. Dengan adanya institusi seperti ini ianya bolehlah dijalankan sebagai institusi yang bukan hanya memberikan perlindungan kepada mangsa penganiayaan, tetapi ia juga dapat memberi pendidikan yang berbentuk kemahiran yang mana pelatih-pelatih di institusi ini akan dapat berdikari di masa hadapan.

Kes penganiayaan kanak-kanak tidak akan berakhir setakat mereka diberi perlindungan sepenuhnya, tanpa disusuli dengan penyelesaian yang harus diambil selain dari hukuman yang harus dikenakan kepada pesalah yang melakukan sesuatu penganiayaan tersebut. Tindakan susulan perlulah diambil memandangkan kes-kes penganiayaan kanak-kanak adalah kes masalah sosial keluarga, yang mana penghukuman tidak hanya untuk

deterrent, dengan izin, tetapi bertujuan lebih penting iaitu memperbaiki keadaan kanak-kanak dan perhubungan keluarga. Maka adalah dicadangkan satu kajian susulan juga dibuat dan dijadikan sebahagian daripada undang-undang ini untuk penguatkuasaan yang lebih efektif.

Tuan Yang di-Pertua, kejadian-kejadian penganiayaan ini sebenarnya dapat diatasi dan kanak-kanak yang dianiayai itu akan dapat diselamatkan sekiranya masyarakat sekeliling mengambil berat dengan seseorang itu melaporkan setiap kejadian yang berlaku dengan secepat mungkin kepada pihak-pihak yang berkuasa. Oleh yang demikian, untuk memastikan keberkesanan undang-undang ini, Kementerian haruslah memastikan bahawa setiap kes penganiayaan kanak-kanak akan dilaporkan kepada pihak berkuasa. Seperti mana yang diketahui penganiayaan terhadap kanak-kanak merupakan perbuatan kejam dan tidak berperikemanusiaan ini tidak seharusnya diampunkan, dan mereka yang terlibat di dalam kes-kes penganiayaan tidak kira sama ada yang melakukannya ataupun mereka yang mengetahui tentang penganiayaan kanak-kanak akan disabitkan jika tidak melaporkan perkara tersebut.

Memandangkan kanak-kanak merupakan golongan yang mudah teraniaya dan biasanya ia tidak mempunyai kredibiliti sendiri, maka adalah wajar orang sekeliling yang mengetahui tentang kejadian penganiayaan melaporkan kepada pihak yang berkuasa tentang kejadian tersebut dan dicadangkan juga agar keterangan kanak-kanak diberi pertimbangan sewajarnya di mahkamah dan juga bukti-bukti lain seperti video tape dijadikan bukti yang diterima oleh mahkamah bagi kes-kes tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, di sini saya ingin mencadangkan agar sesuatu kes penganiayaan kanak-kanak itu dapat

dibicarakan dalam mahkamah tertutup, tetapi publisiti yang meluas perlu diadakan untuk dijadikan tauladan dan pengajaran umum. Saya juga berpendapat memandangkan kes penganiayaan kanak-kanak ini satu breach of trust, dengan izin—pecah amanah yang serius, perlulah diletakkan presumption of guilt, dengan izin—anggapan kebersalahan ke atas pihak yang dituduh dan pihak yang dituduh perlu membuktikan sebaliknya iaitu bahawa dirinya tidak bersalah.

Tuan Yang di-Pertua, dengan itu, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Batu Berendam.

8.15 *mlm.*

Tuan Mohd. Tamrin bin Abdul Ghafar (Batu Berendam): Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin mengambil bahagian penyokong Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991 yang dibentangkan oleh Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Pembangunan Masyarakat sebentar tadi. Saya juga ingin mengambil kesempatan ini mengalu-alukan Rang Undang-undang ini yang bertujuan membuat peruntukan-peruntukan yang lebih memuaskan bagi pemeliharaan dan perlindungan kanak-kanak yang memerlukannya.

Tuan Yang di-Pertua, pada pandangan saya, Akta yang dicadangkan ini adalah tepat pada masanya. Walaupun kita sepatutnya telahpun mempunyai peruntukan-peruntukan undang-undang perlindungan seperti ini lebih awal lagi bagi melindungi kepentingan dan kebajikan kanak-kanak yang memerlukan perlindungan ini. Masih belum terlambat bagi kita untuk mewujudkan undang-undang ini yang menjadi lebih perlu memandangkan kebajikan dan kesejahteraan kanak-kanak adalah tanggungjawab kita

bersama. Malahan tanggungjawab bagi melindungi dan membimbing kanak-kanak sehingga dewasa adalah satu amanah bagi kita. Langkah untuk mewujudkan undang-undang ini membuktikan sikap prihatin Kerajaan terhadap perkembangan-perkembangan yang berlaku ke atas kanak-kanak yang malang, bersesuaian dengan usaha mewujudkan masyarakat yang penyayang. Inilah komitmen Kerajaan Barisan Nasional.

Tuan Yang di-Pertua, akhir-akhir ini kita sering digemparkan oleh berita-berita mengenai kejadian-kejadian penderaan atau penganiayaan kanak-kanak yang tidak berdosa. Kita digemparkan dengan berita seorang anak kecil berusia 3 tahun—K. Balasundram yang dijumpai terdampar di Hospital Besar, Kuala Lumpur lebih 6 bulan lalu dengan kesan-kesan penderaan di atas tubuhnya. Kanak-kanak malang ini akhirnya meninggal dunia akibat kecederaan yang disebabkan oleh orang-orang yang tidak bertanggungjawab dan tidak berperikemanusiaan. Kita juga, Tuan Yang di-Pertua, digemparkan dengan berita mengenai penderaan ke atas dua orang kanak-kanak kecil yang terpaksa menerima rawatan di Hospital Kuala Terengganu baru-baru ini. Mereka disiksa oleh orang-orang yang sepatutnya menjaga dan melindungi mereka dari dianiayai. Paling akhir, Tuan Yang di-Pertua, adalah berita kematian murid sekolah berumur 8 tahun di Kuala Lumpur kira-kira 2 minggu lalu, juga akibat sikap tidak bertanggungjawab dan tidak berperikemanusiaan orang dewasa yang sepatutnya melindungi kanak-kanak itu.

Kejadian-kejadian ini boleh dianggap sebagai kemuncak kepada pelbagai kejadian penganiayaan dan penderaan kanak-kanak di negara ini, malahan, Tuan Yang di-Pertua, angka-angka yang diperolehi jelas menunjukkan bahawa bilangan kejadian seperti ini telah meningkat dari tahun ke tahun sejak kebelakangan ini. Sebagai contoh, pada

tahun lalu sahaja terdapat lebih kurang 373 kes penderaan dan penganiayaan kanak-kanak yang dilaporkan berbanding dengan 276 kes pada tahun 1989 dan 191 kes pada tahun 1988. Pendek kata, Tuan Yang di-Pertua, pertambahan perbuatan mendera kanak-kanak ini walaupun masih boleh dikawal, tetapi telah tiba ke peringkat yang membimbangkan. Malah angka-angka ini adalah kes-kes yang dilaporkan sahaja, bagaimana pula dengan kes-kes yang belum terbongkar. Tidak hairanlah, Tuan Yang di-Pertua, Yang di-Pertua Majlis Kebajikan Kanak-kanak Malaysia, Datin Paduka Zaleha Ismail, menganggap kejadian penderaan kanak-kanak sudah menjadi masalah negara. Apabila ini menjadi masalah negara, maka semestinya pula kita perlu mempunyai peruntukan undang-undang yang setimpal dengan permasalahan itu, sepertimana kita menggubal undang-undang yang keras bagi membanteras penyalahgunaan dadah.

Tuan Yang di-Pertua, kes-kes penganiayaan atau penderaan kanak-kanak ini adalah satu gejala yang tidak diingini, malah ia merupakan salah satu jenayah yang perlu dibanteras. Kes-kes kematian akibat gejala ini menunjukkan betapa seriusnya gejala ini telah menular di kalangan masyarakat kita. Undang-undang yang digubal untuk melindungi kanak-kanak yang malang ini perlu mempunyai peruntukan hukuman yang deterrent, dengan izin, kepada mereka yang sabit kesalahan.

Saya mengalu-alukan langkah Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat menggubal Akta Perlindungan Kanak-Kanak ini yang menguntukkan hukuman maksimum 5 tahun penjara atau denda \$10,000 atau kedua-duanya jika sabit satu kesalahan. Namun demikian, Tuan Yang di-Pertua, saya berpendapat bahawa peruntukan hukuman ini tidak mempunyai elemen atas fakta deterrent yang kuat bagi menghalang kejadian-kejadian penganiayaan dan penderaan kanak-kanak daripada berlaku.

Pada kelazimannya hukuman penjara 5 tahun boleh dikurangkan kerana berkelakuan baik, ditolak cuti awam, dan cuti hujung minggu sementara denda yang dikenakan boleh dibayar dengan mudah. Malahan seseorang tahanan juga dibayar gaji yang nominal semasa bekerja dalam tahanan.

Saya difahamkan, seseorang tahanan dibayar antara 30 hingga \$1.25 sehari bagi kerja-kerja yang dijalankan semasa dalam tahanan. Soalannya, apakah seseorang yang dihukum penjara kerana kesalahan mendera kanak-kanak dan mengakibatkan kesan psikologi yang buruk ke atas kehidupan kanak-kanak tersebut perlu diberi hukuman ringan dan dibayar pula gaji serta dikurangkan tempoh tahanan?

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyarankan agar hukuman penjara 5 tahun dan denda \$10,000 ini ditambah dengan hukuman sebat sekurang-kurangnya 5 kali hingga ke-10 kali serta hukuman kerja berat kepada yang sabit kesalahan. (*Tepuk*) Hukuman sebat ini perlu dikenakan kerana denda dan penjara sahaja tidak setimpal dengan jenayah yang dilakukan oleh seseorang ke atas kanak-kanak yang tidak berdosa. Apatah lagi jika kejadian itu mengakibatkan kematian.

Tuan Yang di-Pertua, kita berhadapan dengan manusia yang tidak dapat menilai apakah perikemanusiaan, apatah lagi untuk menghormati undang-undang. Apakah memadai dengan hanya menghukum seseorang yang sabit kesalahan mendera kanak-kanak sehingga menyebabkan kematian dengan 5 tahun penjara dan denda \$10,000 sahaja? Saya mohon agar cadangan saya ini diberi pertimbangan mendalam oleh Dewan yang mulia ini, apatah lagi kalau masalah penderaan kanak-kanak ini telah menjadi masalah negara.

Tuan Yang di-Pertua, walaupun kita tidak boleh mencampuri perjalanan mahkamah, namun saya rasa tidak ada

salahnya jika saya bagi pihak rakan-rakan daripada Barisan Nasional di dalam Dewan yang mulia ini merakamkan ucapan tahniah kepada mahkamah yang telah menjatuhkan hukuman sebat ke atas tertuduh yang sabit kesalahan dalam kejadian mendera kanak-kanak dua beradik di Kuala Terengganu, minggu lalu. (*Tepuk*) Kita harap kejadian ini akan menjadi satu teladan dan pedomam dalam menghadapi masalah penderaan kanak-kanak ini. Dalam hubungan ini, Tuan Yang di-Pertua, kita juga patut mengenakan public caning, dengan izin, ke atas mereka yang sabit kesalahan. Saya difahamkan, Tuan Yang di-Pertua, bahawa seorang hakim telah menjatuhkan hukuman sebat ke atas seorang pelajar kerana satu kesalahan dan hukuman sebat itu telah dijalankan dalam mahkamah tersebut. Jika hukuman ini boleh dilakukan, tidak ada sebab mengapa seseorang yang sabit kesalahan mendera kanak-kanak tidak boleh dihukum sebat di khalayak ramai ataupun public caning, dengan izin.

Walaupun hukuman sebat dengan rotan ini mungkin dianggap kurang berperikemanusiaan di mata kasar mahupun di mata dunia, apakah menyiksa dan mendera kanak-kanak yang tidak berdosa itu satu perbuatan yang berperikemanusiaan? Saya sarankan agar cadangan hukuman sebat ini diberi perhatian dan pertimbangan serius bahawa gejala yang tidak sihat ini semakin banyak berlaku.

Saya difahamkan, Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat tidak dapat memasukkan hukuman sebat seperti yang saya cadangkan itu dari segi undang-undang. Saya rasa hairan kenapa perkara ini tidak boleh dimasukkan sedangkan semua undang-undang di negara ini, digubal oleh Dewan yang mulia ini, dalam erti kata yang lain, Parliament is Supreme, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua.

Saya juga ingin mencadangkan agar pihak Kerajaan atau Kementerian memberi ganjaran kepada pemberi-maklumat atau informers, dengan izin, di atas laporan mengenai kes-kes mendera kanak-kanak sehingga sabit kesalahan. Ini akan dapat membantu pihak berkuasa untuk mengesan kejadian-kejadian seperti ini dengan lebih berkesan dan membanteras masalah yang sedang menular di kalangan masyarakat kita.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi yang patut diberi perhatian dan pertimbangan wajar adalah cadangan membenarkan keterangan kanak-kanak yang menjadi mangsa kejadian penderaan atau penganiayaan itu dikemukakan dalam bentuk pita video untuk perbicaraan. Langkah ini adalah perlu memandangkan bahawa kanak-kanak yang menjadi mangsa sesuatu kejadian itu boleh menjadi keliru atau confused, dengan izin, dalam proses di mahkamah. Peruntukan ini adalah untuk melindungi kepentingan kanak-kanak yang terlibat kerana kita sedar bahawa proses perbicaraan di mahkamah merupakan satu pengalaman yang pahit. Soal-selidik yang dikemukakan oleh peguambela ke atas kanak-kanak berkenaan boleh menjadi tekanan dan menjejaskan kenyataan-kenyataan yang akan diberikan oleh kanak-kanak ketika memberi evidence. Dalam hubungan ini, pihak Kementerian Kehakiman perlu memberi perhatian sewajarnya pada keberkesanannya.

Tuan Yang di-Pertua, satu aspek yang perlu diberi perhatian oleh Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat ialah faktor-faktor yang menyebabkan kejadian-kejadian penganiayaan dan penderaan kanak-kanak di kalangan masyarakat. Faktor-faktor seperti masalah kepincangan keluarga akibat tekanan hidup, keciciran dalam arus masyarakat sekeliling akibat kemiskinan di samping masalah emosi adalah sebab-sebab yang mungkin

memakan masa untuk diatasi. Namun kita perlu mengenalpasti nilai-nilai positif yang terdapat di dalam budaya masyarakat kita untuk dipupuk agar menjadi nilai bersama bagi masyarakat. Sebagai contoh, konsep sifat penyayang atau, dengan izin, a caring attitude serta nilai-nilai murni yang terdapat dalam institusi kekeluargaan kita perlu dipupuk dan diperluaskan. Kempen-kempen atau kegiatan-kegiatan yang menonjolkan nilai-nilai positif ini perlu dipertingkatkan di semua peringkat sama ada Kerajaan, swasta mahupun individu.

Saya ingin mengucapkan tahniah kepada Magnum Corporation Berhad atas inisiatifnya membiayai dan mengadakan kempen mencegah penderaan kanak-kanak di seluruh negara. Saya harap lebih banyak syarikat awam dan orang ramai akan mengikut langkah ini bagi membantu membanteras masalah ini.

Sebagai Pengerusi Jawatankuasa Kebajikan Kelab Penyokong-Penyokong Kerajaan atau Backbenchers Club (BBC), dengan izin saya akan mengumumkan bahawa kami sedang merancang untuk mengutip derma tabung amal selewat-lewatnya awal tahun 1992 bagi menampung usaha-usaha mencegah masalah ini. (*Tepuk*) Dengan mengadakan kempen-kempen kesedaran dan pendidikan ini, saya yakin kita akan dapat menyemai dan menyuburkan lagi nilai-nilai murni di kalangan masyarakat kita. Kita perlu ingat bahawa proses pendidikan sesuatu masyarakat ini tidak hanya tertumpu kepada anak-anak bahkan yang lebih penting adalah kita yang dewasa.

Tuan Yang di-Pertua, saya harap cadangan-cadangan yang saya kemukakan dari segi hukuman yang perlu ditambah ini diberi pertimbangan semasak-masaknya kerana kita perlu ingat bahawa dalam kumpulan binatang tidak ada manusia tetapi, Tuan Yang di-Pertua, di dalam kumpulan manusia ada binatang. (*Tepuk*) Maka kepada kumpulan inilah hukuman keras ini ditujukan. Sekian, terima kasih. (*Tepuk*)

Tuan Yang di-Pertua: Petaling Jaya.

8.28 mlm.

Dr Kua Kia Soong (Petaling Jaya):

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bangun untuk mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Perlindungan kanak-kanak 1991 telah dibentangkan terlalu lewat sepertimana yang berlaku di kes-kes lain, Barisan Nasional sentiasa jauh ketinggalan di belakang DAP dan rakyat Malaysia yang mengambil hati. (*Tepuk*)

Beberapa Ahli: (*Menyampuk*)

Dr Kua Kia Soong: Telah lama kita meminta supaya wujudnya Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, bagaimanapun masih ada beberapa bahagian di dalam Rang Undang-undang ini yang tidak menyenangkan.

Pertama, salah satu yang mengkhuatirkan adalah Klaus 43 yang memberikan kuasa kepada mana-mana pegawai polis untuk menangkap tanpa waran sesiapa yang beliau beralasan mempercayai telah melanggar Akta yang dicadangkan ini. Sebagai seorang pekerja sosial, saya memahami perlunya klaus 43 ini supaya dapat memindahkan watak masalah utama dan bukan budak yang berkenaan daripada rumah, walau bagaimanapun klaus 43 ini mudah disalahgunakan.

Klaus 13 memberikan kuasa kepada Pelindung atau pegawai polis supaya meletakkan seseorang budak yang beliau percaya perlukan perlindungan di bawah perlindungan sementara. Oleh sebab klaus 43 ini telah memenuhi keperluan segera untuk melindungi budak yang diancam, maka Klaus 43 harus dimansuhkan dan procedure criminal biasa harus dikenakan ke atas pihak yang disyaki melakukan penganiayaan.

Bahagian kedua, Tuan Yang di-Pertua, yang dikhuatirkan adalah ketiadaan sebarang persediaan di dalam Rang Undang-undang ini yang melindungi seorang budak yang dianiayai oleh seorang penganiaya dari Jabatan Kebajikan, terutama sekali dalam konteks penganiayaan di pusat-pusat yang dikendalikan oleh Kerajaan. Contohnya, perlindungan apakah yang akan didapati oleh kanak-kanak yang terbiar dan diikat pada katil mereka di pusat Kerajaan, seperti di Kuala Kubu Bahru?

Tuan Yang di-Pertua, dalam skandal Kuala Kubu Bahru itu penjelasan Menteri dan Timbalan Menteri tidak menyenangkan dan juga tidak selaras dengan ke arah untuk mewujudkan satu masyarakat penyayang. Ini merupakan bahagian yang penting untuk diawasi kerana Rang Undang-undang ini mentafsirkan perkataan "penganiayaan" dalam konteks yang luas iaitu kecuaiian juga termasuk di dalamnya. Contohnya, seksyen 2 (2) (d) mengatakan "penjaga" kanak-kanak telah cuai atau tidak rela membekalkannya penjagaan, makanan, pakaian dan perlindungan yang memadai.

Selanjutnya, seksyen 26 (1) memberikan keutamaan kepada kesalahan iaitu sesiapa yang menjadi penjaga seseorang kanak-kanak yang menganiayai, cuai, membiarkan atau mendedahkan kanak-kanak tersebut di dalam keadaan yang akan mendatangkan kecederaan fizikal atau emosional kepadanya atau membiarkannya dianiayai, cuai, terbiar atau terdedah dalam keadaan yang sedemikian, adalah didapati melanggar undang-undang dan apabila didapati bersalah boleh dikenakan hukuman bayaran tidak lebih daripada \$10,000 atau dipenjara bagi jangka masa tidak melebihi 5 tahun atau kedua-duanya sekali.

Akhirnya, Tuan Yang di-Pertua, jikalau Kerajaan benar-benar ingin menjaga dan melindungi kanak-kanak

kita maka Kerajaan harus mengesahkan Konvensyen Perhimpunan PBB tentang Hak kanak-kanak. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Telok Kemang.

8.34 mlm.

Dr T. Marimuthu (Telok Kemang): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991. Akta ini adalah satu usaha yang baik untuk mempertingkatkan kesejahteraan kanak-kanak dan membentuk satu masyarakat yang penyayang.

Saya ingin mengucapkan tahniah kepada Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat atas usaha mereka. Akta ini adalah menyeluruh dan telah mengambil beberapa faktor mengenai perlindungan kanak-kanak dan saya harap ini akan memberi perlindungan kepada kanak-kanak yang memerlukan itu. Akta ini telah dikenalpasti dengan teliti siapakah kanak-kanak yang memerlukan perlindungan dan apakah cara perlindungan yang diberi kepada mereka.

Saya cuma menyentuh atas satu dua perkara iaitu sebab-sebab penganiayaan kepada kanak-kanak dan kepentingan mengadakan pakar-pakar untuk melaksanakan Akta ini.

Saya ingin merujuk kepada beberapa penganiayaan ke atas kanak-kanak yang telah berlaku pada beberapa bulan yang lalu. Satu penganiayaan telah mengakibatkan kematian seorang kanak-kanak itu. Satu gambaran atau profile keluarga yang kita dapati daripada media massa adalah bahawa keluarga-keluarga yang terlibat dalam kegiatan yang amat buruk ini adalah dari taraf sosio-ekonomi yang rendah atau miskin. Kedua-dua ibubapanya bekerja untuk mencari nafkah. Pendapatan keluarga adalah rendah dan perhubungan

di antara ahli-ahli keluarga adalah tidak rapat. Tekanan berpunca dari masalah mengenai kehidupan harian mereka mengakibatkan kanak-kanak itu dipelihara oleh saudara-mara. Ibubapa itu tidak mampu menghantar kanak-kanak mereka ke Tadika atau pra sekolah. Keluarga seperti ini yang di bawah garis kemiskinan tidak menikmati satu mutu kehidupan yang memuaskan. Keluarga dalam under class, dengan izin, ini mengalami beberapa tekanan sosial dan ekonomi dan mereka tidak berupaya untuk menyelesaikan masalah tekanan ini. Keadaan sosio-ekonomi yang buruk dan penderitaan yang dialami oleh mereka membawanya kepada suatu keadaan psikologikal di mana individu itu tidak ditekankan atau dikawal oleh norma dan nilai sosial. Proses urbanisasi dan modenisasi telah mengakibatkan keluarga-keluarga terpencil atau diisolated. Keluarga seperti ini tidak merasakan satu semangat komuniti atau a sense of community, dengan izin.

Satu lagi pandangan mengenai penganiayaan kanak-kanak ialah ibubapa yang melakukan penderaan ke atas kanak-kanak mereka telah mengalami penganiayaan atas mereka sendiri oleh ibubapa mereka semasa kecil.

Satu faktor yang penting mengenai penderaan ialah mengenai faktor kebudayaan. Sesuatu kebudayaan menentukan nilai sikap dan jangkaan terhadap kanak-kanak itu. Corak pemasyarakatan, pemeliharaan, cara disiplin, cara pertuturan dan sebagainya adalah berbeza mengikut kebudayaan itu. Dalam beberapa masyarakat, ibubapa menganggap kanak-kanak mereka adalah harta mereka ataupun property mereka dan mereka boleh mengambil apa-apa tindakan ke atas kanak-kanak mereka atas nama disiplin. Konsep ini iaitu kanak-kanak sebagai harta akan berubah mengikut perubahan sosial. Juga beberapa ibubapa tidak mempunyai pengetahuan mengenai peranan mereka sebagai ibubapa.

Apakah hak dan tanggungjawab mereka sebagai ibubapa? Sebahagian daripada golongan "under class" itu tidak mempunyai pengetahuan yang penuh mengenai ibubapaan atau parenting. Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat harus mengadakan beberapa kursus ke atas parenting untuk mempertingkatkan kebahagiaan dan kesejahteraan keluarga.

Saya ingin mencadangkan bahawa Kementerian ini juga berusaha untuk mengadakan beberapa Taman Asuhan Kanak-kanak dan Tadika di kawasan mundur.

Tuan Yang di-Pertua, sebab-sebab mengenai penganiayaan kanak-kanak boleh dibahagikan kepada dua bahagian. Yang pertama ialah pandangan psikologikal, pandangan psikologi ini menganggap bahawa individu yang berlaku penganiayaan adalah orang yang mempunyai masalah berkaitan dengan personaliti beliau. Dalam perkembangan personaliti seseorang individu, agen-agen sosial yang memainkan peranan adalah keluarga, sekolah, kumpulan sebaya dan media massa. Semua agen-agen itu mensosialisasikan seseorang melalui pengajaran secara formal atau tidak formal.

Dalam proses itu, nilai dan norma sosial diturunkan kepada individu. Kebudayaan masyarakat itu dibatinkan oleh individu dan mereka menghormati nilai dan norma sosial jika proses sosialisasi adalah berkesan. Jika proses itu lemah, personaliti individu itu tidak berkembang secara menyeluruh. Beberapa penyelewengan mungkin berlaku oleh individu itu jika proses sosialisasi tidak sempurna.

Pandangan kedua ialah sebab sosiologikal di mana faktor-faktor mengenai kualiti persekitaran, kualiti taraf sosio-ekonomi dan kualiti kehidupan keluarga akan mempengaruhi kelakuan mereka. Inilah faktor yang

penting. Jika kita mengambil tindakan untuk mempertingkatkan taraf sosio-ekonomi mereka, saya yakin incident penganiayaan dan penderaan akan dikurangkan. Masyarakat harus menganggap bahawa masalah penganiayaan dan penderaan bukanlah masalah individu atau keluarga yang berkenaan yang boleh diatasi melalui hukuman dan tindakan yang keras, tetapi kegiatan-kegiatan yang menyeluruh untuk mempertingkatkan kualiti kehidupan mereka serta perkembangan keluarga bahagia harus diambil untuk menyelesaikan masalah ini.

Saya menyokong usaha Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat mengambil ahli sosiologi dan psikologi untuk menjalankan latihan dan memberi nasihat bagi melaksanakan Akta ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong Akta ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Shah Alam.

8.43 mlm.

Puan Hajah Rakibah binti Haji Abdul Manap (Shah Alam): Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang kepada saya untuk bangun menyokong Rang Undang-undang Perlindungan Kanak-kanak 1991. Saya terlebih dahulu ingin mengucapkan tahniah seperti rakan-rakan saya kepada Menteri dan pihak Kementerian dalam menyusun satu Rang Undang-undang yang dikemaskinikan dengan begitu sistematik sesuai dengan keadaan kehidupan semasa demi kepentingan kesejahteraan kehidupan kanak-kanak yang menjadi sebahagian penting harta dan aset negara.

Secara lumrah kanak-kanak adalah satu-satunya harta anugerah Tuhan yang tidak ternilai harganya, tetapi masih terdapat pengertian dan perasaan yang berbeza kepada golongan yang tidak

bertanggungjawab bahawa kanak-kanak dianggap sebagai satu bebanan kepada mereka. Kanak-kanak yang kurang bernasib baik yang dianggap sebagai bebanan kepada keluarga atau penjaganya biasanya tidak dapat penjagaan, pemeliharaan dan pendidikan yang rapi dan sewajarnya dalam proses pembangunan fizikal dan mental. Malahan kanak-kanak yang malang ini akan mendapat kecederaan fizikal, mental dan emosi contohnya kes kanak-kanak Balasundram dan Kes T. Satasivam 12 tahun kejadian pada bulan Januari di Kelang dicerderakan oleh kedua ibubapanya sendiri. Terdapat kesan pukulan yang kuat di bahagian mata, kepala, muka dan badan.

Juga kes Nor Dina 3 tahun, Nor Aryani 4 tahun di Kuala Terengganu pada bulan Disember tahun 1990 yang mana penderaan telah dilakukan oleh penjaganya dan kes-kes lain yang telah kita ikuti berita-berita melalui media massa ternyata kesan perbuatan orang-

orang yang boleh dianggapkan sebagai buta hati dan buta akal, iaitu orang-orang yang tidak mempunyai perasaan, tidak kenal kebenaran dan kebaikan. Orang yang pasif, tidak bersyukur dan tidak bertimbang rasa dan tidak mempunyai daya tahan dalam menempuh tekanan hidup dalam berbagai aspek mengharungi kehidupan yang mencabar masa kini.

Dalam usaha pencegahan tragedi buruk ini terus berlaku, kajian harus dilakukan untuk mendapatkan fakta-fakta tekanan kehidupan yang berlaku semoga boleh dijadikan asas-asas pengawalan dan pengawasan selanjutnya.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, esok sambung, ya. Ahli-ahli Yang Berhormat, Mesyuarat ditangguhkan hingga 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 8.45 malam.